

அமரர்

மாணிக்கவாசகர் சிவபாலச்சந்திரன்

அவர்களின் சிவபாதப் பேராகுறித்த 31ம் நாள்

நினைவு மகர்

01.09.2016

யாழ்ப்பாணம் மாவட்டபுரத்தைப் பிறப்பிடமாகவும்,
32/3ம் யூனித், முரகமோட்டையை வதிவிடமாகவும் கொண்ட

அமரர்

மாணிக்கவாசகர் சிவபாலச்சந்திரன்

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

31ம் நாள் நினைவு மலர்

நினைவு மலர்

01.09.2016

சமர்ப்பணம்

எனது குடும்பத்தின் குலவிளக்காய்ப்
பிரகாசித்து வையத்துள்
எம்மையெல்லாம் வாழ்வாங்கு வாழ
வழிகாட்டிய எமது அன்புத் தெய்வம்
எமை மீளாத்துயரில் ஆழ்த்திவிட்டு
இவைவனடி சேர்ந்து விட்டார்.
அன்னாரை எமது உள்ளக் கமலத்தில்
நிறுத்தி நெஞ்சருகக் கண்ணீர் சிந்தி
நெய்விளக்கு ஏற்றிடும் இவ்வேளை
அவர் நினைவு குறித்து வெளியிடும்
இம்மலராகிய பால தீபத்தை அவரது
பாதார விந்தங்களில் வைத்து
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்
ஓம் சாந்தி!!!

இங்ஙனம்
குடும்பத்தினர்

சிவமயம்

தோற்றம்

1954.08.09

அமரர்

மறைவு

2016.08.02

மாணிக்கவாசகர் சிவபாலச்சந்திரன்

அவர்கள்

தி.தி. வெண்பா

“நீடுபுகழானர் நிறைந்த குணநலத்தார்

மருதம் சேர் முரசுமோட்டை பதவாழ் சிவபாலச்சந்திரன்

சத்தமாய் அமைந்த ஆடிச்செவ்வாய் அமாவாசைத் தத்தன்னில்

புரமபாதம் சேர்ந்தார் காண்

நீங்காத நினைவில்

தோற்றம்

மறைவு

1922.01.16

அமரந்

2006.02.28

1986.03.05

அமரந்

2009.02.28

சிவகுரு மாணிக்கவாசகர்

திதி : மாசி அமாவாசை (சிவராத்திரி)

தோற்றம்

மறைவு

சிவபாலச்சந்திரன் பிரசாத்

பொறியியல்பட்ட மாணவன் (2008)

[பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்]

திதி : மாசி சதுர்த்தி

அமரர் மாணிக்கவாசகர் சிவபாலச்சந்திரன் அவர்களின் வாழ்க்கைப் பயணத்தில்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

இலங்கைத் திருநாட்டின் வடபால் அமைந்த தமிழ்மொழி
கலை கலாச்சாரம் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் தன்னகத்தே கொண்ட
யாழ்ப்பாணம் நன்னகரின் வடக்கே சுமார் பதினைந்து கிலோமீற்றர்
தொலைவில் காங்கேசன் துறைவீதியில் உள்ள மாவிட்டபுரம் என்னும்
பதியில் 09.03.1954ஆம் நாளில் மாணிக்கவாசகர் செல்லம்மா
தம்பதியினருக்கு செல்ல மகனாக மூத்த புதல்வனாகப் பிறந்தவர்
தான் பாலன் என எல்லோராலும் செல்லமாக அழைக்கப்படும்
மாணிக்கவாசகர் சிவபாலச்சந்திரன்.

இவரின் உடன்பிறப்புக்களான ஜெயபாலச்சந்திரன் (கனடா),
தவபாலச்சந்திரா (முரசுமோட்டை), தனபாலச்சந்திரன் (கனடா),
குணபாலச்சந்திரன் (கனடா), லோகபாலச்சந்திரன் (கனடா),
யோகபாலச்சந்திரன் (கனடா) ஆகிய சகோதரர்களுடன் அன்புடனும்,
பண்புடனும் பெரிய அண்ணாவாக இருந்து மகிழ்வுடன் வாழ்ந்துவந்தார்..
இவர் பெரியமாமா, பெரியப்பா, பெரிய அத்தான், பாலாஅத்தான் என்று
உறவினர் செல்லமாக அழைப்பார்கள். இவர் எல்லோருக்கும்
பெயரியவராக வாழ்ந்துவந்தார்.

பள்ளிப் பருவம் எய்திய சிவபாலச்சந்திரன் ஆரம்பக் கல்வியை
கிளி முருகானந்தா ஆரம்பப் பாடசாலையிலும், இடைநிலைக் கல்வியை
தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரியிலும், உயர்நிலைக் கல்வியை
மட்டுவில் மகாவித்தியாலயத்திலும் கற்றுவந்தார்.

இளமையிலிருந்து அமைதியான சபாவமும், அழகிய தோற்றமும்,
எப்போதும் மலர்ந்த புன்சிரிப்பும், நகைச்சுவையான பேச்சும், இவரது
சொத்தாக இருந்தது. இவர் மும்மொழியும் பேசும் ஆற்றலும், எழுதும்
ஆற்றலும் கொண்ட இவர் நானோயா தேயிலைத் தோட்ட
மேற்பார்வையாளராகக் கடமையாற்றினார்.

நாட்டில் ஏற்பட்ட குழப்பம் காரணமாக அதனை விட்டுவிட்டு பின்னர் முரசுமோட்டை வந்து விவசாயம் மேற்கொண்ட வேளை இவர் இல்லறம் என்னும் நல்லறம் மணப்பருவம் எய்தியவேளை சப்த தீவுகளில் ஒன்றாக விளங்கும் நெடுந்தீவைப் பிறப்பிடமாகவும், முரசுமோட்டையை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட இராமநாதர் சொர்ணம் தம்பதிகளின் இரண்டாவது மகள் தவமணியை (ஆசிரியர்) திருமணம் செய்து இனிதே இல்லறம் நடத்தி வந்தார். இதன் பயனாக கீதாஞ்சலி, பிரசாத் என்னும் மக்களைப் பெற்றெடுத்தார்.

தனது மகளை நெடுந்தீவிசை சேர்ந்த ஜெயரட்ணம் கமலாம்பிகை தம்பதியினரின் மூத்தமகன் கணேசகுமாரை திருமணம் செய்து வைத்து பேரப்பிள்ளைகளான தரணிகன், லோயிசன் அவர்களது மழலை மொழிகேட்டு மகிழ்வுற்றிருந்தார்.

தன் பிள்ளைகளை கல்வியைக் கண்ணெனக் கற்பித்தார். தனது மகனுக்கு அன்புக்கு இலக்கணமாயும், அறிவு, பேச்சுத் திறன், கல்வித்திறன், பொதுஅறிவு, துணிவு, வீரம்தரும் எல்லாம் கற்றுக்கொடுத்தார்.

“தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அ.து இலால்

தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று”

வள்ளுவர் பெருந்தகையின் வாக்கிற்கமைய இவர் மகன் தோன்றி இன்னும் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் பெருமையோடு போற்றுபவராக வாழ்ந்துவந்தார். இவர் தனது கல்வியை கிளி/முருகானந்தா கல்லூரியில் கற்று பொறியியல் பீட மாணவனாகப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு தெரிவு செய்யப்பட்டு நாட்டில் நிலவிய அசாதாரண சூழ்நிலை காரணமாக தனது கல்வியைத் தொடரமுடியாது அமரத்துவம் அடைந்தார்.

மனைவியின் சகோதர்களான அமரர் நாகேஸ்வரி, தங்கரட்ணம் (திருவையாறு), தனலட்சுமி (முகாமையாளர், விவசாயத் திணைக்களம்), அமரர் கமலராணி (ஆசிரியர்), தர்மலிங்கம் (மன்னார்), குணநாயகி (ஆசிரியர்), யோகேஸ்வரி (ஆசிரியர்), ரூபவதி (ஆசிரியர்) ஆகியோருடன் உற்றுதுணையாக உடனிருந்து செயற்பட்டு வந்தார்.

இறைபக்தியும், சமூகசேவையும் கொண்ட இவர் கிளி/முரசுமோட்டை சங்கரநாராயணர் ஆலயத்தின் ஆலய பரிபாலனசபை செயலாளராகக்

கடமையாற்றி ஆலய வளர்ச்சிக்கு தனது பங்களிப்பை ஆற்றியுள்ளார். கரைச்சி வடக்கு சங்கத்தின் கிளை முகாமையாளராகப் பத்து வருடம் சேவையை ஆற்றியுள்ளார். இவற்றோடு கமக்கா அமைப்பு (ஊரியான்) செயலாளராகவும் செயற்பட்டார்.

நல்ல குடும்பத் தலைவனாக அறிவு பொறுப்புள்ள தந்தையாக வாழ்ந்துவந்த இவர் வன்னி நிலப்பரப்பில் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழல் காரணமாக இராமனது பிரிவில் உயிர் துறந்த தசரத சக்கரவர்த்தி போல் தனது அருமை மகனை இழந்த சோகத்தில் நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவ வசதிகள் எதுவும் இறுதியில் பயனளிக்காதவிடத்து "தாய் சகோதரர்கள் மனைவி, மகள், மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள், உற்றார், உறவினர்கள், அயலவர்கள் அனைவரும் ஏங்கிநிற்க 02.08.2016 அன்று ஆடிச் செவ்வாய் ஆடிஅமாவாசை திதியில் விண்ணுலகம் வாழ்கின்ற தனது தந்தை மாணிக்கவாசகருடனும், அருமை மகன் பிரசாத்துடனும் கூடிவாழ எண்ணி மண்ணை மறந்து, மக்களை மறந்து சென்றார் சிவனடிக்கு.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம்

இலங்கைத் திருநாட்டின் வடக்கே யாழ்ப்பாணத்திலிந்து பதினைந்து கிலோ மீற்றர் தொலைவில் காங்கேசன் துறை வீதியில் இவ்வாலயம் அமைந்துள்ளது.

சிவ வழிபாடு, முருக வழிபாடு தொன்மையுடையனவாகக் காணப்படும் இலங்கையில் முருகவழிபாட்டு சிறப்பை எடுத்துக்கூறும் ஆலயங்களாக தொண்டமானாறு செல்வச்சந்தி, பொலிகண்டி கந்தவனக் கடவை, நல்லூர், மாவிட்டபுரம் போன்ற ஆலயங்கள் பழமைச் சிறப்புடையன. அவ்வகையில் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் சோழ அரச பரம்பரையால் கட்டப்பட்டு இன்றும் சீரோடும், சிறப்போடும் போற்றப்படும் ஆலயமாகக் கருதப்படுகின்றது.

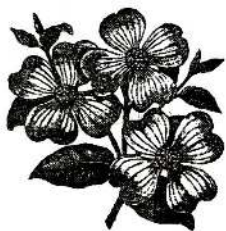
அபிசேகக் கந்தன் என சிறப்பிக்கப்படும் மாவைக் கந்தனுக்கு பல வரலாற்றுச் சிறப்புக்கள் உண்டு. அவற்றுள் சோழ இளவரசி குதிரைமுகம் மாறப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்பகாலத்தில் கோயிற் கடவை என அழைக்கப்படும் “சடையனார்” என்பவன் வெற்றியிலானவேலவரை வழிபட்டு வந்தார். இச் செய்தியை அறிந்த மாருதப் புரவிக வல்லி மாவைக் கந்தனுக்கு ஆலயம் அமைக்கும் உள்ளக் கிடக்கையை வெளியிட ஆதரவளித்து அகமகிழ்ந்தார் அப்பெரியவர்.

ஆலயம் அமைந்துள்ள பிரதேசம் கோயிற்கடவை, கந்தவனக் கடவை என்ற பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டது. காங்கேசன்துறை திருத்தம்பலேஸ்வரம், குமாரத்திப்பள்ளம் ஆகிய பகுதிகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது. மாருதப்புரவிகவல்லியின் புரவிக வல்லியின் குதிரைமுகம் நீங்கப்பெற்றமையே மாவிட்டபுரம் ஆனமைக்குக் காரணமாகக் கூறப்படுகின்றது. இதற்கு ஆதாரமாக பின்வரும் வையாபுரிப் பாடலை குறிப்பிடமுடியும். “கீரிமா மலையிலாடினள் தீர்த்தம் அகமுகமகன்றது அன்னதால் மாவிட்டபுரம்”

மகாவட்டன் என்ற தளபதியால் இவ்வாலயம் அமைக்கப்பட்டு மாவிட்டபுரம் என அமைந்துள்ளது. தற்கொழுது மாவிட்டபுரம் எனக் கூறப்படுகின்றது. காரணம் எதுவாயினும் மாவைக் கந்தனின் அருள்பெற்ற அருளாளர்களால் மாவைப்பதி உயர்ந்தகு என்பது மட்டும்

உண்மையாகும். “கண்டன கண்ட மார்க்கடன் மாவை” எனப் புகழப்பெறும் மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி ஆலயம் முர்த்தி, தலம், தீர்த்தம், விருட்சம் என்ற சிறப்புக்களைப் பெற்ற புனித சேத்திரமாக விளங்குகின்றது. (சிவனின் பாலகனாம் முருகன் சிவபாலச்சந்திரன் அவர்களையும் சிவபதத்தில் சேர்ப்பார் என நம்புவோம்.)

- ❖ இலங்கையில் முதன் முதலாக அமைக்கப்பட்ட இராஜகோபுரம்
- ❖ தலவிருட்சம் காஞ்சிமா
- ❖ கொடித்தம்பம் முழுவதும் வெள்ளியிலானது.
- ❖ முதன்முதலில் பஞ்சரதம் ஓடிய சிறப்பை உடையது.
- ❖ இலங்கையில் முதன் முதலில் கொடித்தம்பம் அமைக்கப்பட்ட பெருமையுடையது.

சிவமயம் திருச்சிற்றம்பலம்

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்
வரலாற்றுச் சுருக்கம்

பாண்டிய நாட்டினள் வைகை ஆற்றின் கரையோரத்தில் அமையப்பெற்ற திருவாதவூரிலே ஆதி சைவகுலத்தில் வந்த சம்புபாதாசிதருக்கும் சிவஞானவதி அம்மைக்கும் அருந்தவப்புதல்வராக மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் எனும் வாதவூர் தோன்றியருளினார்.

பதினாறு ஆண்டுகளிலேயே சுவாமிகள் யாவும் பயின்று அதன்படி நடந்து நல்லொழுக்க சீலராக விளங்கினார். ஞானசீலராக விளங்கிய அவரை நாட்டு மக்கள் அனைவரும் வியந்து போற்றினர். சைவநெறிகளிலும் இறைவழிபாட்டிலும் இவரது மேன்மையை பல நல்லோர்களால் கேட்டுணர்ந்த அந்நாட்டு அரசனான அரிமர்தன பாண்டியன், சுவாமிகளை அழைத்து உரையாடினான். மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் கூரிய அறிவினைக் கண்டு அதிசயித்தான். “தென்னவன் பிரமாயன்” என்ற பட்டத்தை வழங்கியும் தனது அரசவைக்கு முதலமைச்சராக ஆக்கியும் சிறப்பித்தான்.

அறநெறி தவறாது அரசை நடத்திச் சென்ற வாதவூர் போகவாழ்வில் பற்றின்றி பேரின்பப் பெருவாழ்வுதனை பெற்றிட விரும்பினார். அதற்கான வழியினைக் காண்பித்தும் அதில் தன்னை நடத்திச் செல்லவும் ஒரு ஞானாசிரியரைத் தேடி வந்தார்.

அச்சமயம் தமது குதிரைப்படை நலிவடைந்திருப்பதை உணர்ந்த அரசன் வலிவுமிக்க புதிய குதிரைகளை வாங்க விரும்பினான். அப்பொழுது சோழநாட்டுக் கடற்கரையில் நல்ல குதிரைகள் விற்பனைக்கு வந்துள்ள செய்தியை தூதர்கள்

தெரிவித்தனர். உடனே தமது முதலமைச்சராகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளை அழைத்து அக்குதிரைகளை ஆராய்ந்து வாங்கிவருமாறு பணித்து அதற்கு வேண்டிய பெரும் பொருள்களையும் பரிவாரங்களையும் கொடுத்து அனுப்பினான். சுவாமிகள் மீனாட்சி அம்மையையும் சொக்கநாதப் பெருமானையும் வணங்கி பின் சோழநாட்டுக்குப் புறப்பட்டார்.

மாணிக்கவாசகரை ஆட்கொள்ளும் தருணம் இதுவென திருவுளம் கொண்ட சிவபெருமான் குருந்த மரத்தடியில் அருளாசிரியராக வேடம் கொண்டு எழுந்தருளினார். ஆவுடையார் கோயில் என வழங்கும் திருப்பெருந் துறையை மாணிக்கவாசகர் அடைந்ததும் சோழையினின்று சிவநாம முழங்கக் கேட்டு தம்மெய் மறந்தார்.

ஒலியின் வழி செல்கையில் மரத்தடியில் முனிவரின் கோலத்திலிருந்த சிவபெருமானைக் கண்டார். காந்தம் கண்ட இரும்புபோல் ஈசன்பால் ஈர்க்கப்பட்டு அவர்தம் திருவடிகளிலே வீழ்ந்து வணங்கி தம்மை ஆட்கொள்ள வேண்டினார். இறைவனும் அவருக்கு ஞானதீட்சை அளித்து உண்மைப் பொருளை உபதேசித்து அருளினார். தம்மை முழுமையாக குருமூர்த்திக்கு அர்பணம் செய்து மாணிக்கம் போல் ஒளிரும் வாசகங்களை பாடல்களாக பாடினார். குருநாதராகிய சிவபெருமானும் அதனைக் கேட்டு மகிழ்ந்து “மாணிக்கவாசகர்” என்னும் நாமம் சூட்டி “திருக்கோயிற் பணி செய்க” என்று கட்டளையிட்டு மறைத்தார். சுவாமிகளும் தாம் கொண்டு வந்த பொருட்களை எல்லாம் திருப்பணிக்கே செலவழித்தார். பல நாட்கள் கடந்தும் குதிரைகள் வாங்கச் சென்ற வாதவூரர் வராததைக் கண்ட அரசன் தூதர்களை அனுப்பினான். அவர்களும் வாதவூரரிடம் சென்று அரசனின் உத்தரவைப் புறக்கணிப்பதால் விளையக்கூடிய விபரீதங்களை எடுத்துரைத்தனர். ஆயினும் வாதவூரர் அதனைப் பொருட்படுத்தாது திருப்பணியைத் தொடர்ந்தார். தூதர்களும் வேறு வழியின்றி அரசனிடம் சென்று வாதவூரரின் செயலை தெரிவித்தனர். சினந்த அரசன் குதிரைகளுடன் உடனே வருமாறு

ஓலை அனுப்பினான். வாதவூரர் பெருந்துறை பெருமானிடம் முறையிட இறைவன் “நாம் ஆவணி மூலத்தில் குதிரைகளுடன் வருவோம், நீ முன்னர் செல்க! இம்மாணிக்கக் கல்லை அரசனிடம் கொடு” என்று கூறி மாணிக்கக் கல்லையும் தந்தருளினார்.

அமைச்சரும் உடனே பயணித்து அரசனிடம் மாணிக்கக் கல்லைச் சேர்ப்பித்து ஆவணி மூலநாளில் குதிரைகள் அனைத்தும் வந்து சேரும் என அறிவித்தார். அந்நாளும் வந்தது. ஆண்டவன் காட்டிலுள்ள நரிகளை எல்லாம் பரிகளாக்கி ஓட்டிக்கொண்டு தாமே குதிரைச் சேவகனாக வேடம் பூண்டு அரசனிடம் ஒப்புவித்தார்.

அன்றிரவே வந்த பரிகளெல்லாம் நரிகளாகி இன்னல்கள் பல செய்தபின் ஊரைவிட்டு காடு நோக்கி ஓடின. மிகக் கோபங்கொண்ட அரசன் வாதவூரைக் கடுமையாகத் தண்டிக்கச் செய்தார். ஆலவாய் பெருமானோ வைகையாற்றில் வெள்ளம் பெருகி மதுரையில் பாயும்படி செய்தார். இயற்கையின் சீற்றத்திற்குப் பயந்த அரசன் குடிமக்களில் வீட்டிற்கு ஒருவர் வந்து வைகைக் கரையை அடைக்க வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டான். வந்தி எனும் மூதாட்டியின் பங்கிற்கு சிவபெருமானே கூலியாளாக வந்து பிட்டுக்கு மண் சுமந்து கரையடைக்கச் சென்றார். ஆனால் அங்குமிங்குமாய் ஓடித்திருவிளையாடல் புரிந்தார். அரசன் கோபம் கொண்டு பிரம்பால் அடித்தார். பாண்டியன் அடித்த அடி அவன் முதுகிலும் எல்லோர் முதுகிலும் பட்டது. சிவபெருமான் மறைந்திட வைகையில் வெள்ளமும் தணிந்தது. அரசன் இறைவனின் திருவிளையாடலையும், மாணிக்கவாசகரின் பெருமையையும் அறிந்து பிளை பொறுக்க வேண்டினான்.

மாணிக்கவாசகரும் அரசனின் பிழை பொறுத்துத் தம் அமைச்சர் பதவியைத் துறந்தார். பின்னர் திருப்பெருந்துறை, உத்தரகோசமங்கை, திருவாரூர், திருவிடைமருதூர், சீர்காழி,

திருவண்ணாமலை, திருக்கழுங்குன்றம் முதலிய தலங்களில் சிவபெருமானை வணங்கிப் பதிகங்கள் பாடி தில்லை அடைந்தார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்களோடு வாதுக்கு வந்த புத்த குருவை இறைவன் அருளால் வாதில் வென்றார். ஊமைப் பெண்ணை பேசவைத்தார். புத்தகுரு முதலியோர் ஈசன் பெருமை உணர்ந்து சைவராயினர். நடராஜப் பெருமான் அந்தணர் வடிவங்கொண்டு மாணிக்கவாசகரிடம் சென்றார். திருவாசகம் முழுவதையும் ஓதச் செய்து தமது ஓலைச் சுவடியில் அவற்றை எழுதிக்கொண்டு “மாணிக்கவாசகன் சொல்ல அழகிய திருச்சிற்றம்பலமுடையான் எழுதியது” என்று கையொப்பமிட்டு அதனைக் கனகசபையின் திருப்படிகளிலே வைத்துவிட்டு மறைந்தருளினார்.

மறுநாட் காலையில் தில்லைவாழ் அந்தணர்கள் படிகளில் சுவடியைக் கண்டு அதிசயித்து மாணிக்கவாசகரிடம் சென்று விபரம் அறிந்தனர். திருவாசகப் பாடல்களின் பொருளைத் தெரிவிக்க வேண்டினர். மாணிக்கவாசகர் அவர்களை பொற்சபைக்கு அழைத்துச் சென்று தில்லை நடராசனைக் காண்பித்து இவரே இத்திருவாசகத்திற்கு பொருளாவார் என்று காட்டி சிவபெருமானது திருவடியில் இரண்டறக் கலந்தார்.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

1. சிவபுராணம்

(திருப்பெருந்துறைில் அருளியது)

சிவனது அநாதி முறையான பழமை

(கலி வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன்றாள் வாழ்க!
 இமைப்பொழுதும் மென்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாள் வாழ்க!
 கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க!
 ஆகம மாகிநின் றண்ணிப்பன் தாள்வாழ்க!
 ஏகன் அனேகன் இறைவ னடிவாழ்க!

5

வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க!
 பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் பெய்கழல்கள் வெல்க!
 புறந்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
 கரங்குவிவா ருள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க!
 சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சீரோன் கழல்வெல்க!

10

ஈசனடி போற்றி எந்தையடி போற்றி
 தேசனடி போற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமலனடி போற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவனடி போற்றி

15

ஆராத இன்பம் அருளுமலை போற்றி
 சிவனவனென் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்றாள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணம் தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய வுரைப்பன்யான்

20

கண்ணுதலான் தன்கருணை கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் எட்டா எழிலார் கழலிறஞ்சி
விண்ணிறைந்து மண்ணிறைந்து மிக்காய் விழங்கொளியாய்
எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நிற்பெருஞ்சீர்
பொல்லா வினையேன் புகழுமாறு ஒன்றறியேன். 25

புல்லாகிப் பூடாய் புழுவாய் மரமாகி
பல்விருக மாகிப் பறவையாய் பாம்பாகி
கல்லாய் மனிதராய் பேயாய் கணங்களாய்
வல்லசுரராகி முனிவராய்த் தேவராய்
செல்லா நின்ற இத்தாவர சங்கமுத்துள் 30

எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம்பெருமான்
மெய்யேயுன் பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
உய்யவென் உள்ளத்துள் ஓங்காரமாய் நின்ற
மெய்யா விமலா விடைப்பாக வேதங்கள்
ஐயா வெனவோங்கி ஆழந்தகன்ற நுண்ணியனே 35

வெய்யாய் தணியாய் இயமானன் ஆம்விமலா
பொய்யா யினவெல்லாம் போயகல வந்தருளி
மெஞ்ஞான மாகி மிளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
அஞ்ஞானம் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே 40

ஆக்க மளவிறுதி யில்லாய் அனைத்தலகும்
ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள்தருவாய்
போக்குவாயென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்றொழும்பின்
நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே 45

கறந்தபால் கன்னனொடு நெய்கலந்தாற் போல
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை 50

மறைந்திட முடியா மாய இருளை
 அறம்பாவமென்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு முடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற்குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய 55

விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்கு
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகும்
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத் 60

தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப் 65

பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீரா யுருக்கியென் னாருயிராய் நின்றானே
 இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே 70

அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாப் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 ஈர்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தைப் பெருமானே
 கூர்த்தமெஞ்ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின் 75

நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமில்லாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய் 80

மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான வுண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ என்றென்று 85

போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே 90

அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து 95

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

2. கீர்த்தித் திருஅகவல்

(தல்லையில் அருளியது)

சிவனது திருவருட்புகழ்ச்சி முறைமை

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

தில்லை முதூர் ஆடிய திருவடி
பல்உயிர் எல்லாம் பயின்றனன் ஆகி
எண்ணில் பல்குணம் எழில்பெற விளங்கி
மண்ணும் விண்ணும் வானோர் உலகம்
துன்னிய கல்வி தோற்றியும் அழித்தும் 5

என்னுடை இருளை ஏறத் துரந்தும்
அடியார் உள்ளத்து அன்பு மீதாரக்
குடியாக் கொண்ட கொள்கையும் சிறப்பும்
மன்னும் மாமலை மகேந்திரம் அதனில்
சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்து அருளியும் 10

கல்லாடத்துக் கலந்து இனிது அருளி
நல்லா னோடு நயப்புறவு எய்தியும்
பஞ்சப் பள்ளியில் பால்மொழி தன்னொடும்
எஞ்சாது ஈண்டும் இன்அருள் விளைத்தும்
கிராத வேடமொடு கிஞ்சக வாயவள் 15

விராவு கொங்கை கல்தடம் படிந்தும்
கேவேடர் ஆகிக் கெளிறது படுத்தும்
மாவேட்டு ஆகிய ஆகமம் வாங்கியும்
மற்றுஅவை தம்மை மகேந்திரத்து இருந்து
உற்ற ஐம்முகங்களால் பணித் தருளியும் 20

நந்தம் பாடியில் நான்மறை யோனாய்
அந்தம்இல் ஆரியனாய் அமர்ந் தருளியும்
வேறுவேறு உருவும் வேறுவேறு இயற்கையும்
நூறுநூறு ஆயிரம் இயல்பினது ஆகி
ஏறுடை ஈசன் இப்புவனியை உய்யக் 25

சூறுடை மங்கையும் தானும் வந்தருளிக்
குதிரையைக் கொண்டு குடநாடு அதன்மிசைச்
சதூர்படச் சாத்தாய்த் தான் எழுந்தருளியும்
வேலம் புத்தூர் விட்டேறு அருளிக்
கோலம் பொலிவு காட்டிய கொள்கையும் 30

தர்ப்பணம் அதனில் சாந்தம் புத்தூர்
வில்பொரு வேடற்கு ஈந்த விளையும்
மொக்கணி அருளிய முழுத்தழல் மேனி
சொக்நன் அதாகக் காட்டிய தொன்மையும்
அரியொடு பிரமற்கு அளவுஅறி ஒண்ணான் 35

நரியைக் குதிரை ஆக்கிய நன்மையும்
ஆண்டுகொண்டு அருள அழகுறு திருவடி
பாண்டியன் தனக்குப் பரிமா விற்று
ஈண்டு கனகம் இசையப் பெறாஅது
ஆண்டான் எம்கோன் அருள்வழி இருப்பத் 40

தூண்டு சோதி தோற்றிய தொன்மையும்
அந்தணன் ஆகி ஆண்டுகொண் டருளி
இந்திர ஞாலம் காட்டிய இயல்பும்
மதுரைப் பெருநன் மாநகர் இருந்து
குதிரைச் சேவகன் ஆகிய கொள்கையும் 45

ஆங்கது தன்னில் அடியவர்க்கு ஆகப்
பாங்காய் மண்சுமந் தருளிய பரிசும்
உத்தர கோச மங்கையுள் இருந்து
வித்தக வேடம் காட்டிய இயல்பும்
பூவணம் அதனில் பொலிந்திருந்து அருளித் 50

தாவண மேனி காட்டிய தொன்மையும்
வாதவூரினில் வந்துஇனிது அருளிப்
பாதச் சிலம்பொலி காட்டிய பண்பும்
திருவார்பெருந்துறைச் செல்வன் ஆகிக்
கருவார் சோதியில் கரந்த கள்ளமும்

55

பூவலம் அதனில் பொலிந்துஇனிது அருளிப்
பாவ நாசம் ஆக்கிய பரிசும்
தண்ணீர்ப் பந்தர் சமயப்பெற வைத்து
நன்னீர்ச் சேவகன் ஆகிய நன்மையும்
விருந்தினன் ஆகி வெண்காடு அதனில்

60

குருந்தின் கீழ்அன்று இருந்த கொள்கையும்
பட்ட மங்கையில் பாங்காய் இருந்துஅங்கு
அட்டமா சித்தி அருளிய அதுவும்
வேடுவன் ஆகி வேண்டுஉருக் கொண்டு
காடுஅது தன்னில் கரந்த கள்ளமும்

65

மெய்க் காட்டிட்டு வேண்டு உருக் கொண்டு
தக்கான் ஒருவன் ஆகிய தன்மையும்
ஓரி ஊரின் உகந்துஇனிது அருளிப்
பார்இரும் பாலகன் ஆகிய பரிசும்
பாண்டூர் தன்னில் ஈண்ட இருந்தும்

70

தேவூர்த் தென்பால் திகழ்தரு தீவில்
கோவார் கோலம் கொண்ட கொள்கையும்
தேன்அமர் சோலைத் திருவாரூரில்
ஞானம் தன்னை நல்கிய நன்மையும்
இடைமருது அதனில் ஈண்ட இருந்து

75

படிமப் பாதம் வைத்தஅப் பரிசும்
 ஏகம் பத்தின் இயல்பாய் இருந்து
 பாகம் பெண்ணோடு ஆயின பரிசும்
 திருவாஞ் சியத்தில் சீர்பெற இருந்து
 மருவார் குழலியோடு மகிழ்ந்த வண்ணமும் 80

சேவகன் ஆகித் திண்சிலை ஏந்திப்
 பாவகம் பலபல காட்டிய பரிசும்
 கடம்பூர் தன்னில் இடம்பெற இருந்தும்
 ஈங்கோய் மலையில் எழிலது காட்டியும்
 ஐயாறு அதனில் சைவன் ஆகியும் 85

துருத்தி தன்னில் அருத்தியோடு இருந்தும்
 திருப்பனை யூரில் விருப்பன் ஆகியும்
 கழுமலம் அதனிற் காட்சி கொடுத்தும்
 கழுக்குன்று அதனில் வழுக்காது இருந்தும்
 புறம்பயம் அதனில் அறம்பல அருளியும் 90

குற்றா லத்துக் குறியாய் இருந்தும்
 அந்தமில் பெருமை அழல்உருக் கரந்து
 சுந்தர வேடத்து ஒருமுதல் உருவுகொண்டு
 இந்திர ஞாலம் போலவந்து அருளி
 எவ்வெவர் தன்மையும் தன்வயிற் படுத்துத் 95

தானே ஆகிய தயாபரன் எம்இறை
 சந்திர தீபத்துச் சாத்திரன் ஆகி
 அந்தரத்து இழிந்துவந்து அழகுஅமர் பாலையுள்
 சுந்தரத் தன்மையொடு துதைந்து இருந்தளியும்
 மந்திர மாமலை மகேந்திர வெற்பன் 100

அந்தமில் பெருமை அருள்உடை அண்ணல்
எந்தமை ஆண்ட பரிசுஅது பகரின்
ஆற்றல் அதுவுடை அழகமர் திருஉரு
நீற்றுக் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்
ஊனம் தன்னை ஒருங்குடன் அறுக்கும்

105

ஆனந் தம்மே ஆறா தருளியும்
மாதிற் கூறுடை மாப்பெருங் கருணையன்
நாதப் பெரும்பறை நவின்று கறங்கவும்
அழுக்கு அடையாமல் ஆண்டுகொண்டு அருள்பவன்
கழுக்கடை தன்னைக் கைக்கொண்டு அருளியும்

110

மூலம் ஆகியும் மும்மலம் அறுக்கும்
தூய மேனிச் சுடர்விடு சோதி
காதலன் ஆகிக் கழுநீர் மாலை
ஏழுடைத் தாக எழில்பெற அணிந்தும்
அரியொடு பிரமற்கு அளவு அறியாதவன்

115

பரிமா வின்மிசைப் பயின்ற வண்ணமும்
மீண்டு வாரா வழிஅருள் புரிபவன்
பாண்டி நாடே பழம்பதி ஆகவும்
பக்திசெய் அடியரைப் பரம்பரத்து உய்ப்பவன்
உத்தர கோச மங்கைஊர் ஆகவும்

120

ஆதி மூர்த்திகட்கு அருள்புரிந் தருளிய
தேவ தேவன் திருப்பெயர் ஆகவும்
இருள்கடிந் தருளிய இன்ப ஊர்தி
அருளிய பெருமை அருள்மலை ஆகவும்
எப்பெருந் தன்மையும் எவ்வெவர் திறமும்

125

அப்பரிசு அதனால் ஆண்டுகொண் டருளி
 நாயி னேனை நலமலி தில்லையுள்
 கோல மார்தரு பொதுவினில் வருகஎன
 ஏல என்னை ஈங்குஒழித் தருளி
 அன்றுஉடன் சென்ற அருள்பெறும் அடியவர் 130

ஒன்ற ஒன்ற உடன்கலந் தருளியும்
 எய்த வந்திலாதார் எரியிற் பாயவும்
 மால் அதுவாகி மயக்கம் எய்தியும்
 பூதலம் அதனில் புரண்டுவீழ்ந்து அலறியும்
 கால்விசைத்து ஓடிக் கடல்புக மண்டி 135

நாத நாத என்று அழுதுஅரற்றிப்
 பாதம் எய்தினர் பாதம் எய்தவும்
 பதஞ்சலிக்கு அருளிய பரமநாடக என்று
 இதஞ்சலிப்பு எய்தநின்று ஏங்கினர் ஏங்கவும்
 எழில்பெறும் இமயத்து இயல்புடை அம்பொன் 140

பொலிதரு புலியூர்ப் பொதுவினில் நடம்நவில்
 கனிதரு செவ்வாய் உமையொடு காளிக்கு
 அருளிய திருமுகத்து அழகுறு சிறுநகை
 இறைவன் ஈண்டிய அடியவரோடும்
 பொலிதரு புலியூர் புக்குஇனிது அருளினன்
 ஒலிதரு கயிலை உயர்கிழ வோனே. 146

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

3. திரு அண்டப் பகுதி

(தல்லையில் அருளியது)

சிவனது தாலகூக்மத்தை வியந்தது

(இணைக்குறளாசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

அண்டப் பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந் தன்மை வளப்பெருங் காட்சி
ஒன்றனுக்கு ஒன்று நின்ற எழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இல்நுழை கதிரின் துன்அணுப் புரையச்

5

சிறிய ஆகப் பெரியோன் தெரியின்
வேதியன் தொகையோடு மால்அவன் மிகுதியும்
தோற்றமும் சிறப்பும் ஈற்றொடு புணரிய
மாப்பேர் ஊழியும் நீக்கமும் நிலையும்
குக்கமொடு தூலத்துச் குறை மாருதத்து

10

எறியது வளியின்

கொட்கப் பெயர்க்கும் குழகன் முழுவதும்
படைப்போன் படைக்கும் பழையோன் படைத்தவை
காப்போன் காக்கும் கடவுள் காப்பவை
கரப்போன் கரப்பவை கருதாக்

15

கருத்தடைக் கடவுள் திருத்தகும்
அறுவகைச் சமையத்து அறுவகை யோர்க்கும்
வீடுபேறாய் நின்ற விண்ணோர் பகுதி
கீடம் புரையும் கிழலோன் நாள்தொறும்
அருக்கனில் சோதி அமைத்தோன் திருத்தகு

20

மதியில் தண்மை வைத்தோன் திண்திறல்
தீயில் வெம்மை செய்தோன் பொய்தீர்
வானில் கலப்பு வைத்தோன் மேதகு
காலின் ஊக்கம் கண்டோன் நிழல்திகழ்
நீரில் இன்சுவை நிகழ்ந்தோன் வெளிப்பட 25

மண்ணில் திண்மை வைத்தோன் என்றுஎன்று
எனைப்பல கோடி எனைப்பல பிறவும்
அனைத்துஅனைத்து அவ்வையின் அடைத்தோன் அ.தான்று
முன்னோன் காண்க முழுதோன் காண்க
தன்னேர் இல்லோன் தானே காண்க 30

ஏனத் தொல்எயிறு அணிந்தோன் காண்க
காணப் புலியுரி அரையோன் காண்க
நீற்றோன் காண்க, நினைதொறும் நினைதொறும்
ஆற்றோன் காண்க, அந்தோ கெடுவேன்
இன்னிசை வீணையில் இசைந்தோன் காண்க 35

அன்னதொன்று அவ்வயின் அறிந்தோன் காண்க
பரமன் காண்க பழையோன் காண்க
பிரமன்மால் காணாப் பெரியோன் காண்க
அற்புதன் காண்க அநேகன் காண்க
சொற்பதங் கடந்த தொல்லோன் காண்க. 40

சித்தமும் செல்லாச் சேட்சியன் காண்க
பக்தி வலையில் படுவோன் காண்க
ஒருவன் என்னும் ஒருவன் காண்க
விரிபொழில் முழுதாய் விரிந்தோன் காண்க
அணுத்தரும் தன்மையில் ஐயோன் காண்க 45

இணைப்பரும் பெருமையில் ஈசன் காண்க
 அரியதில் அரிய அரியோன் காண்க
 மருவி எப்பொருளும் வளர்ப்போன் காண்க
 நூல்உணர்வு உணரா நுண்ணியோன் காண்க
 மேலோடு கீழாய் விரிந்தோன் காண்க 50

அந்தமும் ஆதியும் அகன்றோன் காண்க
 பந்தமம் வீடும் படைப்போன் காண்க
 நிற்பதும் செல்வதும் ஆனோன் காண்க
 கற்பமும் இறுதியும் கண்டோன் காண்க
 யாவரும் பெறஉறும் ஈசன் காண்க 55

தேவரும் அறியாச் சிவனே காண்க
 பெண்ஆண் அலிஎனும் பெற்றியன் காண்க
 கண்ணால் யானும் கண்டேன் காண்க
 அருள்நனி சுரக்கும் அமுதே காண்க
 கருணையின் பெருமை கண்டேன் காண்க 60

புவனியிற் சேவடி தீண்டினன் காண்க
 சிவன்என யானும் தேறினன் காண்க
 அவன்எனை ஆட்கொண்டு அருளினன் காண்க
 குவளைக் கண்ணி கூறன் காண்க
 அவளும் தானும் உடனே காண்க 65

பரம ஆனந்தப் பழங்கடல் அதுவே
 கருமா முகிலின் தோன்றித்
 திருவார் பெருந்துறை வரையில் ஏறித்
 திருத்தகு மின்ஒளி திசைதிசை விரிய
 ஐம்புலம் பந்தனை வாள்அரவு இரிய 70

வெந்துயர்க் கோடை மாத்தலை கரப்ப
 நீடுஎழில் தோன்றி வாள் ஒளி மிளிர
 எந்தம் பிறவியில் கோபம் மிகுத்து
 முரசு ஏறிந்து மாப்பெருங் கருணையின் முழங்கிப்
 பூப்புரை அஞ்சலி காந்தன் காட்ட 75

எஞ்சா இன்அருள் நுண்துளி கொள்ளச்
 செஞ்சுடர் வெள்ளம் திசைதிசைதெவிட்ட வரையுறக்
 கேதக் குட்டம் கையற ஓங்கி
 இருமுச் சமயத்து ஒருபேய்த் தேரினை
 நீர்நசை தரவரும் நெடுங்கண் மான்கணம் 80

தவப்பெரு வாயிடைப் பருகித் தளர்வொடும்
 அவப்பெருந் தாபம் நீங்காது அசைந்தன
 ஆயிடை வானப் பேரியாற்று அகவயின்
 பாய்ந்துஎழுந்து இன்பப் பெருஞ்சுழி கொழித்துச்
 சுழித்துளம் பந்தமாக் கரைபொருது அலைத்துஇடித்து 85

ஊழ் ஊழ் ஓங்கிய நங்கள்
 இருவினை மாமரம் வேர்பறித்து எழுந்து
 உருவ அருள்நீர் ஒட்டா அருவரைச்
 சந்தின் வான்சிறை கட்டி மட்டுஅவிழ்
 வெறிமலர்க் குளவாய் கோலி நிறைஅகில் 90

மாப்புக்கைக் கரைசேர் வண்டுடைக் குளத்தின்
 மீக்கொள மேல்மேல் மகிழ்தலின் நோக்கி
 அருச்சனை வயலுள் அன்புவித்து இட்டுத்
 தொண்ட உழவர் ஆரத் தந்த
 அண்டத்து அரும்பெறல் மேகன் வாழ்க 95

கரும்பணக் கச்சைக் கடவுள் வாழ்க
 அருந்தவர்க்கு அருளும் ஆதி வாழ்க
 அச்சம் தவிர்த்த சேவகன் வாழ்க
 நிச்சலும் ஈர்த்து ஆட்கொள்வோன் வாழ்க
 குழ்இருந் துன்பம் துடைப்போன் வாழ்க 100

எய்தினார்க்கு ஆரமுது அழிப்போன் வாழ்க
 கூர்இருள கூத்தொடு குனிப்போன் வாழ்க
 பேர்அமைத் தோளி காதலன் வாழ்க
 ஏதிலர்க்கு ஏதில்எம் இறைவன் வாழ்க
 காதலர்க்கு எப்பினில் வைப்பு வாழ்க 105

நச்சுஅரவு ஆட்டிய நம்பன் போற்றி
பிச்சுஎமை ஏற்றிய பெரியோன் போற்றி
நீற்றொடு தோற்ற வல்லோன் போற்றி நால்திசை
நடப்பன நடாஅய்க் கிடப்பன கிடாஅய்
நிற்பன நிறீஇச்

110

சொற்பதம் கடந்த தொல்லோன்
உள்ளத்து உணர்ச்சியிற் கொள்ளவும் படாஅன்
கண்முதல் புலனால் காட்சியும் இல்லோன்
விண்முதல் பூதம் வெளிப்பட வகுத்தோன்
பூவில் நாற்றம் போன்று உயர்ந்து எங்கும்

115

ஒளிவுஅற நிறைந்து மேவிய பெருமை
இன்று எனக்கு எளிவந்து அருளி
அழிதரும் ஆக்கை ஒழியச்செய்த ஒண்பொருள்
இன்றுஎனக்கு எளிவந்து இருந்தனன் போற்றி
அளிதரும் ஆக்கை செய்தோன் போற்றி

120

ஊற்றிருந்து உள்ளம் களிப்போன் போற்றி
ஆற்றா இன்பம் அலர்ந்துஅலை செய்ய
போற்றா ஆக்கையைப் பொறுத்தல் புகலேன்
மரகதக் குவாஅல் மாமணிப் பிறக்கம்
மின்ஒளி கொண்ட பொன்னொளி திகழத்

125

திசைமுகன் சென்று தேடினார்க்கு ஒளித்தும்
முறையுளி ஒற்றி முயன்றவர்களுக்கும் ஒளித்தும்
ஒற்றுமை கொண்டு நோக்கும் உள்ளத்து
உற்றவர் வருந்த உறைபவர்களுக்கு ஒளித்தும்
மறைத்திறம் நோக்கி வருந்தினர்க்கு ஒளித்தும்

130

இத்தந் திரத்தில் காண்டும்என்று இருந்தோர்க்கு
அத்தந் திரத்தின் அவ்வயின் ஒளித்தும்
முனிவற நோக்கி நனிவரக் கௌவி
ஆண்எனத் தோன்றி அலியெனப் பெயர்ந்து
வாள்நுதல் பெண்ணெனக் ஒளித்தும் சேண்வயின் 135

ஐம்புலன் செவிமடுத்து அருவரைதொறும் போய்த்
துற்றவை துறந்த வெற்றுயிர் ஆக்கை
அருந்தவர் காட்சியுள் திருந்த ஒளித்தும்
ஒன்றுண்டு இல்லை என்றஅறிவு ஒளித்தும்
பண்டே பயில்தொறும் இன்றே பயில்தெறும் 140

ஒளிக்குஞ் சோரனைக் கண்டனம்
ஆர்மின் ஆர்மின் நாள்மலர்ப் பிணையலில்
தாள் தளை இடுமின்
சுற்றுமின் சூழ்மின் தொடர்மின் விடேன்மின்
பற்றுமின் என்றவர் பற்றுமுற்று ஒளித்தும் 145

தன்னேர் இல்லோன் தானே ஆனதன்மை
என்றேர் அனையோர் கேட்கவந்து இயம்பி
அறை கூவி ஆட்கொண்டு அருளி
மறையோர் கோலம் காட்டி அருளலும்
உளையா அன்பு என்புஉருக ஓலமிட்டு 150

அலைகடல் திரையின் ஆர்த்துஆர்த்து ஓங்கித்
தலைதடு மாறா வீழ்ந்துபுரண்டு அலறிப்
பித்தரின் மயங்கி மத்தரின் மதித்து
நாட்டவர் மருளவும் கேட்டவர் வியப்பவும்
கடக்களிறு ஏற்றாத் தடம்பொரு மதத்தின் 155

ஆற்றேன் ஆக அவயம் சுவைதரு
கோன்றேன் கொண்டு செய்தனன்
ஏற்றார் மூதார் எழில்நகை எரியின்
வீழ்வித்தாங்கு அன்று
அருட்பெருந் தீயின் அடியோம் அடிக்குடில் 160

ஒருத்தரும் வழாமை ஒடுங்கினன்
தடக்கையின் நெல்லிக்கனி எனக்கு ஆயினன்
சொல்லுவது அறியேன் வாழி முறையோ
தரியேன் நாயேன் தான்னைச் செய்தது
தெரியேன் ஆஆ செத்தேன் அடியேற்கு 165

அருளியது அறியேன் பருகியும் ஆரேன்
விழுங்கியும் ஒல்ல கில்லேன்
செழுந்தண் பாற்கடல் திரைபுரைவித்து
ஊவாக்கடல் நள்ளுநீர் உள்ளஅகம் ததும்ப
வாக்கிறந்து அமுதம் மயிர்க்கால் தோறும் 170

தேக்கிடச் செய்தனன் கொடியேன் ஊன்தழை
குரம்பை தோறும் நாய்உடல் அகத்தே
குரம்பை கொண்டு இன்தேன் பாய்த்தி நிரம்பிய
அற்புத மான அமுத தாரைகள்
எற்புத் துளைதொறும் ஏற்றினன் உருகுவது 175

உள்ளம் கொண்டு ஓர்உருச் செய்தாங்கு எனக்கு
அள்ளாறு ஆக்கை அமைத்தனன் ஒள்ளிய
கன்னல் கனிதேர் களிறுஎனக் கடைமுறை
என்னையும் இருப்பது ஆக்கினன் என்னில்
கருணை வான்தேன் கலக்க 180

அருளொடு பாரா அமுது ஆக்கினன்
பிரம்மன் மால் அறியாப் பெற்றியோனே 182

திருச்சிற்றம்பலம்

• • • • •

4. போற்றித் திருஅகவல்

(தல்லையில் அருளியது)

சகத்தின் உற்பத்தி

(நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நான்முகன் முதலா வானவர் தொழுதுஎழ
ஈர் அடியாலே முவுலகு அளந்து
நால்திசை முனிவரும் ஐம்புலன் மலரப்
போற்றிசெய் கதிர்முடித் திருநெடுமால் அன்று
அடிமுடி அறியும் ஆதரவு அதனில்

5

கடுமுரண் ஏனம் ஆகிமுன் கலந்து
ஏழ்தலம் உருவ இடந்து பின்எய்த்து
ஊழி முதல்வ சயசய என்று
வழுத்தியும் காணா மலர்அடி இணைகள்
வழுத்துதற்கு எளிதாய் வர்கடல் உலகினில்

10

யானை முதலா எறும்பு ஈறாய்
ஊனம்இல் யோனியின் ஊள்வினை பிழைத்தும்
மானுடப் பிறவியினுள் மாதா உதரத்து
ஈனம்இல் கிருமிச் செருவினில் பிழைத்தும்
ஒருமதித் தான்றியில் இருமையில் பிழைத்தும்

15

இருமதி விளைவில் ஒருமையில் பிழைத்தும்
மும்மதி தன்னுள் அம்மதம் பிழைத்தும்
ஈர்இரு திங்களில் பேர்இருள் பிழைத்தும்
அஞ்சு திங்களில் முஞ்சுதல் பிழைத்தும்
ஆறு திங்களில் ஊறுஅலர் பிழைத்தும்

20

ஏழு திங்களில் தாழ்புவி பிழைத்தும்
 எட்டுத் திங்களில் கட்டமும் பிழைத்தும்
 ஒன்பதில் வருதரு துன்பமும் பிழைத்தும்
 தக்க தசமதி தாயொடு தான்படும்
 துக்க சாகரத் துயரிடைப் பிழைத்தும் 25

ஆண்டுகள் தோறும் அடைந்த அக்காலை
 ஈண்டியும் இருத்தியும் எனைப்பல பிழைத்தும்
 காலை மலமொடு கடும்பகல் பசிநிசி
 வேலை நித்திரை யாத்திரை பிழைத்தும்
 கருங்குழல் செவ்வாய் வெண்நகைக் கார்மயில் 30

ஒருங்கிய சாயல் நெருங்கிஉள் மதர்த்துக்
 கச்சுஅற நிமிர்ந்து கதிர்த்துமுன் பணைத்து
 எய்த்துஇடை வருந்த எழுந்துபுடை பரந்து
 ஈர்க்குஇடை போகா இளமுலை மாதர்தம்
 கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும் 35

பித்த உலகர் பெருந்துறைப் பரப்பினுள்
 மத்தம் களிறுஎனும் அவாவிடைப் பிழைத்தும்
 கல்வி என்னும் பல்கடல் பிழைத்தும்
 செல்வம் என்னும் அல்லலில் பிழைத்தும்
 நல்குரவு என்னும் தொல்விடம் பிழைத்தும் 40

புல் வரம்புஆய பலதுறை பிழைத்தும்
 தெய்வம் என்பதோர் சித்தம் உண்டாகி
 முனிவு இலாததுஓர் பொருள்அது கருதலும்
 ஆறு கோடி மாயா சக்திகள்
 வேறு வேறுதம் மாயைகள் தொடங்கின 45

ஆத்தம் ஆனார் அயலவர் கூடி
நாத்திகம் பேசி நாத்தமும்பு ஏறினர்
சுற்றம் என்னும் தொல்பசுக் குழாங்கள்
பற்றி அழைத்துப் பதறினர் பெருகவும்
விரதமே பரம் ஆக வேதியரும் 50

சரதம் ஆகவே சாத்திரம் காட்டினர்
சமய வாதிகள் தத்தம் மதங்களே
அமைவது ஆக அரற்றி மலைந்தனர்
மிண்டிய மாயா வாதம் என்னும்
சண்டமாருதம் சுழித்து அடித்து ஆஅர்த்து 55

உலோகா யதன்னும் ஒண்திறல் பாம்பின்
கலாபே தத்த கடுவிடம் எய்தி
அதில் பெருமையை எனைப்பல சூழவும்
தப்பாமே தாம் பிடித்தது சலியாத்
தழல்அது கண்ட மெழுகுஅது போலத் 60

தொழுதுஉளம் உருகி அழுதுஉடல் கம்பித்து
ஆடியும் அலறியும் பாடியும் பரவியும்
கொடிறும் பேதையும் கொண்டது விடாதுஎனும்
படியே ஆகிநல் இடையறா அன்பின்
பசுமரத்து ஆணி அறைந்தால் போலக் 65

கசிவது பெருகிக் கடல்என மறுகி
அகம் குழைந்து அணுகுலமாய் மெய்விதிர்த்துச்
சகம் பேய் என்று தம்மைச் சிரிப்ப
நாண்அது ஒழிந்து நாடவர் பழித்துரை
பூண்அது வாகக் கோணுதல் இன்றிச் 70

சதுர்இழந்து அறிமால் கொண்டு சாரும்
கசியது பரம அதிசயம் ஆகக்
கற்றா மனம்எனக் கதறியும் பதறியும்
மற்றுஓர் தெய்வம் கனவிலும் நினையாது
அருபரத்து ஒருவன் அவனியில் வந்து

75

குருபரன் ஆகி அருளிய பெருமையைச்
சிறுமைஎன்று இகழாதே திருவடி இணையைப்
பிறவினை அறியா நிழல்அது போல
முன்பின் ஆகி முனியாது அத்திசை
என்புனைந்து உருகி நெக்குநெக்கு ஏங்கி

80

அன்புஎனும் ஆறு கரைஅது புரள
நன்புலன் ஒன்றி நாதஎன்று அரற்றி
உரைதடு மாறி உரோமம் சிலிர்ப்ப
காமலர் மொட்டித்து இருதயம் மலரக்
கண்களி கூர நுண்துளி அரும்பச்

85

சாயா அன்பினை நாள்தொறும் தழைப்பவர்
தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி
மெய்தரு வேதியன் ஆகி வினைகெடக்
கைதர வல்ல கடவுள் போற்றி
ஆடக மதுரை அரசே போற்றி

90

கூடல் இலங்கு குருமணி போற்றி
தென் தில்லை மன்றினுள்ஆடி போற்றி
இன்று எனக்கு ஆரமுது ஆனாய் போற்றி
மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி
சேவார் வெல்கொடிச் சிவனே போற்றி

95

மின்ஆர் உருவ விகிர்தா போற்றி
கல்நார் உரித்த கனியே போற்றி
காவாய் கனகக் குன்றே போற்றி
ஆவா என்தனக்கு அருளாய் போற்றி
படைப்பாய் காப்பாய் துடைப்பாய் போற்றி 100

இடரைக் களையும் எந்தாய் போற்றி
ஈச போற்றி இறைவ போற்றி
தேசப் பளிங்கின் திரளே போற்றி
அரைசே போற்றி அமுதே போற்றி
விரைசேர் சரண விகிர்தா போற்றி 105

வேதி போற்றி விமலா போற்றி
ஆதி போற்றி அறிவே போற்றி
கதியே போற்றி கனியே போற்றி
நதிசேர் செஞ்சடை நம்பா போற்றி
உடையாய் போற்றி உணர்வே போற்றி 110

கடையேன் அடிமை கண்டாய் போற்றி
ஐயா போற்றி அணுவே போற்றி
சைவா போற்றி தலைவா போற்றி
குறியே போற்றி குணமே போற்றி
நெறியே போற்றி நினைவே போற்றி 115

வானோர்க்கு அரிய மருந்தே போற்றி
ஏனோர்க்கு எளிய இறைவா போற்றி
மூவேழ் சுற்றம் முரண்உறு நரகிடை
ஆழாமே அருள் அரசே போற்றி
தோழா போற்றி துணைவா போற்றி 120

வாழ்வே போற்றி என் வைப்பே போற்றி
முத்தா போற்றி முதல்வா போற்றி
அத்தா போற்றி அரனே போற்றி
உரைஉணர்வு இறந்த ஒருவ போற்றி
விரிகடல் உலகின் விளைவே போற்றி 125

அருமையில் எளிய அழகே போற்றி
கருமுகில் ஆகிய கண்ணே போற்றி
மன்னிய திருவருள் மலையே போற்றி
என்னையும் ஒருவ னாக்கி இருங்கழல்
சென்னியில் வைத்த சேவக போற்றி 130

தொழுதகை துன்பம் துடைப்பாய் போற்றி
அழிவிலா ஆனந்த வாரி போற்றி
அழிவதும் ஆவதும் கடந்தாய் போற்றி
முழுவதும் இறந்த முதல்வா போற்றி
மான்னேர் நோக்கி மணாளா போற்றி 135

வானகத்து அமரர் தாயே போற்றி
பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி
நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி
தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி
வளியிடை இரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி 140

வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி
அளிபவர் உள்ளத்து அமுதே போற்றி
கனவிலும் தேவர்க்கு அரியாய் போற்றி
நனவிலும் நாயேற்கு அருளினை போற்றி
இடைமருது உறையும் எந்தாய் போற்றி 145

சடையிடைக் கங்கை தரித்தாய் போற்றி
ஆரூர் அமர்ந்த அரசே போற்றி
சீரார் திருவை யாறா போற்றி
அண்ணா மலைஎம் அண்ணா போற்றி
கண்ணார் அமுதக் கடலே போற்றி 150

ஏகம் பத்துஉறை எந்தாய் போற்றி
பாகம் பெண்உரு ஆனாய் போற்றி
பராய்த்துறை மேவிய பரனே போற்றி
சீராப்பள்ளி மேவிய சிவனே போற்றி
மற்றுஓர் பற்றுஇங்கு அறியேன் போற்றி 155

குற்றாலத்து எம் கூத்தா போற்றி
கோகழி மேவிய கோவே போற்றி
ஈங்காய் மலைஎம் எந்தாய் போற்றி
பாங்குஆர் பழனத்து அழகா போற்றி
கடம்பூர் மேவிய விடங்கா போற்றி 160

அடைந்தவர்க்கு அருளும் அப்பா போற்றி
இத்தி தன்னில் கீழ்இரு மூவர்க்கு
அத்திக்கு அருளிய அரசே போற்றி
தென்னா டுடைய சிவனே போற்றி
எந்நாட் டவர்க்கும் இறைவா போற்றி 165

ஏனக் குருளைக்கு அருளினை போற்றி
மானக் கயிலை மலையாய் போற்றி
அருளிட வேண்டும் அம்மான் போற்றி
இருளிகெட அருளும் இறைவா போற்றி
தளர்ந்தேன் அடியேன் தமியேன் போற்றி 170

களம்கொளக் கருத அருளாய் போற்றி
அஞ்சேல் என்றுஇங்கு அருளாய் போற்றி
நஞ்சே அமுதா நயந்தாய் போற்றி
அத்தா போற்றி ஐயா போற்றி
நித்தா போற்றி நிமலா போற்றி 175

பத்தா போற்றி பவனே போற்றி
பெரியாய் போற்றி பிரானே போற்றி
அரியாய் போற்றி அமலா போற்றி
மறையோர் கோல நெறியே போற்றி
முறையோ தரியேன் முதல்வா போற்றி 180

உறவே போற்றி உயிரே போற்றி
சிறவே போற்றி சிவமே போற்றி
மஞ்சா போற்றி மணாளா போற்றி
பஞ்சேர் அடியாள் பங்கா போற்றி
அலைந்தேன் நாயேன் அடியேன் போற்றி 185

இலங்கு சுடர்எம் ஈசா போற்றி
சுவைத்தலை மேவிய கண்ணே போற்றி
சுவைப்பதி மலிந்த கோவே போற்றி
மலைநாடு உடைய மன்னே போற்றி
கலையார் அரிகே சரியாய் போற்றி 190

திருக்கழகக் குன்றில் செல்வா போற்றி
பொருப்புஅமர் பூவணத்து அரனே போற்றி
அருவமும் உருவமும் ஆனாய் போற்றி
மருவிய கருணை மலையே போற்றி
துரியமும் இறந்த சுடரே போற்றி 195

தெரிவஅரிது ஆகிய தெளிவே போற்றி
தோளா முத்தச் சுடரே போற்றி
ஆள்ஆனவர்கட்கு அன்பா போற்றி
ஆரா அமுதே அருளே போற்றி
பேர் ஆயிரம் உடைப் பெம்மான் போற்றி 200

தாளி அறுகின் தாராய் போற்றி
நீள்ஒளி ஆகிய நிருத்தா போற்றி
சந்தனச் சாந்தின் சுந்தர போற்றி
சிந்தனைக்கு அரிய சிவமே போற்றி
மந்திர மாமலை மேயாய் போற்றி 205

எந்தமை உய்யக் கொள்வாய் போற்றி
புலிமலை புல்வாய்க்கு அருளினை போற்றி
அலைகடல் மீமிசை நடந்தாய் போற்றி
கருங்குருவிக்கு அன்று அருளினை போற்றி
இரும்புலன் புலர இசைந்தனை போற்றி 210

படியுறப் பயின்ற பாவக போற்றி
அடியொடு நடுசூறு ஆனாய் போற்றி
நரகொடு சவர்க்க நானிலம் புகாமல்
பரகதி பாண்டியற்கு அருளினை போற்றி
ஒளிவற நிறைந்த ஒருவ போற்றி 215

செழுமலர்ச் சிவபுரத்து அரசே போற்றி
கழுநீர் மாலைக் கடவுள் போற்றி
தொழுவார் மையல் துணிப்பாய் போற்றி
பிழைப்பு வாய்ப்புஒன்று அறியா நாயேன்
குழைத்த சொல்மாலை கொண்டருள் போற்றி 220

புரம்பல எரித்த புராண போற்றி
பரம்பரஞ் சோதிப் பரனே போற்றி
போற்றி போற்றி புயங்கப் பெருமான்
போற்றி போற்றி புராண காரண
போற்றி போற்றி சயசய போற்றி 225

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

5. திருச்சதகம்

சூர்ப்பெருந்துறையில் அருளியது

பத்தி வைராக்கிய விசித்திரம்

(1) மெய்யுணர்தல்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்தான் அரும்பி விதிர்விதிர்த்து உன்விரையார்

-கழற்குஎன்

கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர் ததும்பி வெதும்பி

-உள்ளம்

பொய்தான் தவிர்ந்துஉன்னைப் போற்றி சயசய போற்றி

-என்னும்

கைதான் நெகிழவிட்டேன் உடையாய் என்னைக் கண்டு

-கொள்ளே. 1

கொள்ளேன் புரந்தரன் மால்அயன் வாழ்வு குடிகெடினும்
நள்ளேன் நினது அடியாரொடு அல்லால் நரகம் புகினும்
எள்ளேன் திருவருளாலே இருக்கப் பெறின்இறைவா
உள்ளேன் பிறதெய்வம் உன்னை அல்லாது எங்கள்

-உத்தமனே 2

உத்தமன் அத்தன் உடையான் அடியே நினைந்துஉருகி
மத்த மனத்தொடு மால் இவனென்ன மனநினைவில்
ஒத்தன ஒத்தன சொல்லிட ஊர்ஊர் திரிந்துஎவரும்
தத்தம் மனத்தன பேசஎஞ் ஞான்றுகோல் சாவதுவே. 3

சாவ முன்னாள்தக்கன் வேள்வித் தகர்தின்று நஞ்சம்அஞ்சி
ஆவ எய்தாய்என்று அவிதா இடும் நம்மவர் அவரே
மூவர் என்றே எம்பிரானொடும் எண்ணி விண்ஆண்டு

-மண்மேல்

தேவர் என்றே இறுமாந்து என்ன பாவம் திரிதவரே. 4

தவமே புரிந்திலன் தண்மலர் இட்டுமுடாது இறைஞ்சேன்
 அவமே பிறந்த அருவினையேன் உனக்கு அன்பருள்ளாஞ்
 சிவமே பெறுந்திரு எய்திற்றி லேன்நின் திருவடிக்காம்
 பவமே அருளு கண்டாய் அடியேற்கு எம்பரம்பரனே. 5

பரந்துபல் ஆய்மலர் இட்டுமுட் டாது ஆடியே இறைஞ்சி
 இரந்த எல்லாம் எமக்கே பெறலாம் என்னும் அன்பருள்ளம்
 கரந்து நில்லாக் கள்வனே நின்தன் வாரகழற்கு அன்பு
 -எனக்கு
 நிரந்தரமாய் அருளாய் நின்னை ஏத்த முழுவதுமே 6

முழுவதும் கண்டவனைப் படைத்தான் முடிசாய்த்து
 -முன்னாள்
 செழுமலர் கொண்டு எங்கும்தேட அப்பாலன்இப்பால்
 -எம்பிரான்
 கழுதொடு காட்டிடை நாடகம் ஆடிக் கதிஇலியாய்
 உழுவையின் தோல்உடுத்து உன்மத்தம் மேல்கொண்டு
 -உழிதருமே. 7

உழிதரு காலும் கனலும் புனலொடு மண்ணும்விண்ணும்
 இழிதரு காலம்எக் காலம் வருவது வந்ததன்பின்
 உழிதரு காலத்தன் அடியேன்செய்த வல்வினையைக்
 கழிதரு காலமு மாய்அவை காத்துஎம்மைக் காப்பவனே. 8

பவன் எம்பிரான்பனி மாமதிக் கண்ணிவிண்ணோர் பெருமான்
 சிவன் எம்பிரான்என்னை ஆண்டுகொண்டான் என் சிறுமை
 -கண்டும்
 அவன் எம்பிரான் என்னநான் அடியேன்என்ன இப்பரிசே
 புவன் எம்பிரான்தெரியும் பரிசாவது இயம்புகவே. 9

புறமே தகேன்உ னக்கு அன்பருள் யான்என் பொல்லா
 -மணியே
 தகவே என்னைஉ னக்கு ஆட்கொண்ட தன்மைஎப்
 -புன்மையரை
 மிகவே உயர்த்தி விண்ணோரைப் பணித்திஅண்ணா
 -அழுதே
 நகவே தகும் எம்பிரான் என்னை நீசெய்த நாடகமே. 10
 திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(2) அறிவுறுத்தல்

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

நாடகத்தால் உன்அடியார் போல்நடித்து நான்நடுவே
 வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும் விரைகின்றேன்
 ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா அன்புஉனக்கு என்
 ஊடகத்தே நின்றுஉருகத் தந்தருள் எம்உடையானே. 11

யான்ஏதும் பிறப்புஅஞ்சேன் இறப்பதனுக்கு என்கடவேன்
 வானேயும் பெறில் வேண்டேன் மண்ணாள்வான் மதித்தும்
 -இரேன்

தேன்ஏயும் மலர்க்கொன்றைச் சிவனே எம்பெருமான்எம்
 மானே உன்அருள் பெறுநாள் என்றுஎன்றே வருந்துவனே.12

வருந்துவன்நின் மலர்ப்பாதம் அவைகாண்பான்

-நாய்அடியேன்

இருந்துநல் மலர்புனையேன் ஏத்தேன் நாத்தழும்புபேறப்
 பொருந்திய பொற்சிலை குனித்தாய் அருளமுதம்

-புரியாயேல்

வருந்துவன்நல் தமிழேன்மற்று என்னேநான் ஆமானே. 13

ஆமாறுஉன் திருவடிக்கே அகம்குழைந்தேன் அன்பு

-உருகேன்

பூமாலை புனைந்து ஏத்தேன் புகழ்ந்துஉரையேன் புத்தேளிர்
கோமான்நின் திருக்கோயில்தூகேன் மெழுகேன் கூத்தாடேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் சதுராலே சார்வானே. 14

வானாகி மண்ணாகி வளியாகி ஒளியாகி

ஊனாகி உயிராகி உண்மையுமாய் இம்மையுமாய்

கோனாகி யான்எனது என்று அவரவரைக் கூத்தாட்டு

வானாகி நின்றாயை என்சொல்லி வாழ்த்துவனே. 15

வாழ்த்துவதும் வானவர்கள் தாம்வாழ்வான் மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும் தாம்உயர்ந்து தம்மைஎல்லாம் தொழவேண்டிச்
சூழ்த்து மதுகரம் முரலும் தாரோயை நாய்அடியேன்
பாழ்த்த பிறப்பு அறுத்திடுவான் யானும் உன்னைப்

-பரவுவனே. 16

பரவுவார் இமையோர்கள் பாடுவன நால்வேதம்

குரவுவார் குழல்மடவாள் கூறுடையாள் ஒருபாகம்

விரிவுவார் மெய்யன்பின் அடியார்கள் மேன்மேல்உன்

அரவுவார் கழல்இணைகள் காண்பாரோ அரியானே. 17

அரியானே யாவர்க்கும் அம்பரவா அம்பலத்துளம்

பெரியானே சிறியேனை ஆட்கொண்ட பெய்கழற்கீழ்

விரைஆர்ந்த மலர்தூவேன் வியந்து அலறேன்

-நயந்துஉருகேன்

தரியேன்நான் ஆமாறுஎன் சாவேன்நான் சாவேனே. 18

வேனில்வேள் மலர்க்கணைக்கும் வெண்நகைச்

-செவ்வாய்க்கரிய

பானல்ஆர் கண்ணியர்க்கும் பதைத்து உருகும் பாழ்நெஞ்சே

ஊன்எலாம் நின்று உருகப் புகுந்து ஆண்டான் இன்றுபோய்

வான்உளான் காணாய்நீ மாளா வாழ்கின்றாயே. 19

வாழ்கின்றாய் வாழாத நெஞ்சமே வல்வினைபட்டு
 ஆழ்கின்றாய் ஆழாமல் காப்பானை ஏத்தாதே
 சூழ்கின்றாய் கேடுஉனக்குச் சொல்கின்றேன் பல்காலும்
 வீழ்கின்றாய் நீஅவலக் கடலாய் வெள்ளத்தே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(3) சுட்டறுத்தல்

(எண் சீரக்கழிநெடிடடி ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய் விடையாய் விண்ணோர்
 பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
 பள்ளந்தாழ் உறுபுனலில் கீழ் மேலாகப்
 பதைத்துஉருகும் அவர்நிற்க என்னைஆண்டாய்க்கு
 உள்ளந்தாள் நின்று உச்சிஅளவு நெஞ்சாய்
 உருகாதால் உடம்பெல்லாம் கண்ணாய் அண்ணா
 வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
 கண்இணையும் மரமாம்தீ வினையி னேற்கே. 21

வினையிலே கிடந்தேனைப் புகுந்து நின்று
 போதுநான் வினைக்கேடன் என்பாய் போல
 இணையன்நான் என்றுஉன்னை அறிவித்து என்னை
 ஆட்கொண்டு எம்பிரான் ஆனாய்க்கு இரும்பின்பாவை
 அணையநான் பாடேன் நின்றுஆடேன் அந்தோ
 அலறிடேன் உலறிடேன் ஆவி சோரேன்
 முனைவனே முறையோ நான் ஆனவாறு
 முடிவு அறியேன் முதல்அந்தம் ஆயினானே. 22

ஆயநான் மறையவனும் நீயே ஆதல்
 அறிந்துயான் யாவரினும் கடையனாய்
 நாயினேன் ஆதலையும் நோக்கிக் கண்டு
 நாதனே நான்உனக்குஓர் அன்பன் என்பேன்
 ஆயினேன் ஆதலால் ஆண்டு கொண்டாய்
 அடியார்தாம் இல்லையே அன்றி மற்றுஓர்
 பேயனேன் இதுதான் நின்பெருமை அன்றே
 எம்பெருமான் என்சொல்லிப் பேசுக்கேனே.

23

பேசிற்றாம் ஈசனே எந்தாய் எந்தை
 பெருமானே என்றுஎன்றே பேசிப் பேசிப்
 பூசிற்றாம் திருநீறே நிறையப் பூசிப்
 போற்றி எம்பெருமானே என்று பின்றா
 நேசத்தாற் பிறப்புஇறப்பைக் கடந்தார் தம்மை
 ஆண்டானே அவாவெள்ளக் கள்வ னேனை
 மாசற்ற மணிக்குன்றே எந்தாய் அந்தோ
 என்னைநீ ஆட்கொண்ட வண்ணம் தானே.

24

வண்ணம்தான் சேயதுஅன்று வெளிதே அன்று
 அநேகன்ஏகன் அணுஅணுவில் இறந்தாய் என்றங்கு
 எண்ணம்தான் தடுமாறி இமையோர் கூட்டம்
 எய்துமாறு அறியாத எந்தாய் உன்தன்
 வண்ணம்தான் அதுகாட்டி வடிவு காட்டி
 மலர்க்கழல்கள் அவைகாட்டி வழி அற்றேனைத்
 திண்ணம்தான் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டாய்
 எம்பெருமான் என்சொல்லிச் சிந்திக்கேனே.

25

சிந்தனை நின்தனக்கு ஆக்கி நாயினேன்தன்
 கண்இணை நின்திருப்பாதப் போதுக்கு ஆக்கி
 வந்தனையும் அம்மலர்க்கே ஆக்கி வாக்குஉன்
 மணிவார்த்தைக்கு ஆக்கிஐம் புலன்கள் ஆர
 வந்தனை ஆட்கொண்டு உள்ளே புகுந்தவிச்சை

மால்அமுதப் பெருங்கடலே மலையே உன்னைத்
தந்தனை செந்தாமரைக் காடுஅனைய மேனித்
தனிச்சுடரே இரண்டுமால்இத் தனியனேற்கே.

26

தனியனேன் பெரும்பிறவிப் பௌவத்து எவ்வத்
தடம்திரையால் எற்றுண்டு பற்று ஒன்றுஇன்றிக்
கனியைநேர் துவர்வாயார் என்னும் காலால்
கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு
இனிஎன்னே உய்யுமாறு என்றுஎன்று எண்ணி
அஞ்செழுத்தின் புணைபிடித்துக் கிடக்கின்றேனை
முனைவனே முதல்அந்தம் இல்லா மல்லல்
கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் முர்க்க நேற்கே.

27

கேட்டாரும் அறியாதான் கேடுஒன்று இல்லான்
கிளைஇலான் கேளாதே எல்லாம் கேட்டான்
நாட்டார்கள் விழித்திருப்ப ஞாலத்து உள்ளே
நாயினுக்கு தவிச இட்டு நாயினேற்கே
காட்டாதன எல்லாம் காட்டிப் பின்னுங்
கேளாதன எல்லாம் கேட்பித்து என்னை
மீட்டேயும் பிறவாமல் காத்து ஆட்கொண்டான்
எம்பெருமான் செய்திட்ட விச்சை தானே.

28

விச்சைதான் இதுஒப்பது உண்டோ கேட்கின்
மிகுகாதல் அடியார்தம் அடியன் ஆக்கி
அச்சம்தீர்த்து ஆட்கொண்டான் அமுதம் ஊறி
அகம்நெகவே புகுந்து ஆண்டவன் அன்பு கூர
அச்சன் ஆண் பெண்அலி ஆகாசம் ஆகி
ஆர்அழலாய் அந்தமாய் அப்பால் நின்ற
செச்சைமா மலர்புனையும் மேனி எங்கள்
சிவபெருமான் எம்பெருமான் தேவர் கோவே

29

தேவர்கோ அறியாத தேவ தேவன்

செழும்பொழில்கள் பயந்துகாத்து அழிக்கும் மற்றை
மூவர்கோனாய நின்ற முதல்வன் மூரத்தி

முதாதை மாதுஆளும் பாகத்து எந்தை
யாவர்கோன் என்னையும்வந்து ஆண்டுகொண்டான்
யாம்ஆர்க்கும் குடிஅல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்.

மேவினோம் அவன்அடியார் அடியா ரோடும்
மேன்மேலுங் குடைந்துஆடி ஆடுவோமே

30

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(4) ஆத்தும சுத்தி

(அண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரிய வீருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆடு கின்றிலை கூத்துஉடையான் கழற்கு

அன்பிலை என்புஉருகிப்

பாடு கின்றிலை பதைப்பதும் செய்கிலை

பணிகிலை பாதமலர்

சூடு கின்றிலை சூட்டுகின்றதும்இல்லை

துணைஇலி பிணைநெஞ்சே

தேடு கின்றிலை தெருவுதோறு அலறிலை

செய்வதுஒன்று அறியேனே.

31

அறிவு இலாத எனைப்புக்குந்து ஆண்டு

கொண்டு அறிவதை அருளிமேல்

நெறிஎலாம் புலம் ஆக்கிய எந்தையைப்

பந்தனை அறுப்பானைப்

பிறிவு இலாத இன்அருள்கள் பெற்றிருந்தும்

மாறாடுதி பிணநெஞ்சே

கிறிஎலாம் மிகக்கீழ்ப்படுத்தாய் கெடுத்தாய்

என்னைக் கெடுமாறே.

32

மாறி நின்று என்னைக்கெடக் கிடந்தனையை
எம்மதிஇலி மடநெஞ்சே

தேறு கின்றிலம் இனிஉன்னைச் சிக்கெனச்
 சிவனவன் திரள்தோள்மேல்
 நீறு நின்றது கண்டனை ஆயினும்
 நெக்கிலை இக்காயம்
 கீறு கின்றிலை கெடுவதுஉன் பரிசுஇது
 கேட்கவுங் கில்லேனே.

33

கிற்றவா மனமே கெடுவாய் உடையான்
 அடி நாயேனை
 விற்று எலாம்மிக ஆள்வதற்கு உரியவன்
 விரைமலர்த் திருப்பாதம்
 முற்றிலா இளந்தளிர் பிரிந்திருந்துநீ
 உண்டன எல்லாமுன்
 அற்றவாறும் நின்அறிவும் நின்பெருமையும்
 அளவறுக் கில்லேனே.

34

அளவு அறுப்பதற்கு அரியவன் இமையவர்க்கு
 அடியவர்க்கு எளியான்நம்
 களவு அறுந்துநின்று ஆண்டமை கருத்தினுள்
 கசிந்து உணர்ந்திருந்தேயும்
 உளகு அறுத்து உனைநினைந்து உளம் பெருங்களன்
 செய்ததும் இலைநெஞ்சே
 பளகு அறுத்து உடையான் கழல் பணிந்திலை
 பரகதி புகுவானே.

35

புகுவது ஆவதும் போதரவு இல்லதும்
 பொன்னகர் புகப்போதற்கு
 உகுவது ஆவதும் எந்தை எம்பிரான்என்னை
 ஆண்டவன் கழற்குஅன்பு
 நெகுவது ஆவதும் நித்தலும் அமுதொடு
 தேனொடு பால்கட்டி
 மிகுவது ஆவதும் இன்றுஎனின் மற்றுஇதற்கு
 என்செய்கேன் வினையேனே.

36

வினைஎன் போல்உடையார் பிறராருடையான்
 அடி நாயேனைத்

தினையின் பாகமும் பிரிவது திருக்குறிப்
 பன்றுமற்று அதனாலே
 முனைவன் பாதநன் மலர்பிரிந்திருந்துநான்
 முட்டிலேன் தலைகீறேன்
 இனையவன் பாவனை இரும்பு கல்மனஞ்செவி
 இன்னதென்று அறியேனே.

37

ஏனை யாவரும் எய்திடல் உற்றுமற்று
 இன்னது என்று அறியாத
 தேனை ஆன்நெயைக் கரும்பின் இன்தேறலைச்
 சிவனைஎன் சிவலோகக்
 கோனை மான்அன நோக்கிதன் கூறனைக்
 குறுகிலேன் நெடுங்காலம்
 ஊனை யான்இருந்து ஒம்புகின்றேன்
 கெடுவேன்உயிர் ஓயாதே.

38

ஓய்வு இலாதன உவமனில் இறந்தன
 ஒண்மலர்த் தாள்தந்து
 நாயில் ஆகிய குலந்தினுங் கடைப்படும்
 என்னை நன்னெறி காட்டித்
 தாயில் ஆகிய இன்அருள் புரிந்தஎன்
 தலைவனை நனிகாணேன்
 தீயில் வீழ்கிலேன் திண்வரை உருக்கிலேன்
 செழுங்கடல் புகுவேனே.

39

வேனில் வேள்கணை கிழித்திட மதிசடும்
 அதுதனை நினையாதே
 மான் நிலாவிய நோக்கியர் படிறுஇடை
 மத்துஇடு தயிராகித்
 தேன் நிலாவிய திருவருள் புரிந்தஎன்
 சிவன்நகர் புகப்போகேன்
 ஊனில் ஆவியை ஒம்புதற் பொருட்டினும்
 உண்டுஉடுத்து இருந்தேனே.

40

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(5) கைம்மாறு கொடுத்தல்

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

இருகை யானையை ஒத்திருந்து என்உளக்
கருவை யான்கண்டிலேன் கண்டது எவ்வமே
வருக என்று பணித்தனை வான் உள்ளோர்க்கு
ஒருவனே கின்றிலேன் கிற்பன் உண்ணவே. 41

உண்டுஓர் ஒண்பொருள் என்று உணர்வார்க்கு எலாம்
பெண்டிர் ஆண்அலி என்றுஅறி ஒண்கிலை
தொண்டனேற்கு உள்ளவா வந்து தோன்றினாய்
கண்டுங் கண்டிலேன் என்னகண் மாயமே. 42

மேலை வானவரும் அறியாதது ஓர்
கோலமே எனை ஆட்கொண்ட கூத்தனே
ஞாலமே விசம்பே இவை வந்துபோம்
காலமே உனை என்றுகொல் காண்பதே. 43

காணலாம் பரமேகட்கு இறந்தது ஓர்
வாண்நிலாப் பொருளே இங்குஓர் பார்ப்புஎனப்
பாணனேன் படிற்றுஆக்கையை விட்டுஉனைப்
பூணுமாறு அறியேன் புலன் போற்றியே. 44

போற்றி என்றும் புரண்டும் புகழ்ந்தும்நின்று
ஆற்றல் மிக்கஅன்பால் அழைக் கின்றிலேன்
ஏற்று வந்துஎதிர் தாமரைத் தாள்உறும்
சூற்றம் அன்னதுஓர் கொள்கைஎன் கொள்கையே. 45

கொள்ளுங் கில்எனை அன்பரின் கூய்ப்பணி
கள்ளும் வண்டும் அறாமலர்க் கொன்றையான்
நள்ளுங் கீழுளும் மேலுளும் யாவளும்
எள்ளும் எண்ணெயும் போல்நின்ற எந்தையே. 46

எந்தையாய் எம்பிரான் மற்றும் யாவர்க்குந்
தந்தை தாய் தம்பிரான்தனக்கு அ.திலான்
முந்தி என்னுள் புகுந்தனன் யாவருஞ்
சிந்தை யாலும் அறிவுஅருஞ் செல்வனே. 47

செல்வம் நல்குரவு இன்றி விண்ணோர்புழுப்
புல்வரம்பு இன்றி யார்க்கும் அரும்பொருள்
எல்லை இல்கழல் கண்டும் பிரிந்தனன்
கல்வகை மனத்தேன் பட்ட கட்டமே. 48

கட்டு அறுத்து எனைஆண்டு கண்ணாரநீறு
இட்ட அன்பரொடு யாவருங் காணவே
பட்டி மண்டபம் ஏற்றினை ஏற்றினை
எட்டி னோடு இரண்டும் அறியேனையே. 49

அறிவனே அமுதே அடி நாயினேன்
அறிவனாகக் கொண்டோ எனை ஆண்டது
அறிவிலாமை அன்றே கண்டது ஆண்டநாள்
அறிவனோ அல்லனோ அருள் ஈசனே. 50

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(6) அநுபோக சுத்தி

(அறசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஈசனே என் எம்மானே எந்தை
பெருமான் என்பிறவி
நாசனே நான் யாதும்ஒன்று அல்லாப்
பொல்லா நாயான
நீசனேனை ஆண்டாய்க்கு நினைக்க
மாட்டேன் கண்டாயே
தேசனே அம்பலவனே செய்வது
ஒன்றும் அறியேனே.

51

செய்வது அறியாச் சிறுநாயேன்
செம்பொன் பாதமலர் காணாப்
பொய்யர் பெறும்பேறு அத்தனையும்
பெறுதற்கு உரியேன் பொய்இலா
மெய்யர் வெறியார் மலர்ப்பாதம்
மேவக் கண்டுங் கேட்டிருந்தும்
பொய்யனேன் நான் உண்டு உடுத்துஇங்கு
இருப்பது ஆனேன் போரேறே.

52

போரேறே நின் பொன்னகர்வாய்
நீபோந்து அருளி இருள்நீக்கி
வாரெறு இளமென் முலையாளொடு உடன்
வந்தருள அருள்பெற்ற
சீரேறு அடியார் நிற்பாதஞ் சேரக்
கண்டுங் கண்கெட்ட
ஊர்ஏறாயா இங்கு உழல்வேனோ
கொடியேன் உயிர்தான் உலவாதே.

53

உலவாக் காலம் தவம்எய்தி உறுப்பும்
 வெறுத்து இங்கு உனைக்காண்பான்
 பலமா முனிவர் நனிவாடப்
 பாவி யேனைப் பணிகொண்டாய்
 பலமாக் குரம்பை இதுமாய்க்க மாட்டேன்
 மணியே உனைக்காண்பான்
 அலவா நிற்கும் அன்புஇலேன்
 என்கொண்டு எழுகேன் எம்மானே.

54

மான்நேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா
 வந்து இங்கு ஆட்கொண்ட
 தேனே அமுதே கரும்பின் தெளிவே
 சிவனே தென்தில்லைக்
 கோனே உன்தன் திருக்குறிப்புக்
 கூடுவார்நின் கழல்கூட
 ஊன்ஆர் புழுக்கூடு இதுகாத்து இங்கு
 இருப்பதானேன் உடையானே.

55

உடையானே நின்தனை உள்கி உள்ளம்
 உருகும் பெருங்காதல்
 உடையார் உடையாய் நின்பாதஞ் சேரக்
 கண்டு இங்கு ஊர்நாயிற்
 கடையானேன் நெஞ்சு உருகாதேன்
 கல்லா மனத்தேன் கசியாதேன்
 முடையார் புழுக்கூடு இதுகாத்துஇங்கு
 இருப்பதாக முடிந்தாயே.

56

முடித்த ஆறும் என்றனக்கே
 தக்கதே முன் அடியாரைப்
 பிடித்த ஆறுஞ் சோராமற்
 சோரனேன் இங்கு ஒருத்தி வாய்
 துடித்த ஆறும் துகில்இறையே
 சோர்ந்த ஆறும் முகங்குறுவேர்
 பொடித்த ஆறும் இவைஉணர்ந்து
 கேடு என்றனக்கே குழந்தேனே.

57

தேனைப் பாலைக் கன்னலின்
 தெளிவை ஒளியைத் தெளிந்தார்தம்
 ஊனை உருக்கும் உடையானை
 உம்ப ரானை வம்பனென்
 நான்நின் அடியேன் நீஎன்னை
 ஆண்டாய் என்றால் அடியேற்குத்
 தானஞ் சிரித்தே அருளலாந்
 தம்மையாம்என் தன்மையே.

58

தன்மை பிறரால் அறியாத
 தலைவா பொல்லா நாயன
 புன்மை யேனை ஆண்டுஐயா
 புறமே போக விடுவாயோ
 என்னை நோக்குவார் யாரோ
 என்நான் செய்கேன் எம்பெருமான்
 பொன்னே திகழுந் திருமேனி
 எந்தாய் எங்குப் புகுவேனே.

59

புகுவேன் எனதே நிற்பாதம்
 போற்றும் அடியாருள் நின்று
 நகுவேன் பண்டு தோள்நோக்கி
 நாணம் இல்லா நாயினேன்
 நெகும்அன்பு இல்லை நினைக்காண
 நீஆண்டருள அடியேனுந்
 தகவனே என் தன்மையே
 எந்தாய் அந்தோ தரியேனே.

60

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(7) காருணியத்து இரங்கல்
(அறசீர் கழிநெடுவடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

தரிக்கிலேன் காய வாழ்க்கை
 சங்கரா போற்றி வான
 விருத்தனே போற்றி எங்கள்
 விடலையே போற்றி ஒப்பில்
 ஒருத்தனே போற்றி உம்பர்
 தம்பிரான் போற்றி தில்லை
 நிருத்தனே போற்றி எங்கள்
 நின்மலா போற்றி போற்றி.

61

போற்றிஓ நமச்சி வாய
 புயங்கனே மயங்கு கின்றேன்
 போற்றிஓ நமச்சிவாய
 புகலிடம் பிறிது ஒன்றுஇல்லை
 போற்றிஓ நமச்சி வாய
 புறம்எனைப் போக்கல் கண்டாய்
 போற்றிஓ நமச்சி வாய
 சயசய போற்றி போற்றி.

62

போற்றிஎன் போலும் பொய்யர்
 தம்மை ஆட்கொள்ளும் வள்ளல்
 போற்றிநின் பாதம் போற்றி
 நாதனே போற்றி போற்றி
 போற்றிநின் கருணை வெள்ளப்
 புதுமதுப் புவனம் நீர் தீக்
 காற்று இயமானன் வானம்
 இருகடர்க் கடவுளானே.

63

கடவுளே போற்றி என்னைக்
 கண்டுகொண்டு அருளு போற்றி
 விடவுளே உருக்கி என்னை
 ஆண்டிட வேண்டும் போற்றி
 உடல்இது களைந்திட்டு ஒல்லை
 உம்பர்தந்து அருளு போற்றி
 சடையுளே கங்கை வைத்த
 சங்கரா போற்றி போற்றி.

64

சங்கரா போற்றி மற்றுஓர்
 சரணிலேன் போற்றி கோலப்
 பொங்கரா அல்குட் செவ்வாய்
 வெண்நகைக் கரிய வாள்கண்
 மங்கைஓர் பங்க போற்றி
 மால்விடை ஊர்தி போற்றி
 இங்குஇவ்வாழ்வு ஆற்றகில்லேன்
 எம்பிரான் இழித்திட்டேனே.

65

இழித்தனன் என்னை யானே
 எம்பிரான் போற்றி போற்றி
 பழித்திலேன் உன்னை என்னை
 ஆளுடைப் பாதம் போற்றி
 பிழைத்தவை பொறுக்கை எல்லாம்
 பெரியவர் கடமை போற்றி
 ஒழித்திடு இவ்வாழ்வு போற்றி
 உம்பர்நாட்டு எம்பிரானே.

66

எம்பிரான் போற்றி வானத்து
 அவர்அவர் ஏறு போற்றி
 கொம்பரார் மருங்குல் மங்கை
 கூறவெண்ணீற போற்றி
 செம்பிரான் போற்றி தில்லைத்

திருச்சிற்றம் பலவ போற்றி
உம்பரா போற்றி என்னை
ஆளுடை ஒருவ போற்றி

67

ஒருவனே போற்றி ஒப்புஇல்
அப்பனே போற்றி வானோர்
குருவனே போற்றி எங்கள்
கோமளக் கொழுந்து போற்றி
வருகஎன்று என்னை நின்பால்
வாங்கிட வேண்டும் போற்றி
தருகநின் பாதம் போற்றி
தமியனேன் தனிமை தீர்த்தே.

68

தீர்ந்த அன்பாய அன்பர்க்கு
அவரினும் அன்ப போற்றி
பேர்ந்துஎன் பொய்ம்மை ஆட்கொண்டு
அருளிடும் பெருமை போற்றி
வார்ந்தநஞ்சு அயின்று வானோர்க்கு
அமுதம்ஈவள்ளல் போற்றி
ஆர்ந்தநின் பாதம் நாயேற்கு
அருளிட வேண்டும் போற்றி.

69

போற்றி இப்புவனம் நீர் தீக்
காலொடு வானமானாய்
போற்றி எவ்வுயிர்க்குந் தோற்றம்
ஆகிநீ தோற்றம் இல்லாய்
போற்றி எல்லாவுயிர்க்கும்
ஈறாய் ஈறின்மை ஆனாய்
போற்றி ஐம்புலன்கள் நினைப்பை
புணர்கிலாப் புணர்க்கை யானே.

70

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(8) ஆனந்தத்து அமுந்தல்
(எழுசீர்க் கழிநெடுலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

புணர்ப்பது ஓக்க எந்தை என்னை
 ஆண்டு பூண நோக்கினாய்
 புணர்ப்பது அன்றுஇது என்றபோது நின்னொடு
 என்னொடு என்னிதாம்
 புணர்ப்பது ஆக அன்று இதுஆக
 அன்பு நின்கழல்கணே
 புணர்ப்பது ஆக அங்கணாள
 புங்கம் ஆன போகமே.

71

போகம் வேண்டி வேண்டிலேன்
 புரந்தராதி இன்பமும்
 ஏக நின்கழல் இணையலாது
 இலேன்என் எம்பிரான்
 ஆகம் விண்டு கம்பம் வந்து
 குஞ்சி அஞ்சலிக் கணே
 ஆகஎன் கை கண்கள் தாரை
 ஆற தாக ஐயனே.

72

ஐய நின்னது அல்லது இல்லை
 மற்றுஓர் பற்று வஞ்சனேன்
 பொய் கலந்து அல்லது இல்லை
 பொய்மையேன்என் எம்பிரான்
 மை கலந்த கண்ணி பங்க
 வந்து நின் கழற்கணே
 மெய் கலந்த அன்பர் அன்பு
 எனக்கும் ஆகவேண்டுமே.

73

வேண்டும் நின் கழற்கண் அன்பு
 பொய்ம்மை தீர்த்து மெய்ம்மையே
 ஆண்டு கொண்டு நாயினேனை
 ஆவ என்று அருளு நீ
 பூண்டு கொண்டு அடியனேனும் போற்றி
 போற்றி என்றும் என்றும்
 மாண்டு மாண்டு வந்து வந்து
 மன்ன நின் வணங்கவே.

74

வணங்கும் நின்னை மண்ணும் விண்ணும்
 வேதம் நான்கும் ஓலம்இட்டு
 உணங்கும் நின்னை எய்தல் உற்று
 மற்றோர் உண்மை இன்மையின்
 வணங்கியாம் விடேங்கள் என்ன
 வந்து நின்று அருளுதற்கு
 இணங்கு கொங்கை மங்கை பங்க
 என் கொலோ நினைப்பதே.

75

நினைப்பது ஆக சிந்தை செல்லும்
 எல்லை ஏய வாக்கினால்
 தினைத் தனையும் ஆவது இல்லை
 சொல்லல் ஆவ கேட்பவே
 அனைத்துலகும் ஆய நின்னை
 ஐம்புலன்கள் காண்கிலா
 எனைத்து எனைத்தது எப்புறத்தது
 எந்தை பாதம் எய்தவே.

76

எய்தல் ஆவது என்று நின்னை
 எம்பிரான் இவ்வஞ்சனேற்கு
 உய்தல் ஆவது உன்கண் அன்றி
 மற்றுஓர் உண்மை இன்மையிற்
 பைதல் ஆவது என்றுபாதுகாத்து

இரங்கு பாவியேற்கு
ஈது அலாது நின்கண் ஒன்றும்
வண்ணம் இல்லை ஈசனே.

77

ஈசனே நீ அல்லது இல்லை
இங்கும் அங்கும் என்பதும்
பேசினேன் ஓர் பேதம் இன்மை
பேதையேன் என் எம்பிரான்
நீசனேனை ஆண்டுகொண்ட
நின்மலா ஓர் நின்னலால்
தேசனே ஓர் தேவர் உண்மை
சிந்தியாது சிந்தையே.

78

சிந்தை செய்கை கேள்வி வாக்குச்
சீரில் ஐம்புலன்களால்
முந்தை ஆன காலம் நினை
எய்திடாத முர்க்கனேன்
வெந்து ஐயா விழுந்திலேன் என்
உள்ளம் வெள்கி விண்டிலேன்
எந்தை ஆய நினை இன்னம்
எய்தல் உற்று இருப்பனே.

79

இருப்பு நெஞ்ச வஞ்சனேனை
ஆண்டு கொண்ட நின்னதாள்
கருப்பு மட்டு வாய் மடுத்து
எனைக் கலந்து போகவும்
நெருப்பும் உண்டு யானும் உண்டு
இருந்தது உண்டது ஆயினும்
விருப்பும் உண்டு நின்கண் என்கண்
என்பது என்ன விச்சையே.

80

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(9) ஆனந்த பரவசம்

(கலிநிலைத்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

விச்சக் கெடு பொய்க்கு ஆகாது
என்று இங்கு எனை வைத்தாய்
இச்சைக்கு ஆனார் எல்லாரும்
வந்து உன்தாள் சேர்ந்தார்
அச்சத்தாலே ஆழ்ந்திடு
கின்றேன் ஆரூர் எம்
பிச்சைத் தேவா என்நான்
செய்கேன் பேசாயே.

81

பேசப்பட்டேன் நின் அடி
யாரில் திருநீறே
பூசப்பட்டேன் பூதலரால்
உன் அடியான் என்று
ஏசப்பட்டேன் இனிப்படு
கின்றது அமையாதால்
ஆசைப்பட்டேன் ஆட்பட்
டேன் உன் அடியேனே.

82

அடியேன் அல்லேன் கொல்லோ தான் எனை
ஆட்கொண்டிலை கொல்லோ
அடியார் ஆனார் எல்லாரும்
வந்து உள்தாள் சேர்ந்தார்
செடிசேர் உடலம் இது நீக்கமாட்டேன்
எங்கள் சிவலோகா
கடியேன் உன்னைக் கண்ணாரக்
காணுமாறு காணேனே.

83

காணுமாறு காணேன் உன்னை
அந்நாள் கண்டேனும்
பாணே பேசி என் தன்னைப்

படுத்தது என்ன பரஞ்சோதி
 ஆணை பெண்ணை ஆர் அமுதே
 அத்தா செத்தே போயினேன்
 ஏண் நாண் இல்லா நாயினேன்
 என்கொண்டு எழுகேன் எம்மானே.

84

மான்நேர் நோக்கி உமையாள் பங்கா
 மறைஈறு அறியா மறையோனே
 தேனேஅமுதே சிந்தைக்கு அரியாய்
 சிறியேன் பிழை பொறுக்கும்
 கோனே சிறிதே கொடுமை பறைந்தேன்
 சிவமாநகர் குறுகப்
 போனார் அடியார் யானும் பொய்யும்
 புறமே போந்தோமே.

85

புறமே போந்தோம் பொய்யும்
 யானும் மெய் அன்பு
 பெறவே வல்லேன் அல்லா
 வண்ணம் பெற்றேன் யான்
 அறவே நின்னைச் சேர்ந்த அடியார்
 மற்று ஒன்று அறியாதார்
 சிறவே செய்து வழிவந்து சிவனே
 நின்தாள் சேர்ந்தாரே.

86

தாராய் உடையாய் அடியேற்கு
 உன்தாள் இணை அன்பு
 போரா உலகம் புக்கார் அடியார்
 புறமே போந்தேன் யான்
 ஊரா மிலைக்கக் குருட்டா மிலைத்து
 இங்குஉன் தாள்இணை அன்புக்கு

ஆரா அடியேன் அயலே

மயல் கொண்டு அழுகேனே

87

அழுகேன் நிற்பால் அன்பாம்

மனமாய் அழல் சேர்ந்த

மெழுகே அன்னார் மின்னார்

பொன்னார் கழல் கண்டு

தொழுதே உன்னைத் தொடர்ந்தா

ரோடும் தொடராதே

பழுதே பிறந்தேன் என் கொண்டு

உன்னைப் பணிகேனே.

88

பணிவார் பிணி தீர்த்து அருளிப்

பழைய அடியார்க்கு உன்

அணியார் பாதம் கொடுத்தி

அதுவும் அரிது என்றால்

திணியார் மூங்கில் அனையேன்

வினையைப் பொடி ஆக்கித்

தணியார் பாதம் வந்து ஒல்லை

தாராய் பொய்தீர் மெய்யானே.

89

யானே பொய் என்நெஞ்சம்

பொய்என் அன்பும் பொய்

ஆனால் வினையேன் அழுதால்

உன்னைப் பெறலாமே

தேனே அழுதே கரும்பின்

தெளிவே தித்திக்கும்

மானே அருளாய் அடியேன்

உனை வந்து உறுமாறே.

90

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

(10) ஆனந்தாதீதம்
(எண்சீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

மாறு இலாத மாக்கருணை வெள்ளமே
வந்து முந்தினின் மலர்கொள் தாள்இணை
வேறு இலாப் பதப்பரிசு பெற்றநின்
மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
ஈறு இலாதநீ எளியை ஆகிவந்து
ஒளிசெய் மானுடம் ஆக நோக்கியும்
கீறு இலாத நெஞ்சுஉடைய நாயினேன்
கடையன் ஆயினேன் பட்ட கீழ்மையே.

91

மைஇலங்கு நல் கண்ணி பங்கனே
வந்து என்னைப் பணிகொண்ட பின்மழக்
கைஇலங்கு பொற் கிண்ணம் என்று அலால்
அரியை என்றுஉனைக் கருது கின்றிலேன்
மெய்இலங்கு வெண் நீற்று மேனியாய்
மெய்ம்மை அன்பர்உன் மெய்ம்மை மேவினார்
பொய்யில்அங்கு எனைப் புகுதவிட்டு நீ
போவதோ சொலாய் பொருத்தம் ஆவதே.

92

பொருத்தம் இன்மையேன் பொய்ம்மை உண்மையேன்
போதா என்றுஎனைப் புரிந்து நோக்கவும்
வருத்தம் இன்மையேன் வஞ்சம் உண்மையேன்
மாண்டிலேன் மலர்க் கமல பாதனே
அரத்த மேனியாய் அருள்செய் அன்பரும்
நீயும் அங்கு எழுந்தருளி இங்குஎனை
இருத்தினாய் முறையோ என் எம்பிரான்
வம்பனேன் வினைக்கு இறுதி இல்லையே.

93

இல்லை நின்கழற்கு அன்புஅது என்கணே
 ஏலம் ஏலும் நற்குழலி பங்கணே
 கல்லை மென்கனி ஆக்கும் விச்சைகொண்டு
 என்னை நின்கழற்கு அன்பன் ஆக்கினாய்
 எல்லை இல்லை நின்கருணை எம்பிரான்
 ஏதுகொண்டு நான் ஏது செய்யினும்
 வல்லையே எனக்கு இன்னும் உன்கழல்
 காட்டி மீட்கவும் மறுவுஇல் வானனே.

94

வான நாடரும் அறியொ ணாதநீ
 மறையில் ஈறும்முன் தொடரொ ணாதநீ
 ஏனை நாடரும் தெரியொ ணாதநீ
 என்னை இன்னிதாய் ஆண்டு கொண்டவா
 ஊனை நாடகம் ஆடு வித்தவா
 உருகி நான்உனைப் பருக வைத்தவா
 ஞான நாடகம் ஆடு வித்தவா
 நைய வையகத்து உடைய விச்சையே.

95

விச்சுஅது இன்றியே விளைவு செக்குவாய்
 விண்ணும் மண்ணகம் முழுவதும் யாவையும்
 வைச்சு வாங்குவாய் வஞ்சகப் பெரும்
 புலையனேனை உன்கோயில் வாயிலிற்
 பிச்சன் ஆக்கினாய் பெரிய அன்பருக்கு
 உரியன் ஆக்கினாய் தாம் வளர்த்ததோர்
 நச்சு மாமரம் ஆயினும் கொலார்
 நானும் அங்ஙனே உடைய நாதனே.

96

உடைய நாதனே போற்றி நின் அலால்
 பற்று மற்றுஎனக்கு ஆவது ஒன்றுஇனி
 உடையனோ பணி போற்றி உம்பரார்
 தம்பரா பரா போற்றி யாரினும்
 கடையன் ஆயினேன் போற்றி என்பெருங்

கருணையாளனே போற்றி ஆதியும்
அந்தம் ஆயினாய் போற்றி அப்பனே.

97

அப்பனே எனக்கு அமுதனே ஆனந்தனே
அகம்நெக அள்ளுறு தேன்
ஒப்பனே உனக்கு உரிய அன்பரில்
உரியனாய் உனைப் பருக நின்றதோர்
துப்பனே கடர்முடியனே துணை
யாளனே தொழும்பாளர் எய்ப்பினில்
வைப்பனே எனை வைப்பதோ சொலாய்
நைய வையகத்து எங்கள் மன்னனே.

98

மன்ன எம்பிரான் வருக என்னை
மாலும் நான்முகத்து ஒருவன் யாரினும்
முன்ன எம்பிரான் வருக என்னை
முழுதும் பாவையும் இறுதி உற்றநாள்
பின்ன எம்பிரான் வருக என்னைப்
பெய் கழற்கண் அன்பாய்என் நாவினால்
பன்ன எம்பிரான் வருக என்னைப்
பாவ நாச நின்சீர்கள் பாடவே.

99

பாடவேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே
பாடி நைந்துநைந்து உருகி நெக்குநெக்கு
ஆடவேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்து
ஆடும்நின் கழற்போது நாயினேன்
கூடவேண்டும் நான் போற்றி இப்புழக
கூடு நீக்குஎனைப் போற்றி பொய்எல்லாம்
வீடவேண்டும் நான் போற்றி வீடுதந்து
அருளு போற்றிநின் மெய்யர் மெய்யனே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

• • • • •

6. நீத்தல் விண்ணப்பம்

(உத்தரகோசமங்கையில் அருளியது)

பிரபஞ்ச வைரரக்கியம்

(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

கடையவ னேனைக் கருணையினால்
கலந்து அண்டுகொண்ட
விடையவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
விறல் வேங்கையின் தோல்
உடையவனே மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
சடையவனே தளர்ந்தேன் எம்பிரான்
என்னைத் தாங்கிக் கொள்ளே.

1

கொள்ளேர் பிளவுஅகலாத் தடங்
கொங்கையர் கொவ்வைச் செவ்வாய்
விள்ளேன் எனினும் விடுதிகண்டாய்
நின் விழுந்தொழும்பின்
உள்ளேன் புறம்அல்லேன் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
கள்ளேன் ஒழியவும் கண்டுகொண்டு
ஆண்டது எக்காரணமே.

2

கார்உறு கண்ணியர் ஐம்புலன்
ஆற்றங் கரைமரமாய்
வேர்உறுவேனை விடுதிகண்டாய்
விளங்குந் திருவா
நூர்உறைவாய் மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
வார்உறு பூண்முலையாள் பங்க
என்னை வளர்ப்பவனே.

3

வளர்கின்ற நின் கருணைக்கையில்
 வாங்கவும் நீங்கி இப்பால்
 மிளர்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய்
 வெண்மதிக் கொழுந்து ஒன்று
 ஒளர்கின்ற நீண்முடி உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 தெளிகின்ற பொன்னும் மின்னும்அன்ன
 தோற்றச் செழுஞ்சுடரே.

4

செழிகின்ற தீப்புகு விட்டிலின்
 சின் மொழியாரின் பன்னாள்
 விழுகின்ற என்னை விடுதிகண்டாய்
 வெறி வாய்அறுகால்
 உழுகின்ற பூமுடி உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 வழிநின்று நின் அருளார் அமுது
 ஊட்ட மறுத்தனனே.

5

மறுத்தனன் யான்உன் அருள்
 அறியாமையின்என் மணியே
 வெறுத்துஎனைநீ விட்டிடுதி கண்டாய்
 வினையின் தொகுதி
 ஒறுத்துஎனை ஆண்டுகொள் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 பொறுப்பர் அன்றே பெரியார்
 சிறுநாய்கள்தம் பொய்யினையே.

6

பொய்யவனேனைப் பொருள் என
 ஆண்டுஒன்று பொத்திக்கொண்ட
 மெய்யவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 விடம் உண்மிடற்று
 மையவனே மன்னும் உத்தர

கோசமங்கைக்கு அரசே
செய்யவனே சிவனே சிறியேன்
பாவம் தீர்பவனே.

7

தீர்க்கின்றவாறு என் பிழையை
நின்சீர் அருள் என்கொல் என்று
வேர்க்கின்ற என்னை விடுதிகண்டாய்
விரவார் வெருவ
ஆர்க்கின்ற தார்விடை உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
ஈர்க்கின்ற அஞ்சொடு அச்சம்
வினையேனை இருதலையே.

8

இருதலைக் கொள்ளியினுள் ஏறும்பு
ஒத்து நினைப்பிரிந்த
விரிதலையேனை விடுதி கண்டாய்
வியன் முவுலகுக்கு
ஒருதலைவா மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
பொருதலை முஇலைவேல் வலன்
ஏந்திப் பொலிபவனே.

9

பொலிகின்ற நின்தாள் புகுதப் பெற்று
ஆக்கையைப் போக்கப் பெற்று
மெலிகின்ற என்னை விடுதி கண்டாய்
அளிதேர் விளரி
ஒலிநின்ற பூம்பொழில் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
வலிநின்ற திண் சிலையால்
எரித்தாய் புரம் மாறுபட்டே.

10

மாறுபட்டு அஞ்ச என்னை வஞ்சிப்ப
யான்உன் மணிமலர்த்தாள்
வேறுபட்டேனை விடுதி கண்டாய் -
வினையேன் மனத்தே
ஊறும் மட்டே மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
நீறுபட்டே ஒளி காட்டும்
பொன்மேனி நெடுந்தகையே.

11

நெடுந்தகை நீஎன்னை ஆட்கொள்ள
யான் ஐம்புலன்கள் கொண்டு
விடுந்தகையேனை விடுதி கண்டாய்
விரவார் வெருவ
அடுந்தகை வேல்வல்ல உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
கடுந்தகையேன் உண்ணுந் தெண்ணீர்
அமுதப் பெருங்கடலே.

12

கடலினுள் நாய் நக்கி அங்கு உன்
கருணைக் கடலின் உள்ளம்
விடல் அரியேனை விடுதி கண்டாய்
விடல் இல் அடியார்
உடல் இலமே மன்னும் உத்தர
கோசமங்கைக்கு அரசே
மடலின் மட்டே மணியே அமுதே
என்மது வெள்ளமே

13

வெள்ளத்துள் நாவற்றி ஆங்குஉன்
அருள்பெற்றுத் துன்பத்தினின்றும்
விள்ளக்கிலேனை விடுதி கண்டாய்

விரும்பும் அடியார்
 உள்ளத்து உள்ளாய் மன்னும் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 கள்ளத்து உளேற்கு அருளாய்
 களியாத களி எனக்கே.

14

களிவந்த சிந்தையோடு உன்கழல்
 கண்டும் கலந்தருள
 வெளிவந்திலேனை விடுதி கண்டாய்
 மெய்ச் சுடருக்கு எல்லாம்
 ஒளிவந்த பூங்கழல் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 எளிவந்த எந்தையிரான் என்னை
 ஆளுடை என் அப்பனை.

15

என்னை அப்பா அஞ்சல் என்பவரின்றி
 நின்று எய்த்து அலைந்தேன்
 மின்னை ஒப்பாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
 உவமிக்கின் மெய்யே
 உன்னை ஒப்பாய் மன்னும் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 அன்னை ஒப்பாய் எனக்கு அத்தன் ஒப்பாய்
 என் அரும் பொருளே.

16

பொருளே தமிழேன் புகல் இடமே
 நிற்புகழ் இகழ்வார்
 வெருளே எனை விட்டிடுதி கண்டாய்
 மெய்ம்மையார் விழுங்கும்
 அருளே அணிபொழில் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 இருளே வெளியே இகபரம்
 ஆகி இருந்தவனே.

17

இருந்து என்னை ஆட்கொள் விற்றுக்கொள்
 ஒற்றிவை என்னில் அல்லால்
 விருந்தினனேனை விடுதி கண்டாய்
 மிக்க நஞ்சு அமுதா
 அருந்தினனே மன்னும் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 மருந்தினனே பிறவிப் பிணிப்
 பட்டு மடங்கினர்க்கே.

18

மடங்கன் வல்வினைக் காட்டை
 நின்மன் அருள் தீக்கொளுவும்
 விடங்க எந்தன்னை விடுதிகண்டாய்
 என் பிறவியை
 வேரோடுங்களைந்து ஆண்டுகொள் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 கொடுங்கரிக்குன்று உரித்து அஞ்சுவித்தாய்
 வஞ்சிக் கொம்பினையே.

19

கொம்பர் இல்லாக் கொடிபோல்
 அலமந்தனன் கோமளமே
 வெம்புகின்றேனை விடுதிகண்டாய்
 விண்ணர் நண்ணுகில்லா
 உம்பர் உள்ளாய் மன்னும் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசே
 அம்பரமே நிலனே அனல்
 காலொடு அப்பு ஆனவனே.

20

ஆனைவெம் போரில் குறுந்தூறு
 எனப்புலனால் அலைப்புண்
 டேனை எந்தாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
 வினையேன் மனத்துத்

தேனையும் பாலையும் கன்னலையும்
அமுதத்தையும் ஒத்து
ஊனையும் என்பினையும் உருக்
காநின்ற ஒண்மையனே.

21

ஒண்மையனே திருநீற்றை உத்
தூளித்து ஒளிமிளிரும்
வெண்மையனே விட்டிடுதி கண்டாய்
மெய் அடியவர்கட்கு
அண்மையனே என்றும் சேயாய்
பிறர்க்கு அறிதற்கு அரிதாம்
பெண்மையனே தொன்மை ஆண்மையனே
அலிப் பெற்றியனே.

22

பெற்றது கொண்டு பிழையே
பெருக்கிச் சுருக்கும் அன்பின்
வெற்று அடியேனை விடுதி கண்டாய்
விடிலோ கெடுவேன்
மற்று அடியேன் தன்னைத் தாங்குநர்
இல்லை என்வாழ்முதலே
உற்று அடியேன் மிகத் தேறி நின்றேன்
எனக்கு உள்ளவனே.

23

உள்ளனவே நிற்க இல்லன
செய்யும்மையல் துழனி
வெள்ளன லேனை விடுதி கண்டாய்
வியன் மாத்தடக்கைப்
பொள்ளனல் வேழத்து உரியாய்
புலன் நின்கண் போதல் ஒட்டாய்
மெள்ளனவே மொய்க்கும் நெய்க்குடம்
தன்னை எழும்பு எனவே.

24

எறும்பிடை நாங்கூழ் எனப்புலனால்
 அரிப்புண்டு அலந்த
 வெறும் தமிழேனைவிடுதி கண்டாய்
 வெய்ய கூற்று ஒடுங்க
 உறும் கடிப்போது அவையே உணர்வு
 உற்றவர் உம்பர் உம்பர்
 பெறும் பதமே அடியார் பெயராத
 பெருமையனே.

25

பெறுநீர் அறச் சிறுமீன் துவண்டு
 ஆங்கு நினைப்பிரிந்த
 வெருநீர் மையேனை விடுதி கண்டாய்
 வியன்கங்கை பொங்கி
 வருநீர் மடுவுள் மலைச்சிறு
 தோணி வடிவின் வெள்ளைக்
 குருநீர் மதிபொதியும் சடை
 வானக் கொழுமணியே.

26

கொழுமணி ஏர்நகையார் கொங்கைக்
 குன்றிடைச் சென்றுகுன்றி
 விழும் அடியேனை விடுதிகண்டாய்
 மெய்ம் முழுதுங்கம்பித்து
 அழும் அடியாரிடை யார்த்துவைத்து
 ஆட்கொண் டருளியென்னைக்
 கழுமணியே இன்னுங் காட்டுகண்டாய்
 நின் புலன்கழலே.

27

புலன்கள் திகைப்பிக்க யானுந்
 திகைத்து இங்கொர் பொய்ந்நெறிக்கே
 விலங்குகின்றேனை விடுதிகண்டாய்
 விண்ணும் மண்ணும்எல்லாம்

கலங்க முந்நீர் நஞ்சமுது செய்தாய்
 கருணாகரனே
 துலங்குகின்றேன் அடியேன் உடையாய்
 என் தொழுகுலமே.

28

குலங் களைந்தாய் களைந்தாய் என்னைக்
 குற்றங்கொற்றச் சிலையாம்
 விலங்கல் எந்தாய் விட்டிடுதிகண்டாய்
 பொன்னின் மின்னுகொன்றை
 அலங்கல் அந்தாமரை மேனி அப்பா
 ஒப்பு இலாதவனே
 மலங்கல் ஐந்தால் சுழல்வன் தயிரில்
 பொரு மத்து உறவே.

29

மத்துற தண்தயிரின் புலன்
 தீக்கதுவக் கலங்கி
 வித்துறுவேனை விடுதிகண்டாய்
 வெண்தலை மிலைச்சிக்
 கொத்துறு போது மிலைந்து
 குடர்நெடுமாலை சுற்றித்
 தத்துறு நீறுடன் ஆரச்செஞ்
 சாந்துஅணி சச்சையனே.

30

சச்சையனே மிக்க தண்புனல்
 விண்கால் நிலம்நெருப்பாம்
 விச்சையனே விட்டிடுதிகண்டாய்
 வெளியாய் கரியாய்
 பச்சையனே செய்ய மேனியனே
 ஒண்பட அரவக்
 கச்சையனே கடந்தாய் தடம்
 தாள அடற்கரியே.

31

அடல் கரிபோல் ஐம்புலன்களுக்கு
 அஞ்சி அழிந்த என்னை
 விடற்கு அரியாய் விட்டிடுதி கண்டாய்
 விழுந்தொண்டர்க்கு அல்லால்
 தொடற்கு அரியாய் சுடர் மாமணியே
 சுடு தீச்சுழலக்
 கடல் கரிதுஆய் எழுநஞ்சு அமுது
 ஆக்குங் கறைக்கண்டனே.

32

கண்டது செய்து கருணைமட்டுப்
 பருகிக் களித்து
 மிண்டுகின்றேனை விடுதிகண்டாய்
 நின்விரை மலர்ந்தாள்
 பண்டுதந்தாற் போல் பணித்துப்
 பணிசெயக் கூவித்து என்னைக்
 கொண்டு என்எந்தாய் களையாய்
 களையாய் குதுகுதுப்பே.

33

குதுகுதுப்பின்றி நின்று என்குறிப்பே
 செய்து நின்குறிப்பில்
 விதுவிதுப் பேனை விடுதிகண்டாய்
 விரை யார்ந்து இனிய
 மதுமதுப் போன்று என்னை வாழைப்
 பழத்தின் மனங்கனிவித்து
 எதிர்வது எப்போது பயில்விக்
 கயிலைப் பரம்பரனே.

34

பரம்பரனே நின்பழஅடி
 யாரொடும் என்படிறு
 விரும்பரனே விட்டிடுதி கண்டாய்
 மென் முயல்கறையின்

அரும்பர நேர் வைத்து அணிந்தாய்
 பிறவி ஐவாய் அரவம்
 பொரும்பெருமான் வினையேன் மனம்
 அஞ்சிப் பொதும்பு உறவே.

35

பொதும்பு உறு தீப்போல் புகைந்தெரியப்
 புலன் தீக்கதுவ
 வெதும்புறு வேனை விடுதி கண்டாய்
 விரை யார் நறவம்
 ததும்பும் மந்தாரத்தில் தாரம்
 பயின்று மந்தம் முரல்வண்டு
 அதும்பும் கொழுந்தேன் அவிரசடை
 வானத்து அடலரைசே.

36

அரைசே அறியாச் சிறியேன்
 பிழைக்கு அஞ்சல் என்னின்அல்லால்
 விரைசேர் முடியாய் விடுதிகண்டாய்
 வெண்நகைக் கருங்கண்
 திரைசேர் மடந்தை மணந்த
 திருப்பொற் பதப்புயங்கா
 வரைசேர்ந்து அடர்ந்து என்ன வல்வினை
 தான்வந்து அடர்வனவே.

37

அடர்புலனால் நின் பிரிந்து அஞ்சி
 அஞ்சொல் நல்லார்அவர்தம்
 விடர் விடலேனை விடுதிகண்டாய்
 விரிந்தே எரியும்
 சுடர் அனையாய் சுடுகாட்டுஅரசே
 தொழும்பர்க்கு அமுதே
 தொடர்வு அரியாய் தமிழேன்தனி
 நீக்குந் தனித்துணையே.

38

தனித்துணை நீநிற்க யான்தருக்கித்
 தலையால் நடந்த
 வினைத்துணை யேனை விடுதிகண்டாய்
 வினை யேனுடைய
 மனத்துணை யேனென்தன் வாழ்முதலே
 எனக்கு எய்ப்பில்வைப்பே
 தினைத்துணை யேனும் பொறேன்
 துயர் ஆக்கையின் திண்வலையே. 39

வலைத்தலை மானென்ன நோக்கியர்
 நோக்கின் வலையிற்பட்டு
 மிலைத்து அலைந்தேனை விடுதிகண்டாய்
 வெண்மதியின் ஒற்றைக்
 கலைத்தலையாய் கருணாகரனே
 கயிலாயம் என்னும்
 மலைத்தலைவா மலையாள் மணவாள
 என் வாழ்முதலே 40

முதலைச் செவ்வாய்ச்சியர் வேட்கை
 வெந்நீரில் கடிப்பமுழ்கி
 விதலைச் செய்வேனை விடுதிகண்டாய்
 விடக்கு ஊன் மிடைந்த
 சிதலைச் செய்காயம் பொறேன்
 சிவனேமுறையோ முறையோ
 திதலைச் செய்யுண்முலை மங்கைபங்கா
 என் சிவகதியே. 41

கதி அடியேற்கு உன் கழல்தந்து
 அருளவும் ஊன்கழியா
 விதி அடியேனை விடுதிகண்டாய்
 வெண்தலை முழையிற்

பதிஉடை வாள்அரப் பார்த்து இறை
பைத்துச் சுருங்க அஞ்சி
மதிநெடு நீரிற் குளித்து ஒளிக்கும்
சடை மன்னவனே.

42

மன்னவனே ஒன்றும் ஆறு அறியாச்
சிறியேன் மகிழ்ச்சி
மின்னவனே விட்டிடுதி கண்டாய்
மிக்க வேதமெய்ந்நூல்
சொன்னவனே சொல்கழிந்தவனே
கழியாத் தொழும்பர்
முன்னவனே பின்னும் ஆனவனே
இம் முழுதையுமே.

43

முழுது அயில் வேல்கண்ணியர் என்னும்
மூர்த் தழல் முழுகும்
விழுது அனையேனை விடுதிகண்டாய்
நின்வெறி மலர்த்தாள்
தொழுது செல்வான் நல்தொழும்பரிற்
கூட்டிடு சோத்து எம்பிரான்
பழுது செய்வேனை விடேல் உடையாய்
உன்னைப் பாடுவேனே.

44

பாடிற்றிலேன் பணியேன்மணி
நீ ஒளித்தாய்க்குப்பச்சுன்
வீடிற்றிலேனை விடுதிகண்டாய்
வியந்து ஆங்கு அலறித்
தேடிற்றிலேன் சிவன் எவ்விடத்தான்
எவர் கண்டனர் என்று
ஓடிற்றிலேன் கிடந்து உள்உருகேன்
நின்று உழைத்தனனே.

45

உழைதரு நோக்கியர் கொங்கைப்
 பலாப்பழத்து ஈயின்ஒப்பாய்
 விழை தருவேனை விடுதிகண்டாய்
 விடின் வேலை நஞ்சுஉண்
 மழைதரு கண்டன் குணம் இலி
 மானிடன் தேய்மதியன்
 பழைதரு மாபரன் என்றுஎன்று
 அறைவன் பழிப்பினையே

46

பழிப்பில்நின் பாதப் பழந்தொழும்பு
 எய்தி விழப்பழித்து
 விழித்திருந் தேனை விடுதிகண்டாய்
 வெண்மணிப் பணிலம்
 கொழித்து மந்தார மந்தாகினி
 நுந்தும் பந்தப் பெருமை
 தமிழ்ச்சிறை நீரில் பிறைக்கலம்
 சேர்தரு தாரவனே.

47

தாரகை போலும் தலைத்தலை
 மாலைத் தழலரப்பூண்
 வீரஎன் தன்னை விடுதிகண்டாய்
 விடில் என்னை மிக்கார்
 ஆர்அடியான் என்னின் உத்தர
 கோசமங்கைக்கு அரசின்
 சீர்அடியார் அடியான் என்று
 நின்னைச் சிரிப்பிப்பனே.

48

சிரிப்பிப்பின் சீறும் பிழைப்பைத்
 தொழும்பையும் ஈசற்கு என்று

விரிப்பிப்பின் என்னை விடுதிகண்டாய்
 விடின வெங்கரியின்
 உரிப்பிச்சன் தோலுடைப் பிச்சன்நஞ்சு
 ஊண்பிச்சன் ஊர்ச்சுகாட்டு
 எரிப்பிச்சன் என்னையும் ஆளுடைப்
 பிச்சன்என்று ஏசுவனே.

49

ஏசினும் யான்உன்னை ஏத்தினும்
 என்பிழைக்கே குழைந்து
 வேசறு வேனை விடுதிகண்டாய்
 செம்பவள வெற்பின்
 தேசுடையாய் என்னை ஆளுடையாய்
 சிற்றயிர்க்கு இரங்கிக்
 காய்சின ஆலம் உண்டாய் அமுது
 உண்ணக் கடையவனே.

50

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

7. திருவெம்பாவை

தருஷண்ணாமலையில் அருளியது

சக்தியை வியந்தது

(வெண்தனையால் வந்த இயல் தரவினைக் கொச்சகச் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்

சோதியை யாம்பாடக்கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்

மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்

மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்மறந்து

போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டுஇங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னேஎன்னே

ஈதே எந்தோழி பரிசுஏலோர் எம்பாவாய்.

1

பாசம் பரஞ்சோதி கென்பா யிராப்பகல்நாம்

பேசும்போ தெப்போதிப்போதா ரமளிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீசி இவையுஞ் சிலவோ விளையாடி

யேசு மிடமீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூசு மலர்ப்பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்

தேசன் சிவலோகன் றில்லைச்சிற் றம்பலத்து

ஈசனார்க் கன்பர்யா மாரேலோ ரெம்பாவாய்.

2

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந் தென்

னத்த னானந்த னமுதனென் றள்ளுறித்

தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்

பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்

புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ

வெத்தோநின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமோ

சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை

யித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். 3

ஒண்ணித் திலநகையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
வெண்ணிக்கொடுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே
விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழுப்பொருளைக்
கண்ணுக் கினியானைப் பாடிக் கசிந்துள்ளம்
முண்ணெக்கு நின்றுருக யாமாட்டோ நீயேவந்
தெண்ணிக்குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். 4

மாலறியா நான்முகனுங் காணா மலையினைநாம்
போலறிவோ மென்றுள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
பாலாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
ஞாலமே விண்ணே பிறவே யறிவரியான்
கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
சீலமும் பாடிச் சிவனே சிவனையென்
றோல மிடினு முணரா யுணராய்கா
ணைலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 5

மானேநீ நென்னலை நாளைவந் துங்களை
நானே யெழுப்புவ னென்றலு நாணாமே
போன திசைபகரா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்
தானே வந்தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்
வான்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா
யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு
மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய் 6

அன்னே யிவையுஞ் சிலவோ பலவமர
ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீ ரான்
சின்னங்கள் கேட்பச் சிவனென்றே வாய்திறப்பாய்
தென்னாவென் னாமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா

யென்னானை யென்னரைய னின்னமுதென் றெல்லோமுஞ்
 சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறா யின்னந் துயிலுதியோ
 வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வாளா கிடந்தியா
 லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 7

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு
 மேழி லியம்ப வியம்பும்வெண் சங்கெங்கும்
 கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை
 கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ
 வாழியீ தென்ன வறக்கமோ வாய்திறவா
 யாழியா னன்புடைமை யாமாறு மிவ்வாறோ
 வீழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை
 யேழைபங் காளானையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். 8

முன்னப் பழம்பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே
 பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே
 யுன்னைப் பிரானாகப் பெற்றவுண் சீரடியோ
 முன்னடியார் தாள்பணிவோ மாங்கவர்க்கே பாங்காவோ
 மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து
 சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
 மின்ன வகையே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 லென்ன குறையு மிலோமோலொ ரெம்பாவாய். 9

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்
 போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருண்முடிவே
 பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்
 வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு
 மோத வுலவா வொருதோழன் றொண்டருளன்
 கோதில் குலத்தரன்றன் கோயிற் பிணாப்பிள்ளைகான்
 ஏதவனா ரேதவன்பே ஆருற்றா ஆயலா
 ஏதவனைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். 10

மெய்யார் தடம்பொய்கை புக்கு முகேரென்னக்
 கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி
 யையாவழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா ணாரழல்போற்
 செய்யாவெண் ணீறாடி செல்வா சிறுமருங்குல்
 மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா
 ஐயாநீ யாட்கொண் டருளும் விளையாட்டி
 உய்வார்க ளுய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ
 எய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். 11

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்
 தீர்த்தனற் றில்லைச் சிற்றம்பலத்தே தீயாடுங்
 கூத்தனிவ் வானுங் குவலயமு மெல்லோமுங்
 காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி
 வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம்ப வார்கலைக
 ஆர்ப்பரவஞ் செய்ய வணிகுழன்மேல் வண்டார்ப்பப்
 பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
 ஏத்தி யிருஞ்சுனைநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய் 12

பைங்குவளைக் கார்மலராற் செங்கமலப் பைம்போதா
 லங்கங் குருகினத்தாற் பின்னு மரவத்தால்
 தங்கண் மலங்கமுவு வார்வந்து சார்தலினா
 லெங்கள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
 பொங்கு மடுவிற் புகப்பாய்ந்து பாய்ந்துநஞ்
 சங்கஞ் சிலம்பச் சிலம்பு கலந்தார்ப்பக்
 கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
 பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 13

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
 கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச்
 சீதப் புனலாடடிச் சிற்றம் பலம்பாடி
 வேதப் பொருள்பாடி யப்பொருளா மாபாடிச்

சோதி திறம்பாடிச் சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
 ஆதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
 பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
 பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய்.

14

ஓரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
 சீரொருகால் வாயோவாள் சித்தங் களிகூர
 நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கண்பணிப்பப்
 பாரொருகால் வந்தனையாள் விண்ணோரைத் தான்பணியாள்
 பேரரையற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமாறு
 மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தாள்
 வாருருவப் பூண்முலையீர் வாயார நாம்பாடி
 ஏருருவப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 15

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுந்துடையாள்
 என்னத் திகழ்ந்தெம்மை யாளுடையா இட்டிடையின்
 மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்
 பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவம்
 மென்னச் சிலைகுலவி நந்தம்மை யாளுடையாள்
 தன்னிற் பிரிவிலா எங்கோமா னன்பர்க்கு
 முன்னி அவள்நமக்கு முன்சுரக்கு இன்னருளே
 என்னப் பொழியாய் மழையேலோ ரெம்பாவாய். 16

செங்க ணவன்பாற் றிசைமுகன்பாற் தேவர்கள்பால்
 எலங்கு இலாததோ இன்பநம் பாலதாக்
 கொங்குண் கருங்குழலி நந்தம்மைக் கோதாட்டி
 யிங்குநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்
 செங்கமலப் பொற்பாதந் தந்தருளுஞ் சேவகனை
 யங்க ணரசை யடியோங்கட் காரமுதை
 நங்கள் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்
 பங்கயப் பூம்புனல் பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். 17

அண்ணா மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிறைஞ்சும்
விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீற்றாற்போற்
கண்ணா ரிரவி கதிர்வந்து கார்சுரப்பத்
தண்ணா ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்
பெண்ணாகி யாணா யலியாய்ப் பிறங்கொளிகேர்
விண்ணாகி மண்ணாகி யித்தனையும் வேறாகிக்
கண்ணா ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்
பெண்ணையிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடலோ ரொம்பவாய் 18

உங்கையிற் பிள்ளை யுனக்கே யடைக்கலமென்
அங்கப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா
லெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
ளெங்கொங்கை நின்னன்ப ரல்லார்தோள் சேரற்க
வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செய்யற்க
கங்குல் பகலெங்கண் மற்றொன்றுங் காணற்க
இங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்கேலோ ரெம்பாவாய் 19

போற்றியருளுகநின் னாதியாம் பாதமலர்
போற்றி யருளுகநின் னந்தமாஞ் செந்தளிர்கள்
போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந் தோற்றமாம் பொற்பாதம்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கும் போமாம் பூங்கழல்கள்
போற்றியெல் லாவுயிர்க்கு மீறா மிணையடிகள்
போற்றிமால் நான்முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
போற்றியாம் முய்யவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
போற்றியாம் மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். 20
திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

8. திரு அம்மானை

சூருண்ணாமலையில் அருளியது

ஆனந்தக் களிப்பு

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

செங்கண் நொடுமாலும் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
எங்கள் பிறப்புஅறுத்திட்டு எந்தரமும் ஆட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான்
அங்கணன் அந்தணனாய் அறைகூவி வீடருளும்
அங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 1

பாரார் விசம்புள்ளார் பாதாளத்தார் புறத்தார்
ஆராளுங் காண்டற்கு அரியான் எமக்குளளிய
பேராளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வார வழிஅருளி வந்துஎன் உளம்புகுந்து
ஆரா அமுதாய் அலைகடல்வாய் மீன்விசறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 2

இந்திரனும் மால்அயனும் ஏனோரும் வானோரும்
அந்தரமே நிற்கச் சிவன்அவனி வந்தருளி
எந்தரமும் ஆட்கொண்டு தோள்கொண்ட நீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீர்ஆர் பெருந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண்டான் தந்த
அந்தம்இலா ஆனந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய். 3

வான்வந்த தேவர்களும் மால்அயனோடு இந்திரனும்
கான்நின்று வற்றியும் புற்றுஎழுந்தும் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போல் தலையளித்திட்டு
ஊன்வந்து ரோமங்கள் உள்ளே உயிர்ப்புளயது

தேன்வந்து அமுதின் தெளிவின் ஒளிவந்து
வான்வந்த வார்களலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

4

கல்லா மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளன் தென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிசைந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வெள்ளத்து அழுத்தி வினைகடிந்த வேதியனைத்
தில்லை நகர்ப்புக்குச் சிற்றம்பலம் மன்னும்
ஒல்லை விடையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

5

கேட்டாயோ தோழி கிறிசெய்த வாறுஒருவன்
தீட்டுஆர் மதில்புடைகூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டாதன எல்லாங் காட்டிச் சிவம்காட்டித்
தாள்தாமரை காட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாம்மேலை வீடுஎய்த
ஆள்தான் கொண்டுஆண்டவா பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

6

ஓயாதே உள்குவார் உள்இருக்கும் உள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயானை வேதியனை மாதுஇருக்கும் பாதியனை
நாயான நம்தம்மை ஆட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே உலகுஎழும்
ஆயானை ஆள்வானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

7

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெம்மான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மண்டலத்து ஈசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டு அக்கோவால் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

8

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்ட புரிநூலான் கோலமா ஊர்தியான்
கண்டங் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்றான்
அண்டம்முதல் ஆயினார் அந்தம்இலா ஆனந்தம்
பண்டைப் பரிசே பழஅடியார்க்கு ஈந்தருளும்
அண்டம் வியப்புஉறுமா பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 9

விண்ஆளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ஆளும் மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தன்ஆர் தமிழ்அளிக்கும் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ஆளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ஆர் கழல்காட்டி நாயேனை ஆட்கொண்ட
அண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 10

செப்பார் முலைப்பங்கன் தென்னன் பெருந்துறையான்
தப்பாமே தாள்அடைந்தார் நெஞ்சருக்கும் தன்மையினான்
அப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோகம் ஆக்குவித்த
அப்பார் சடையப்பன் ஆனந்த வார்கழலே
ஒப்பாக ஒப்புவித்த உள்ளத்தார் உள்ளிருக்கும்
அப்பாலைக்கு அப்பாலைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 11

மைப்பொலியும் கண்ணிகேள் மால்அயனோடு இந்திரனும்
எப்பிறவியும் தேட என்னையும்தன் இன்அருளால்
இப்பிறவி ஆட்கொண்டு இனிப்பிறவாமே காத்து
மெய்ப்பொருட்கண் தோற்றமாய் மெய்யே நிலைபேறாய்
எப்பொருட்கும் தானேயாய் யாவைக்கும் வீடாகும்
அப்பொருளாம் நம்சிவனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 12

கையார் வளைசிலம்பக் காதார்குழைஆட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டுஒலிப்பச்
செய்யானை வெண்ணீறு அணிந்தானைச் சேர்ந்துஅறியாக்

கையாணை எங்கும் செறிந்தாணை அன்பர்க்கு
மெய்யாணை அல்லாதார்க்கு அல்லாத வேதியனை
ஐயாறு அமர்ந்தாணைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 13

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவராய்
ஏனைப் பிறவாய்ப் பிறந்துஇறந்து எய்த்தேனை
ஊனையும் நின்றுஉருக்கி என்வினையை ஓட்டுஉகந்து
தேனையும் பாலையும் கன்னலையும் ஒத்துஇனிய
கோன்அவன்போல் வந்துஎன்னைத் தன்தொழும்பில்
-கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 14

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்தன் வேள்வியினில்
இந்திரனைத் தோள்நெரித்திட்டு எச்சன் தலைஅரிந்து
அந்தரமே செல்லும் அலர்கதிரோன் பல்தகர்த்துச்
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை ஓட்டுஉகந்த
செந்தார் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
மந்தார மாலையே பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 15

ஊனாய் உயிராய் உணர்வாய் என்னுள்கலந்து
தேனாய் அமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோர் அறியா வழிஎமக்குந் தந்தருளும்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச் சேவகனார் சீரொளிசேர்
ஆனா அறிவாய் அளவிறந்த பலஉயிர்க்கும்
கோனாகி நின்றவா கூறுதுங்காண் அம்மானாய் 16

குடுவேன் பூங்கொன்றை குடிச் சிவன்திரள்தோள்
கூடுவேன் கூடிமுயங்கி மயங்கிநின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் உள்ளருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனலேந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்காண் அம்மானாய் 17

கிளிவந்த மென்மொழியாள் கேழ்கிளரும் பாதியனை
 வெளிவந்த மால்அயனும் காண்பரிய வித்தகனைத்
 தெளிவந்த தேறலைச் சீரார் பெருந்துறையில்
 எளிவந்து இருந்துஇரங்கி எண்அரிய இன்அருளால்
 ஒளிவந்துஎன் உள்ளத்தின் உள்ளே ஒளிதிகழ
 அளிவந்த அந்தணனைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

18

முன்னாளை மூவர்க்கும் முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
 பின்னாளைப் பிஞ்ஞகனைப் பேணு பெருந்துறையின்
 மன்னாளை வானவனை மாதாஇயலும் பாதியனைத்
 தென்னாளைக் காவானைத் தென்பாண்டி நாட்டானை
 என்னாளை என்அப்பன் என்பார்கட்கு இன்அமுதை
 அன்னாளை அம்மானைப் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

19

பெற்றி பிறர்க்கு அரியபெம்மான் பெருந்துறையான்
 கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்அடியார்
 குற்றங்கள் நீங்கிக் குணம்கொண்டு கோதாட்டிச்
 சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வு அறுப்பான் தொல்புகழே
 பற்றி இப்பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
 பற்றிய பேரானந்தம் பாடுதுங்காண் அம்மானாய்

20

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

9. திருப்பொற்சுண்ணம்

தல்லையில் அருளியது
ஆனந்த மனோலயம்
(அறசீர் ஆசிரிய வீருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்மின்
சக்தியுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரிகொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

1

பூவியல் வார்சடை எம்பிரார்க்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின்எங் கோன்எங்குத்தன்
தேவியும் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

2

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்சுடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்
ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற் (கு)
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

3

காசிணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்னுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்துநின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

4

அறுகெடுப் பார்அய னும்அரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறுமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் அல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

5

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

6

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப

பாடக மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

7

வாட்டங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவன் கொங்கைபொங்கத்
 தோள்திரு முண்டந் துதைத்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாற்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நம்மையிம்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

8

வையகம் எல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

9

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்
 சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
 செங்கையற் கண்பனி ஆடஆடப்
 பித்தம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
 பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
 அத்தன் கருணையொ டாடஆட
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

10

மாடு நாகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தெம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
ஆடுமின் னம்பலத் தாடினானுக்(கு)
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

11

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
ஐயனை ஐயர்பி ரானைநம்மை
அகப்படுத்து ஆட்கொண் டருமைகாட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

12

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமு(து) எங்கள் அப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்
தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன்எம் ஐயன் தாள்கள்பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கைநல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

13

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாய்தித முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்

கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
 கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
 பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

14

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
 நாடற்கரிய நலத்தை நந்தாத்
 தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
 சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
 கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
 கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
 பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

15

ஆவகை நாமும்வந் தன்பர்தம்மோ(டு)
 ஆட்செயும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
 தேவர்க னாவினுங் கண்டறியாச்
 செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
 சேவகம் ஏந்திய வெல்கொடியான்
 சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
 சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

16

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
 சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
 வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
 மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
 ஊனக மாமழுச் சூலம் பாடி
 உம்பரும் இம்பரும் உய்யஅன்று
 போனக மாகநஞ் சுண்டல் பாடி
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே

17

அயன்தலை கொண்டுசெண் டாடல்பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடி
 கயந்தனைக் கொன்றுரி போத்தல்பாடி
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநின் றாடியாடி
 நாதற்கு சுண்ணம் இடித்துநாமே

18

வட்டமலர்க் கொண்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும்பாடிச்
 சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
 சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசுணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம்பாடிக் கவித்தகைமேல்
 இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
 ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

19

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
 மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
 சோதியுமாய் இருளா யினார்க்குத்
 துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
 பாதியுமாய் முற்றும் ஆயினார்க்குப்
 பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினார்க்கு
 ஆதியும் அந்தமும் ஆயினார்க்கு
 ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

20

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

10. திருக்கோத்தும்பி

தீயனையல் அருளியது
சிவனோடு ஐக்கியம்
(தரவு கொச்சகச் கலிப்பா)
திருச்சிற்றம்பலம்

பூஏறு கோனும் புரந்தரனும் பொற்புஅமைந்த
நாஏறு செவ்வியும் நாரணனும் நான்மறையும்
மாஏறு சோதியும் வானவருந் தாம்அறியாச்
சேஏறு சேவடிக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பி

1

நான்ஆர் என்உள்ளம்ஆர் ஞானங்கள்ஆர் என்னை யார்அறிவார்
வானோர் பிரான் என்னை ஆண்டிலலேன் மதிமயங்கி
ஊன்ஆர் உடைதலையில் உண்பலிதேர் அம்பலவன்
தேன்ஆர் கமலமே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பி

2

தினைத்தனை உள்ளதுஓர் பூவினில் தேன்உண்ணாதே
நினைத்தொறும் காண்தொறும் பேசுந்தொறும் எப்போதும்
அனைத்துஎலும்பு உள்நெக ஆனந்தத்தேன் சொரியும்
குனிப்பு உடையானுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பி

3

கண்ணப்பன் ஒப்பதுஓர் அன்புஇன்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்ஒப்பில் என்னையும் ஆட்கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்து என்னை வாஎன்ற வான் கருணைச்
சுண்ணப் பொன் நீற்றற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பி

4

அத்தேவர் தேவர் அவர்தேவர் என்றுஇங்ஙன்
பொய்த்தேவு பேசிப் புலம்புகின்ற பூதலத்தே
பத்துஏதும் இல்லாதுஎன் பற்றுஅறநான் பற்றிநின்ற
மெய்த்தேவர் தேவர்க்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பி

5

வைத்தநிதி பெண்டிர் மக்கள்குலங் கல்விஎன்னும்
 பித்த உலகில் பிறப்போடு இறப்புஎன்னும்
 சித்த விகாரக் கலக்கம் தெளிவித்த
 வித்தகத் தேவர்க்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 6

சட்டோ நினைக்க மனத்து அமுதாஞ் சங்கரனைக்
 கெட்டேன் மறப்பேனோ கேடுபடாத் திருவடியை
 ஒட்டாத பாவித் தொழும்பரைநாம் உருஅறியோம்
 சிட்டாய் சிட்டற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 7

ஒன்றாய் முளைத்து எழுந்து எத்தனையோ கவடுவிட்டு
 நன்றாக வைத்து என்னை நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
 எந்தாதை தாதைக்கும் எம்அனைக்கும் தம்பெருமான்
 குன்றாத செல்வற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 8

கரணங்கள் எல்லாம் கடந்துநின்ற கறைமிடற்றன்
 சரணங்களே சென்று சார்தலுமே தான்எனக்கு
 மரணம் பிறப்பு என்ற இவைஇரண்டின் மயக்குஅறுத்த
 கருணைக் கடலுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 9

நோயுற்று மூத்துநான் நுந்துகன்றாய் இங்கிருந்து
 நாயுற்ற செல்வம் நயந்துஅறியா வண்ணம்எல்லாம்
 தாயுற்று வந்துஎன்னை ஆண்டுகொண்ட தன்கருணைத்
 தேயுற்ற செல்வற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 10

வல்நெஞ்சக் கள்வன் மனவலியன் என்னாதே
 கல்நெஞ்ச உருக்கிக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
 அன்னத் திளைக்கும் அணிதில்லை அம்பலவன்
 பொன்அம் கழலுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 11

நாயேனைத் தன்அடிகள் பாடுவித்த நாயகனைப்
 பேயேனது உள்ளப்பிழை பொறுக்கும் பெருமையனைச்

சீஏதும் இல்லாதுஎன் செய்பணிகள் கொண்டருளும்
தாயான ஈசற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 12

நான்தனக்கு அன்புஇன்மை நானும்தானும் அறிவோம்
தான்என்னை ஆட்கொண்டது எல்லாரும் தாம்அறிவார்
ஆன கருணையும் அங்குற்றே தான்அவனே
கோன்என்னைக் கூடக் குளிர்ந்துஊதாய் கோத்தும்பீ 13

கருவாய் உலகினுக்கு அப்புறமாய் இப்புறத்தே
மருவார் மலர்க்குழல் மாதினொடும் வந்தருளி
அருவாய் மறைபயில் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்ட
திருவான தேவற்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 14

நானும்என் சிந்தையும் நாயகனுக்கு எவ்விடத்தோம்
தானும்தன் தையலும் தாழ்சடையோன் ஆண்டிலனேல்
வானும் திசைகளும் மாகடலும் ஆயபிரான்
தேன்உந்து சேவடிக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 15

உள்ளப் படாத திருஉருவை உள்ளுதலும்
கள்ளப் படாத களிவந்த வான்கருணை
வெள்ளப் பிரான் எம்பிரான் என்னை வேறேஆட்
கொள்அப் பிரானுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 16

பொய்ஆய செல்வத்தே புக்குஅழுந்தி நாள்தோறும்
மெய்யாக் கருதிக் கிடந்தேனை ஆட்கொண்ட
ஐயாஎன் ஆருயிரே அம்பலவா என்று அவன்தன்
செய்ஆர் மலர்அடிக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ 17

தோலும் துகிலுங் குழையும் சுருள்தோடும்
பால்வெள்ளை நீறும் பசுஞ்சாந்தும் பைங்கிளியும்
குலமும் தொக்க வளையும் உடைத் தொன்மைக்
கோலமே நோக்கிக் குளிர்ந்துஊதாய் கோத்தும்பீ 18

கள்வன் கடியன் கலதிஇவன் என்னாதே
வள்ளல் வரவர வந்து ஒழிந்தான் என்மனத்தே
உள்ளத்து உறுதுயர் ஒன்றுஒழியா வண்ணம்எல்லாம்
தெள்ளும் கழலுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ

19

பூமேல் அயனோடு மாலும் புகல் அரிதென்று
ஏமாறி நிற்க அடியேன் இறுமாக்க
நாய்மேல் தவிசுஇட்டு நன்றாய் பொருட்படுத்த
தீமேனி யானுக்கே சென்றுஊதாய் கோத்தும்பீ

20

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

11. திருத்தெள்ளேணம்

தீவையல் அருளியது

சீவனோடு அடைவு

(கரவு கொச்சகச் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமாலும் பன்றியுமாய்ச் சென்றுஊணராத் திருவடியை
உருநாம் அறியஓர் அந்தணனாய் ஆண்டுகொண்டான்
ஒருநாமம் ஓர்உருவம் ஒன்றும் இல்லாற்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

1

திருவார் பெருந்துறை மேயபிரான் என்பிறவிக்
கருவேர் அறுத்தபின் யாவரையும் கண்டதில்லை
அருவாய் உருவமும் ஆயபிரான் அவன்மருவும்
திருவாரூர் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

2

அரிக்கும் பிரமற்கும் அல்லாத தேவர்கட்குந்
தெரிக்கும் படித்துஅன்றி நின்றசிவம் வந்துநம்மை
உருக்கும் பணிகொள்ளும் என்பதுகேட்டு உலகமெல்லாம்
சிரிக்கும் திறம்பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ.

3

அருமந்த தேவர் அயன்திருமாற்கு அரியசிவம்
உருவந்து பூதலத்தோர் உகப்புளய்தக் கொண்டருளிக்
கருவெந்து வீழக் கடைக்கணித்து என்உளம் புகுந்த
திருவந்தவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 5

அரையாடு நாகம் அசைத்தபிரான் அவனியின்மேல்
வரையாடு மங்கைதன் பங்கொடும்வந்து ஆண்டதிறம்
உரையாட உள்ளொளிஆட ஒண்மாமலர்க் கண்களில்நீர்த்
திரைஆடுமா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 6

ஆவா அரிஅயன் இந்திரன் வானோர்க்கு அரியசிவன்
வாவா என்று என்னையும் பூதலத்தே வலித்து ஆண்டுகொண்டான்
பூவார் அடிச்சுவடு எந்தலைமேல் பொறித்தலுமே
தேவானவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 7

கறங்குஓலை போல்வதுஓர் காயப்பிறப்போடு இறப்புஎன்னும்
அறம்பாவம் என்றுஇரண்டு அச்சம்தவிர்த்து என்னை
-ஆட்கொண்டான்
மறந்தேயும் தன்கழல்நான் மறவா வண்ணம் நல்கி அத்
திறம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 8

கல்நார் உரித்துஎன்ன என்னையும்தன் கருணையினால்
பொன்னார் கழல்பணித்து ஆண்டபிரான் புகழ்பாடி
மின்னேர் நுடங்குஇடைச் செந்துவர்வாய் வெண்நகையீர்
தென்னா தென்னாஎன்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 9

கனவேயும் தேவர்கள் காண்பரிய கனைகழலோன்
புனவேய் அனவளைத் தோளிபோடும் புகுந்தருளி
நனவே எனைப்பிடித்து ஆட்கொண்வா நயந்துநெஞ்சம்
சினவேற் கண்நீர்மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 10

கயல்மாண்ட கண்ணிதன் பங்கன்எனைக்கலந்து ஆண்டலுமே
 அயல்மாண்டு அருவினைச் சுற்றமும்மாண்டு அவனியின்மேல்
 மயல்மாண்டு மற்றுஉள்ள வாசகமாண்டு என்னுடைய
 செயல்மாண்டவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 11

மத்திக்கு உழன்று முனிவர்குழாம் நனிவாட
 அத்திக்கு அருளி அடியேனை ஆண்டுகொண்டு
 பக்திக் கடலுள் பதித்த பரஞ்சோதி
 தித்திக்குமா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 12

பார்பாடும் பாதாளர்பாடும் விண்ணோர் தம்பாடும்
 ஆர்பாட்டுச் சாரா வகைஅருளி ஆண்டுகொண்ட
 நேர்பாடல் பாடி நினைப்பரிய தனிப்பெரியோன்
 சீர்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 13

மாலே பிரமனே மற்றுஒழிந்த தேவர்களே
 நூலே நுழைவுஅரியான் நுண்ணியனாய் வந்துஅடியேன்
 பாலே புகுந்து பரிந்துஉருக்கும் பாவாகத்தால்
 சேல்ஏர் கண்ணீர்மல்கத் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 14

உருகிப் பெருகி உளம்குளிர முகந்துகொண்டு
 பருகற்கு இனிய பரங்கருணைத் தடங்கடலை
 மருவித் திகழ்ந்தென்னன் வார்கழலே நினைந்தடியோம்
 திருவைப் பரவிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 15

புத்தன் புரந்தராதி அயன்மால் போற்றிசெயும்
 பித்தன் பெருந்துறை மேயபிரான் பிறப்பறுத்த
 அத்தன் அணிதில்லை அம்பலவன் அருட்கழல்கள்
 சித்தம் புகுந்தவா தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 16

உவலைச் சமயங்கள் ஒவ்வாத சாத்திரமாம்
 சவலைக் கடல்உளனாய்க் கிடந்து தடுமாறும்
 கவலைக் கெடுத்துக் கழல்இணைகள் தந்தருளும்
 செயலைப் பரவிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 17

வான்கெட்டு மாருதம்மாய்ந்து அழல்நீர் மண்கெடினும்
 தான்கெட்டல் இன்றிச் சலிப்புஅறியாத் தன்மையனுக்கு
 ஊன்கெட்டு உயிர்கெட்டு உணர்வு கெட்டுஎன் உள்ளமும்போய்
 நான்கெட்டவா பாடித் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 18

விண்ணோர் முழுமுதல் பாதாளத்தார் வித்து
 மண்ணோர் மருந்து அயன்மால்உடைய வைப்படியோம்
 கண்ணார வந்துநின்றான் கருணைக் கழல்பாடித்
 தென்னா தென்னாஎன்று தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 19

குலம்பாடிக் கொக்குஇறகும் பாடிக் கோல்வளையாள்
 நலம்பாடி நஞ்சுஉண்டவா பாடி நாள்தோறும்
 அலம்பார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
 சிலம்பாடல் பாடிநாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ. 20

திருச்சிற்றம்பலம்.
 .....

12. திருச்சாழல்

தல்லைத் திருவிதழ்

சிவனுடைய கருணியம்

(தரவு கொச்சகச் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூசுவதும் வெண்ணீறு பூண்பதுவும் பொங்கு அரவம்
 பேசுவதும் திருவாயால் மறைபோலுங் காணோடி
 பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டுஎன்னை
 ஈசன்அவன் எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ 1

என்அப்பன் எம்பிரான் எல்லார்க்கும் தான்ஈசன்
துன்பப்பெய் கோவணமாக் கொள்ளும்அது என்னே
மன்னுகலை துன்னுபொருள் மறை நான்கே வான்சரடாக்
தன்னையே கோவணமாச் சாத்தினன்காண் சாழலோ 2

கோயில் சுடுகாடு கொல்புலித்தோல் நல்ஆடை
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் காணே
தாயும்இலி தந்தைஇலி தான்தனியன் ஆயிடினும்
காயில் உலகனைத்துங் கல்பொடிகான் சாழலோ 3

அயனை அனங்கனை அந்தகனைச் சந்திரனை
வயனங்கள் மாயா வடுச்செய்தான் காணே
நயனங்கள் மூன்றுடைய நாயகனே தண்டித்தால்
சயம்அன்றோ வானவர்க்குத் தாழ்குழலாய் சாழலோ 4

தக்கனையும் எச்சனையும் தலைஅறுத்துத் தேவர்கணம்
தொக்கன வந்துஅவர்தம்மைத் தொலைத்ததுதான் என்னே
தொக்கன வந்துஅவர்தம்மைத் தொலைத்தருளி
-அருள்கொடுத்தங்கு
எச்சனுக்கு மிகைத்தலை மற்றுஅருளினன்காண் சாழலோ 5

அலரவனும் மாலவனும் அறியாமே அழல்உருவாய்
நிலமதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றதுதான் என்னே
நிலமுதற்கீழ் அண்டம்உற நின்றிலவேன் இருவரும்தம்
சலமுகத்தால் ஆங்காரம் தவிரார்க்காண் சாழலோ 6

மலைமகளை ஒருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாயும்அது என்னே
சலமுகத்தால் அவன்சடையில் பாய்ந்திலவேன் தரணிஎல்லாம்
பிலமுகத்தே புகப்பாய்ந்து பெருங்கேடாம் சாழலோ 7

கோலாலம் ஆகிக் கரைகடல்வாய் அன்றெழுந்த
ஆலாலம் உண்டான் அவன்சதுர்தான் என்னே

ஆலாலம் உண்டிலனேல் அன்று அயன்மால் உள்ளிட்ட
மேலாய தேவர்எல்லாம் வீடுவர்காண் சாழலோ 8

தென்பால் உகந்துஆடும் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
பெண்பால் உகந்தான் பெரும்பித்தன் காணே
பெண்பால் உகந்திலனேல் பேதாய் இருநிலத்தோர்
விண்பால் யோகுவய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ 9

தான்அந்தம் இல்லான் தனைஅடைந்த நாயேனை
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்ததுவித்தான் காணே
ஆனந்த வெள்ளத்து அழுத்துவித்த திருவடிகள்
வான்உந்து தேவர்கட்குஓர் வான்பொருள்காண் சாழலோ 10

நங்காய்இது என்னதவம் நரம்போடு எழும்பும் அணிந்து
கங்காளம் தோள்மேலே காதலித்தான் காணே
கங்காளம் ஆமாகேள் காலாந்தரத்து இருவர்
தங்காலம் செய்யத் தரித்தனன்காண் சாழலோ 11

கானஆர் புலித்தோல் உடைதலைஊண் காடுபதி
ஆனால் அவனுக்குஇங்கு ஆட்படுவார் ஆரேடி
ஆனாலும் கேளாய் அயனும் திருமாலும்
வான்நாடார் கோவும் வழிஅடியார் சாழலோ 12

மலைஅரையன் பொற்பாவை வாள்நுதலால் பொண்திருவை
உலகறியத் தீவேட்டான் என்னுன்அது என்னே
உலகறியத் தீவேளாது ஒழிந்தனனேல் உலகுஅனைத்தாங்
கலைநவின்ற பொருள்கள்எல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ 13

தேன்புக்க தண்பனைகூழ் தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நடட்டம் பயிலும்அது என்னே
தான்புக்கு நடட்டம் பயின்றிலனேல் தரணிஎல்லாம்
ஊன்புக்க வேற்காளிக்கு ஊட்டுஆம்காண் சாழலோ 14

கடகரியும் பரிமாவும் தேரும் உகந்து ஏறாதே
 இடபம்உகந்து ஏறியவாறு எனக்குஅறிய இயம்பேடி
 தடமதில்கள் அவைமுன்றும் தழல்எரித்த அந்நாளில்
 இடபமதாய்த் தாங்கினான் திருமால்காண் சாழலோ 15

நன்றாக நால்வர்க்கும் நான்மறையின் உட்பொருளை
 அன்றுஆலின் கீழிருந்தங்கு அறமுரைத்தான் காணேடி
 அன்றாலின் கீழிருந்தங்கு அறம்உறைத்தான் ஆயிடினும்
 கொன்றான்காண் புரம் முன்றும் கூட்டோடே சாழலோ 16

அம்பலத்தே கூத்தாடி அமுதுசெயப் பலிதிரியும்
 நம்பனையும் தேவன்என்று நண்ணும்அது என்னேடி
 நம்பனையும் ஆமாகேள் நான்மறைகள் தாமறியா
 எம்பெருமான் ஈசாஎன்று ஏத்தினகாண் சாழலோ 17

சலம்உடைய சலந்தரன்தன் உடல்தடிந்த நல்ஆழி
 நலம்உடைய நாரணற்கன்று அருளியவா றென்னேடி
 நலம்உடைய நாரணன்தன் நயனம் இடந்துஅரனடிக்கீழ்
 அலர்ஆக இடஆழி அருளினன்காண் சாழலோ 18

அம்பரமாம் புள்ளித்தோல் ஆலாலம் ஆரமுதம்
 எம்பெருமான் உண்டசதுர் எனக்குஅறிய இயம்பேடி
 எம்பெருமான் ஏதுஉடுத்து அங்குஏது அமுது செய்திடினும்
 தம்பெருமை தான்அறியாத் தன்மையன்காண் சாழலோ 19

அருந்தவருக்கு ஆலின்கீழ் அறம்முதலா நான்கினையும்
 இருந்தவருக்கு அருளும்அது எனக்குஅறிய இயம்பேடி
 அருந்தவருக்கு அறம்முதல்நான்கு அன்றுஅருளிச் செய்திலனேல்
 திருந்தவருக்கு உலகியற்கை தெரியாகாண் சாழலோ 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

13. திருப்புவல்லி

தீவ்வல்லி அருளியது

மாயாவிசயம் நீங்குதல்

(தரவு கொச்சகச் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இணையார் திருவடி எந்தலைமேல் வைத்தலுமே
துணையான சுற்றங்கள் அத்தனையும் துறந்தொழிந்தேன்
அணையார் புனல்தில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
புணையாளன் சீர்பாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ 1

எந்தைஎந்தாய் சுற்றம் மற்றும்எல்லாம் என்னுடைய
பந்தம் அறுத்துஎன்னை ஆண்டுகொண்ட பாண்டிப்பிரான்
அந்த இடைமருதில் ஆனந்தத் தேன்இருந்த
பொந்தைப் பரவிநாம் புவல்லி கொய்யாமோ 2

நாயிற் கடைப்பட்ட நம்மையும்ஓர் பொருட்படுத்துத்
தாயிற் பெரிதும் தாயாவுடைத் தம்பெருமான்
மாயப் பிறவிஅறுத்து ஆண்டான்என் வல்வினையின்
வாயிற் பொடிஅட்டிப் புவல்லி கொய்யாமோ 3

பண்பட்ட தில்லைப் பதிக்குஅரசைப் பரவாதே
எண்பட்ட தக்கன் அருக்கன் எச்சன் இந்துஅனல்
விண்பட்ட பூதப் படை வீரபத்திரரால்
புண்பட்ட வாபாடிப் புவல்லி கொய்யாமோ 4

தேன்நாடு கொன்றை சடைக்குஅணிந்த சிவபெருமான்
ஊன்நாடி நாடிவந்து உள்புகுந்தான் உலகர்முன்னே
நான்நாடி ஆடிநின்று ஓலமிட நடம்பயிலும்
வான்நாடர் கோவுக்கே புவல்லி கொய்யாமோ 5

எரிமூன்று தேவர்க்கு இரங்கிஅருள் செய்தருளிச்
 சிரமூன்று அரத்தன் திருப்புருவம் நெறித்தருளி
 உருமூன்றும் ஆகி உணர்வுஅறிதாம் ஒருவனுமே
 புரமூன்று எரித்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ 6

வணங்கத் தலைவைத்து வர்கழல்வாய் வாழ்த்தவைத்து
 இணங்கத்தன் சீரடியார்கூட்டமும் வைத்து எம்பெருமான்
 அணங்கொடு அணிதில்லை அம்பலத்தே ஆடுகின்ற
 குணங்கூர்ப் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ 7

நெறிசெய்து அருளித்தன் சீரடியார் பொன்னடிக்கே
 குறிசெய்து கொண்டுஎன்னை ஆண்டபிரான் குணம்பரவி
 முறிசெய்து நம்மை முழுதுடற்றும் பழவினையைக்
 கிறிசெய்த வா,பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ 8

பன்னாள் பரவிப் பணிசெய்யப் பாதமலர்
 என்ஆகம் துன்னவைத்து பெரியோன் ஏழிற்கடராய்க்
 கல்நார் உரித்துஎன்னை ஆண்டுகொண்டான் கழல்இணைகள்
 பொன்ஆன வா,பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ 9

பேராசையாம் இந்தப் பிண்டம்அறப் பெருந்துறையான்
 சிரார் திருவடிஎன் தலைமேல் வைத்தபிரான்
 காரார் கடல்நஞ்சை உண்டுஉகந்த காபாலி
 போரார் புறம்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ 10

பாலும் அமுதமும் தேனுடனாம் பராபரமாய்க்
 கோலம் குளிர்ந்துள்ளம் கொண்டபிரான் குரைகழல்கள்
 ஞாலம் பரவுவார் நன்னெறியாம் அந்நெறியே
 போலும் புகழ்பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ 11

வானவன் மால்அயன் மற்றும்உள்ள தேவர்கட்கும்
 கோனவனாய் நின்று கூடல்இலாக் குணக்குறியோன்

ஆனநெடுங்கடல் ஆலாலம் அமுதுசெய்யப்
போனகம் ஆனவா பூவல்லி கொய்யாமோ 12

அன்றுஆல நீழல்கீழ் அருமறைகள் தான்அருளி
நன்றாக வானவர் மாமுனிவர் நாஸ்தோறும்
நின்றார ஏத்தும் நிறைகழலோன் புனைகொன்றைப்
பொன்தாது பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ 13

படம்ஆக என்உள்ளே தன்இணைப்போது அவைஅளித்துஇங்கு
இடம்ஆகக் கொண்டிருந்த ஏகம்பம் மேயபிரான்
தடம்ஆர் மதில்தில்லை அம்பலமே தான்இடமா
நடம்ஆடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ 14

அங்கி அருக்கன் இராவணன் அந்தகன் கூற்றன்
செங்கன் அரிஅயன் இந்திரனும் சந்திரனும்
பங்கஇல் தக்கனும் எச்சனும்தம் பரிசுஅழியப்
பொங்கியசீர் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ 15

திண்போர் விடையான் சிவபுரத்தார் போர்ஏறு
மண்பால் மதுரையில் பிட்டுஅமுது செய்தருளித்
தண்டாலே பாண்டியன் தன்னைப் பணிகொண்ட
புண்பாடல் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ 16

முன்னாய மால்அயனும் வானவரும் தானவரும்
பொன்னார் திருவடி தாம்அறியார் போற்றுவதே
என்ஆகம் உள்புகுந்து ஆண்டுகொண்டான் இலங்குஅணியாம்
பன்நாகம் பாடிநாம் பூவல்லி கொய்யாமோ 17

சீரார் திருவடித் திண்சிலம்பு சிலம்புஒலிக்கே
ஆராத ஆசையதாய் அடியேன் அகம்மகிழ்த்
தேரார்ந்த வீதிப் பெருந்துறையான் திருநடஞ்செய்
பேரானந்தம் பாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ 18

அத்தி உரித்துஅது போர்த்தருளும் பெருந்துறையான்
பித்த வடிவுகொண்டு இவ்வுலகில் பிள்ளையுமாம்
முத்து முழுமுதல் உத்தரகோச மங்கைவள்ளல்
புத்தி புகுந்தவா பூவல்லி கொய்யாமோ

19

மாவார ஏறி மதுரைநகர் புகுந்தருளித்
தேவார்ந்த கோலம் திகழப் பெருந்துறையான்
கோவாகி வந்துஎம்மைக் குற்றேவல் கொண்டுஅருளும்
பூவார் கழல்பரவிப் பூவல்லி கொய்யாமோ

20

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

14. திருவந்தியார்

(தல்லையல் அருளியது)

ஞானவெற்றி

(கலித்தாழிசை)

திருச்சிற்றம்பலம்

வளைந்தது வில்லு விளைந்தது பூசல்
உளைந்தன முப்புரம் உந்தீபற
ஒருங்குடன் வெந்தவாறு உந்தீபற

1

ஈர்அம்பு கண்டிலம் ஏகம்பர் தம்கையில்
ஓர்அம்பே முப்புரம் உந்தீபற
ஒன்றும் பெருமிகை உந்தீபற

2

தச்சு விடுத்தலும் தாம்அடி யிட்டலும்
அச்சு முறிந்தது என்று உந்தீபற
அழிந்தன முப்புரம் உந்தீபற

3

உய்ய வல்லார்ஒரு மூவரைக் காவல்கொண்டு
எய்ய வல்லானக்கே உந்தீபற
இளமுலை பங்கன்என்று உந்தீபற

4

- சாடிய வேள்வி சரிந்திடத் தேவர்கள்
ஒடிய வாபாடி உந்தீபற
உருத்திர நாதனுக்கு உந்தீபற 5
- ஆஆ திருமால் அவிப்பாகங் கொண்டன்று
சாவாது இருந்தான்என்று உந்தீபற
சதுர்முகன் தாதைஎன்று உந்தீபற 6
- வெய்யவன் அங்கி விழுங்கத் திரட்டிய
கையைத் தறித்தான்என்று உந்தீபற
கலங்கிற்று வேள்விஎன்று உந்தீபற 7
- பார்ப்பதியைப் பகை சாற்றிய தக்கனைப்
பார்ப்பது என்னேஏடி உந்தீபற
பணைமுலை பாகனுக்கு உந்தீபற 8
- புரந்தனார் ஒரு பூங்குயில் ஆகி
மரந்தனில் ஏறினார் உந்தீபற
வானவர் கோன்என்றே உந்தீபற 9
- வெஞ்சின வேள்வி வியாத்திரனார் தலை
துஞ்சினவா பாடி உந்தீபற
தொடர்ந்த பிறப்புஅற உந்தீபற 10
- ஆட்டின் தலையை விதிக்குத் தலையாகக்
கூட்டியவா பாடி உந்தீபற
கொங்கை குலுங்கநின்று உந்தீபற 11
- உண்ணப் புகுந்த பகன்ஒளித்து ஓடாமே
கண்ணைப் பறித்தவாறு உந்தீபற
கருக்கெட நாம்எல்லாம் உந்தீபற 12

நாமகள் நாசி சிரம் பிரமன்படச்
சோமன் முகம்நெரித்து உந்தீபற
தொல்லை வினைகெட உந்தீபற 13

நான்மறை யோனும் மகத்துஇயமான்படப்
போம்வழி தேடுமாறு உந்தீபற
புரந்தரன் வேள்வியில் உந்தீபற 14

சூரியனார் தொண்டை வாயினில் பற்களை
வாரி நெரித்தவாறு உந்தீபற
மயங்கிற்று வேள்விஎன்று உந்தீபற 15

தக்கனார் அன்றே தலைஇழந்தார் தக்கன்
மக்களைச் சூழநின்று உந்தீபற
மடிந்தது வேள்விஎன்று உந்தீபற 16

பாலகனார்க்கு அன்று பாற்கடல் ஈந்திட்ட
கோலச் சடையற்கே உந்தீபற
குமரன்தன் தாகைக்கே உந்தீபற 17

நல்ல மலரின்மேல் நான்முகனார் தலை
ஒல்லை அரிந்ததுஎன்று உந்தீபற
உகிரால் அறிந்ததுஎன்று உந்தீபற 18

தேரை நிறுத்தி மலைஎடுத்தான் சிரம்
ஈரைந்தும் இற்றவாறு உந்தீபற
இருபதும் இற்றதுஎன்று உந்தீபற 19

ஏகாம்இட்ட இருடிகள் போகாமல்
ஆகாசம் காவல்என்று உந்தீபற
அதற்கு அப்பாலும் காவல்என்று உந்தீபற 20

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

15. திருத்தோள் நோக்கம்

(தல்லையல் அருளியது)

பிரபஞ்ச கத்தி

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூத்தாரும் பொய்கைப் புனல்இதுவே எனக்கருதிப்
பேய்த்தேர் முகக்குறும் பேதைகுணம் ஆகாமே
தீர்த்தாய் திகழ்தில்லை அம்பலத்தே திருநடம்செய்
கூத்தாடன் சேவடி கூடும்வண்ணம் தோணோக்கம். 1

என்றும் பிறந்துஇறந்து ஆழாமே ஆட்கொண்டான்
கற்றால் விளவுஎறிந்தான் பிரமன்காண்பரிய
குன்றாத சீர்த்தில்லை அம்பலவன் குணம்பரவித்
துன்றுஆர் குழலினீர் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 2

பொருள்பற்றிச் செய்கின்ற பூசனைகள் போல்விளங்கச்
செருப்புற்ற சீர்அடிவாய்க் கலசம் ஊன்அமுதம்
விருப்புற்று வேடனார் சேடுஅறிய மெய்குளிர்ந்துஅங்கு
அருள்பெற்று நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 3

கற்போலும் நெஞ்சம் கசிந்துஉருகக் கருணையினால்
நிற்பானைப் போலஎன் நெஞ்சினுள்ளே புகுந்தருளி
நற்பாற் படுத்துஎன்னை நாடுஅறியத் தான்இங்ஙன்
சொற்பாலது ஆனவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ. 4

நிலம்நீர் நெருப்புஉயிர் நீள்விசம்பு நிலாப்பகலோன்
புலன்ஆய மைந்தனோடு எண்வகையாய்ப் புணர்ந்துநின்றான்
உலகுஏழ் எனத்திசை பத்துஎனத் தான் ஒருவனுமே
பலவாகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ 5

புத்தன் மதலாய புல்அறிவிற் பல்சமயம்
தத்தம் மதங்களில் தட்டுளுப்புப் பட்டுநிற்கச்
சித்தம் சிவமாக்கிச் செய்தனவே தவம்ஆக்கும்
அத்தன் கருணையினால் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ 6

தீதுஇல்லை மாணி சிவகருமம் சிதைத்தானைச்
சாதியும் வேதியன் தாதைதனைத் தாள்இரண்டும்
சேதிப்ப ஈசன் திருவருளால் தேவர்தொழப்
பாதகமே சோறு பற்றினவா தோள்நோக்கம் 7

மானம் அழிந்தோம் மதிமறந்தோம் மங்கைநல்லீர்
வானந் தொழுந்தென்னன் வார்கழிலே நினைந்துஅடியோம்
ஆனந்தக் கூத்தன் அருள்பெறில் நாம் அவ்வணமே
ஆனந்த ஆகிநின்று ஆடாமோ தோள்நோக்கம் 8

எண்உடை மூவர் இராக்கதர்கள் எரிபிழைத்துக்
கண்டுதல் எந்தை கடைத்தலைமுன் நின்றதன்பின்
எண்ணிலி இந்திரர் எத்தனையோ பிரமர்களும்
மண்மிசை மால்பலர் மாண்டனர்காண் தோள்நோக்கம் 9

பங்கயம் ஆயிரம் பூவினில்ஓர் பூக்குறையத்
தங்கண் இடந்துஅரன் சேவடிமேல் சாத்தலுமே
சங்கரன் எம்பிரான் சக்கரம் மாற்கு அருளியவாறு
எங்கும் பரவிநாம் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ 10

காமன் உடல்உயிர் காலன்பல் காய்கதிரோன்
நாமகள் நாசிசிரம் பிரமன் கரம்ளரியைச்
சோமன் கலைதலை தக்கனையும் எச்சனையுந்
தூய்மைகள் செய்தவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ 11

பிரமன் அரிஎன்று இருவரும்தம் பேதைமையால்
பரமம் யாம்பரமம் என்றவர்கள் பதைப்புஒடுங்க
அரனார் அழல்உருவாய் அங்கே அளவுஇறந்து
பரம்ஆகி நின்றவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ 12

ஏழைத் தொழும்பனேன் எத்தனையோ காலம்எல்லாம்
பாழுக்கு இறைத்தேன் பரம்பரனைப் பணியாதே
ஊழிமுதல் சிந்தாத நல்மணிவந்து என்பிறவித்
தாழைப் பறித்தவா தோள்நோக்கம் ஆடாமோ.

13

உரைமாண்ட உள்ஒளி உத்தமன்வந்து உளம்புகலும்
கரைமாண்ட காமப் பெருங்கடலைக் கடத்தலுமே
இரைமாண்ட இந்திரியப் பறவை இரிந்துஓடத்
துரைமாண்டவா பாடித் தோள்நோக்கம் ஆடாமோ
திருச்சிற்றம்பலம்.

14

.....

16. திருப்பொன்னாசல்

(தல்லைல் அருளியது)

அருட் கத்தி

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

சீரார் பவளங்கால் முத்தங் கயிறாக
ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி இனிதுஅமர்ந்து
நாராயணன்அறியா நாள்மலர்த்தாள் நாய்அடியேற்கு
ஊராகத் தந்தருளும் உத்தர கோசமங்கை
ஆரா அமுதின் அருள்தாள் இணைப்பாடிப்
போரார் வேற்கண்மடவீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

1

மூன்றங்கு இலங்கு நயனத்தன் மூவாத
வான்தங்கு தேவர்களும் காணா மலர்அடிகள்
தேன்தங்கித் தித்தித்து அமுதூறித் தான்தெளிந்துஅங்கு
ஊன்தங்கி நின்றுஉருக்கும் உத்தர கோசமங்கைக்
கோன்தங்கு இடைமருது பாடிக் குலமஞ்ஞை
போன்றுஅங்கு அனநடையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

2

முன்றும் ஆதியும் இல்லான் முனிவர்குழாம்
 பல்நூறு கோடி இமையோர்கள் தாம்நிற்பத்
 தன்நீறு எனக்குஅருளித் தன்கருணை வெள்ளத்து
 மன்ஊற மன்னும்மணி உத்தர கோசமங்கை
 மின்ஏறும் மாட வியன்மாளிகை பாடிப்
 பொன்ஏறு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

3

நஞ்சுஅமர் கண்டத்தன் அண்டத்தவர் நாதன்
 மஞ்சதோய் மாடமணி உத்தரகோசமங்கை
 அஞ்சொலாள் தன்னோடும் கூடி அடியவர்கள்
 நெஞ்சுளே நின்றுஅமுதம் ஊறிக் கருணைசெய்து
 துஞ்சல் பிறப்புஅறுப்பான் தூய புகழ்பாடிப்
 புஞ்சம்ஆர் வெள்வளையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

4

ஆணோ அலியோ அரிவையோ என்றுஇருவர்
 காணாக் கடவுள் கருணையினால் தேவர்குழாம்
 நாணாமே உய்ய ஆட்கொண்டருளி நஞ்சுதனை
 ஊண்ஆக உண்டருளும் உத்தரகோசமங்கைக்
 கோண்ஆர் பிறைச்சென்னிக் கூத்தன் குணம்பரவிப்
 பூண்ஆர் வனமுலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

5

மாதுஆடு பாகத்தன் உத்தர கோசமங்கைத்
 தாதாடு கொன்றைச் சடையான் அடியாருள்
 கோதாட்டி நாயேனை ஆட்கொண்டுஎன் தொல்பிறவித்
 தீதுஓடா வண்ணந் திகழப் பிறப்புஅறுப்பான்
 காதாடு குண்டலங்கள் பாடிக் கசிந்துஅன்பால்
 போதாடு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

6

உன்னற்கு அரியதிரு உத்தர கோசமங்கை
 மன்னிப் பொலிந்திருந்த மாமறையோன் தன்புகழே
 பன்னிப் பணிந்துஇறைஞ்சப் பாவங்கள் பற்றுஅறுப்பான்
 அன்னத்தின் மேல்ஏறி ஆடும் அணிமயில்போல்
 என்அத்தன் என்னையும் ஆட்கொண்டான் எழில்பாடிப்
 பொன்ஒத்த பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ 7

கோல வரைக்குடுமி வந்து குவலயத்துச்
 சால அமுதுஉண்டு தாழ்கடலின் மீதுஎழுந்து
 ஞால மிகப்பரிமேற் கொண்டு நமைஆண்டான்
 சீலம் திகழும் திருஉத்தர கோசமங்கை
 மாலுக்கு அரியானை வாயார நாம்பாடிப்
 பூலித்து அகம்குழைந்து பொன்னாசல் ஆடாமோ 8

தெங்குஉலவு சோலைத் திருஉத்தர கோசமங்கை
 தங்குஉலவு சோதித் தனிஉருவம் வந்தருளி
 எங்கள் பிறப்புஅறுத்திட் எம்தரமும் ஆட்கொள்வான்
 பங்குஉலவு கோதையும் தானும் பணிகொண்ட
 கொங்குஉலவு கொன்றைச் சடையான் குணம்பரவிப்
 பொங்குஉலவு பூண்முலையீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ 9
திருச்சிற்றம்பலம்.

• • • • •

17. அன்னைப் பத்து

(தல்கையல் அருளியது)

ஆத்தம பூரணம்

(கலிவீருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வேத மொழியர் வெண்ணீற்றர் செம்மேனியர்
நாதப் பறையினர் அன்னே என்னும்
நாதப் பறையினர் நான்முகன் மாலுக்கும்
நாதர் இந்நாதனார் அன்னே என்னும்

1

கண் அஞ்சனத்தர் கருணைக் கடலினர்
உள்நின்று உருக்குவர் அன்னே என்னும்
உள்நின்று உருக்கி உலப்புஇலா ஆனந்தக்
கண்ணீர் தருவரால் அன்னே என்னும்

2

நித்த மணாளர் நிரம்ப அழகியர்
சித்தத்து இருப்பரால் அன்னே என்னும்
சித்தத்து இருப்பவர் தென்னன் பெருந்துறை
அத்தர் ஆனந்தரால் அன்னே என்னும்

3

ஆடரப் பூண்உடைத் தோல்பொடிப் பூசிற்றுஓர்
வேடம் இருந்தவாறு அன்னே என்னும்
வேடம் இருந்தவா கண்டுகண்டு என்உள்ளம்
வாடும் இதுஎன்னே அன்னே என்னும்

4

நீண்ட கரத்தர் நெறிதரு குஞ்சியர்
பாண்டிநன் நாடரால் அன்னே என்னும்
பாண்டிநன் நாடர் பரந்துஎழு சிந்தையை
ஆண்டன்பு செய்வரால் அன்னே என்னும்

5

உன்னற்கு அரியசீர் உத்தர மங்கையர்
மன்னுவது என்நெஞ்சில் அன்னே என்னும்
மன்னுவது என்நெஞ்சில் மால்அயன் காண்கிலார்
என்ன அதிசயம் அன்னே என்னும்

6

வெள்ளைக் கலிங்கத்தர் வெண்திரு முண்டத்தர்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் அன்னே என்னும்
பள்ளிக் குப்பாயத்தர் பாய்பரி மேற்கொண்டுஎன்
உள்ளம் கவர்வரால் அன்னே என்னும்

7

தாளி அறுகினர் சந்தனச் சாந்தினர்
ஆள்எம்மை ஆள்வரால் அன்னே என்னும்
ஆள்எம்மை ஆளும் அடிகளார் தம்கையில்
தாளம் இருந்தவாறு அன்னே என்னும்

8

தையல்ஓர் பங்கினர் தாபத வேடத்தர்
ஐயம் புகுவரால் அன்னே என்னும்
ஐயம் புகுந்தவர் போதலும் என்உள்ளம்
நையும்இது என்னே அன்னே என்னும்

9

கொன்றை மதியமும் கூவிள மத்தமும்
துன்றிய சென்னியர் அன்னே என்னும்
துன்றிய சென்னியின் மத்தம் உன்மத்தமே
இன்றுஎனக்கு ஆனவாறு என்னே என்னும்

10

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

18. குயிற்பத்து

(தல்லையல் அருளியது)

ஆத்தம இரக்கம்

(அறசீர் ஆசீரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கீதம் இனிய குயிலே கேட்டியேல் எங்கள் பெருமான்
பாதம் இரண்டும் வினவில் பாதாளம் ஏழினுக்கு அப்பால்
சோதி மணிமுடி சொல்லிற் சொல்இறந்து நின்ற தொன்மை
ஆதிகுணம் ஒன்றும் இல்லான் அந்தம்இலான்வரக் கூவாய்

ஏர்தரும் ஏழ்உலகு ஏத்த எவ்உருவும் தன்னுருவாய்
ஆர்கலிகுழ் தென்இலங்கை அழகுஅமர் வண்டோதரிக்குப்
பேர்அருள் இன்பம்அளித்த பெருந்துறை மேயபிரானைச்
சீரிய வாயால் குயிலே தென்பாண்டி நாடனைக் கூவாய்

நீல உருவிற் குயிலே நீள்மணி மாடம் நிலாவும்
கோல அழகில் திகழும் கொடிமங்கை உள்ளுறை கோயில்
சீலம் பெரிதும் இனிய திருஉத்தரகோச மங்கை
ஞாலம் விளங்க இருந்த நாயகனை வரக்கூவாய்

தேன்பழிச் சோலை பயிலும் சிறுகுயிலே இது கேள்நீ
வான்பழித்து இம்மண் புகுந்து மனிதரை ஆட்கொண்ட வள்ளல்
ஊன்பழித்து உள்ளம் புகுந்து என்உணர்வு அதுவாய் ஒருத்தன்
மான்பழித்து ஆண்டமென் நோக்கிமணாளனை நீவரக் கூவாய்

சுந்தரத்து இன்பக் குயிலே சூழ்சுடர் ஞாயிறுபோல
அந்தரத்தே நின்றுஇழிந்து இங்குஅடியவர் ஆசைஅறுப்பான்
முந்தும் நடுவும் முடிவும் ஆகிய மூவர் அறியாச்
சிந்தூரச் சேவடியானைச் சேவகனை வரக் கூவாய்

இன்பம் தருவன் குயிலே ஏழ்உலகும் முழுது ஆளி
அன்பன் அமுதுஅளித்து ஊறும் ஆனந்தன் வான்வந்த தேவன்
நன்பொன் மணிச்சுவடுஒத்த நற்பரிமேல் வருவானைக்
கொம்பின் மிழற்றும் குயிலே கோகழி நாதனைக் கூவாய்

உன்னை உகப்பன் குயிலே உன்துணைத் தோழியும் ஆவன்
பொன்னை அழித்த நன்மேனிப் புகழில் திகழும் அழகன்
மன்னன் பரிமிசை வந்த வள்ளல் பெருந்துறை மேய
தென்னவன் சேரலன் சோழன் சீர்ப்புயங்கன் வரக் கூவாய்

வாஇங்கே நீ குயிற்பிள்ளாய் மாலொடு நான்முகன் தேடி
ஒவிஅவர் உன்னி நிற்ப ஒண்தழல் விண்பிளந்து ஓங்கி
மேவி அன்று அண்டம் கடந்துவிரிசுடராய்நின்ற மெய்யன்
தாவி வரும் பரிப்பாகன் தாழ்சடையோன் வரக் கூவாய்

கார்உடைப் பொன்திகழ் மேனிக் கடிபொழில் வாழுங் குயிலே
சீர்உடைச் செங் கமலத்தில் திகழ்உருஆகிய செல்வன்
பாரிடைப் பாதங்கள் காட்டிப் பாசம் அறுத்துஎனை ஆண்ட
ஆர்உடை அம்பொனின் மேனி அமுதினை நீவரக் கூவாய்

கொந்து அணவும்பொழில் சோலைக் கூங்குயிலே இது கேள்நீ
அந்தணன் ஆகிவந்துஇங்கே அழகிய சேவடி காட்டி
எம்தமர் ஆம்இவன் என்றுஇங்கு என்னையும் ஆட்கொண்டருளும்
செந்தழல் போல் திருமேனித் தேவரபிரான் வரக் கூவாய்

திருச்சிற்றம்பலம்.

.....

19. திருத்தசாங்கம்

(தல்லையல் அருளியது)

அடிமை கொண்ட முறைமை

(நேர்சை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஏர்ஆர் இளங்கிளியே எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
சீர்ஆர் திருநாமம் தேர்ந்து உரையாய் - ஆருரன்
செம்பெருமான் வெண்மலரான் பாற்கடலான் செப்புவபோல்
எம்பெருமான் தேவர்பிரான் என்று 1

ஏதம்இலா இன்சொல் மரகதமே ஏழ்பொழிற்கும்
நாதன்நமை ஆளுடையான் நாடுஉரையாய் - காதலவர்க்கு
அன்புஆண்டு மீளா அருள்புரிவான் நாடுஎன்றும்
தென்பாண்டி நாடே தெளி 2

தாதாடு பூஞ்சோலைத் தந்தாய் நமைஆளும்
மாதுஆடும் பாகத்தன் வாழ்பதிஎன் - கோதாட்டிப்
பத்தர்எல்லாம் பார்மேல் சிவபுரம்போல் கொண்டாடும்
உத்தர கோசமங்கை ஊர். 3

செய்யவாய்ப் பைஞ்சிறகின் செல்வீநம் சிந்தைசேர்
ஐயன் பெருந்துறையான் ஆறுஉரையாய் - தையலாய்
வான்வந்த சிந்தை மலங்கமுவ வந்திழியும்
ஆனந்தம் காண்உடையான் ஆறு 4

கிஞ்சகவாய் அஞ்சுகுமே கேடில் பெருந்துறைக்கோன்
மஞ்சன் மருவும் மலைபகராய் - நெஞ்சத்து
இருள்அகல வாள்வீசி இன்புஅமரும் முத்தி
அருளும்மலை என்பதுகாண் ஆய்ந்து 5

இப்பாடே வந்தியம்பு கூடுபுகல் என்கிளியே
ஒப்பஆடாச் சீர்உடையான் ஊர்வதென்னே - எப்போதும்
தேன்புரையுஞ் சிந்தையராய்த் தெய்வப்பெண் ஏத்திசைப்ப
வான்புரவி ஊரும் மகிழ்ந்து

6

கோற்றேன் மொழிக்கிள்ளாய் கோதுஇல் பெருந்துறைக்கோன்
மாற்றாரை வெல்லும் படைபகராய் - ஏற்றார்
அழுக்குஅடையா நெஞ்சஉருக மும்மலங்கள் பாயும்
கழுக்கடைகாண் கைக்கொள் படை

7

இன்பால் மொழிக்கிள்ளாய் எங்கள் பெருந்துறைக்கோன்
முன்பால் முழங்கும் முரசு இயம்பாய் அன்பால்
பிறவிப் பகைகலங்கப் பேரின்பத்து ஓங்கும்
பருமிக்க நாதப் பறை

8

ஆய மொழிக்கிள்ளாய் அள்ளுறும் அன்பர்பால்
மேய பெருந்துறையான் மெய்த்தார்என் - தீயவினை
நாளும் அணுகாவண்ணம் நாயேனை ஆளுடையான்
தாளி அறுகாம் உவந்த தார்

9

சோலைப் பசங்கிளியே தூநீர்ப் பெருந்துறைக்கோன்
கோலம் பொழியும் கொடிகூறாய் - சாலவும்
ஏதிலார் துண்என்ன மேல்விளங்கி ஏர்காட்டும்
கோதிலா ஏறுஆம் கொடி.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

20. திருப்பள்ளிஎழுச்சி

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

திரோதான சுத்தி

(எண்சீர் ஆசிரிய விருந்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

போற்றினன் வாழ்முதல் ஆகிய பொருளே
புலர்ந்தது பூங்கழற்கு இணைதுணை மலர்கொண்
ஏற்றிநின் திருமுகத் தெமக்கருண் மலரும்
எழில்நகை கொண்டுநின் திருவடி தொழுகோம்
சேற்றிதழ்க் கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்குழ்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
ஏற்றுயர் கொடியுடை யாயெமை யுடையாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 1

அருணனிந் திரன்திசை அணுகினன் இருள்போய்
அகன்றது உதயநின் மலர்த்திரு முகத்தின்
கருணையின் சூரியன் எழஎழ நயனக்
கடிமலர் மலரமற் றண்ணலங் கண்ணாம்
திரள்நிரை யறுபதம் முரல்வன இவையோர்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
அருள்நிதி தரவரும் ஆனந்த மலையே
அலைகட லேபள்ளி எழுந்தரு ளாயே.. 2

கூவின பூங்குயில் கூவின கோழி
குருகுகள் இயம்பின இயம்பின சங்கம்
ஓவின தாரகை ஒளியொளி உதயத்து
ஒருப்படு கின்றது விருப்பொடு நமக்குத்
தேவநற் செறிகழல் தாளிணை காட்டாய்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மாணே
யாவரும் அறிவரி யாய்எமக் கெளியாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே. 3

இன்னிசை வீணையர் யாழினர் ஒருபால்
 இருக்கொடு தோத்திரம் இயம்பினர் ஒருபால்
 துன்னிய பிணைமலர்க் கையினர் ஒருபால்
 தொழுகையர் அழுகையர் துவள்கையர் ஒருபால்
 சென்னியில் அஞ்சலி கூப்பினர் ஒருபால்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 என்னையும் ஆண்டுகொண் டின்னருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

4

பூதங்கள் தோறுநின் றாயெனின் அல்லால்
 போக்கிலன் வரவிலன் எனநினைப் புலவோர்
 கீதங்கள் பாடுதல் ஆடுதல் அல்லால்
 கேட்டறி யோம்உனைக் கண்டறி வாரைச்
 சீதங்கொள் வயல்திருப் பெருந்துறை மன்னா
 சிந்தனைக் கும்அரி யாய் எங்கள் முன்வந்த(து)
 ஏதங்கள் அறுத்தெம்மை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

5

பப்பற வீட்டிருந் துணருநின் னடியார்
 பந்தனை வந்தறுத் தாரவர் பலரும்
 மைப்புற கண்ணியர் மானுடத் தியல்பின்
 வணங்குகின் றாரணங் கின்மண வாளா
 செப்புறு கமலங்கள் மலருந்தண் வயல்கூழ்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவபெரு மானே
 இப்பிறப் பறுத்தெமை ஆண்டருள் புரியும்
 எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

6

அதுபழச் சுவையென அமுதென அறிதற்(கு)
 அரிதென எளிதென அமரரும் அறியார்
 இதுஅவன் திருவுரு இவனவன் எனவே
 எங்களை ஆண்டுகொண் டிங்கெழுந் தருளும்
 மதுவளர் பொழில்திரு வுத்தர கோச

மங்கையுள் ளாய்திருப் பெருந்துறை மன்னா
எதுவெமைப் பணிகொளு மாறது கேட்போம்
எம்பெரு மான்பள்ளி எழுந்தரு ளாயே.

7

முந்திய முதல்நடு இறுதியு மானாய்
மூவரு மறிகில ரியாவர்மற் றறிவார்
பந்தணை விரலியும் நீயுநின் னடியார்
பழங்குடில் தொறுமெழுந் தருளிய பரனே
செந்தழல் புரைதிரு மேனியுங் காட்டித்
திருப்பெருந் துறையுறை கோயிலுங் காட்டி
அந்தண னாவதுங் காட்டிவந் தாண்டாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

8

விண்ணகத் தேவரும் நன்னவும் மாட்டா
விழுப்பொரு ளேயுன தொழும்படி யோங்கள்
மண்ணகத் தேவந்து வாழச்செய் தானே
வண்திருப் பெருந்துறை யாய்வழி யடியோம்
கண்ணகத் தேநின்று களிதரு தேனே
கடலமு தேகரும் பேவிரும் படியார்
எண்ணகத் தாயுல குக்குயி ரானாய்
எம்பெரு மான்பள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

9

புவனியிற் போய்ப்பிற வாமையில் நாள்தாம்
போக்குகின் றோம்அவ மேயிந்தப் பூமி
சிவனுய்யக் கொள்கின்ற வாறென்று நோக்கித்
திருப்பெருந் துறையுறை வாய்திரு மாலாம்
அவன்விருப் பெய்தவும் மலரவ னாசைப்
படவுந்நின் னலர்ந்தமெய்க் கருணையும் நீயும்
அவனியிற் புகுந்தெமை ஆட்கொள்ள வல்லாய்
ஆரமு தேபள்ளி யெழுந்தரு ளாயே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

21. கோயில் மூத்த திருப்பதிகம்

(தல்லையில் அருளியது)

அனாதியாகிய சற்காரியம்

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

உடையாள் உன்தன் நடுஇருக்கும்
உடையாள் நடுவுள் நீஇருக்கும்
அடியேன் நடுவுள் இருவீரும்
இருப்ப தானால் அடியேன்உன்
அடியார் நடுவுள் இருக்கும் அருளைப்
புரியாய் பொன்னம்பலத்துளம்
முடியா முதலே என்கருத்து முடியும்
வண்ணம் முன்னின்றே

1

முன்னின்று ஆண்டாய் எனை முன்னம்
யானும் அதுவே முயல்வுற்றுப்
பின்னின்று ஏவல் செய்கின்றேன்
பிற்பட்டு ஒழிந்தேன் பெம்மானே
என்னின்று அருளி வரநின்று
போந்திடு என்னாவிடில் அடியார்
உன்னின்று இவனார் என்னாரோ
பொன்னம்பலக் கூத்து உகந்தானே

2

உகந்தானே அன்புடை அடிமைக்கு
உருகா உள்ளத்து உன் னு இலியேன்
சகந்தான் அறிய முறையிட்டால்
தக்கவாறு அன்றுஎன்னாரோ
மகம்தான் செய்து வழிவந்தார்
வாழ வாழ்ந்தாய் அடியேற்குஉன்
முகம்தான் தாராவிடின் முடிவேன்
பொன்னம் பலத்துளம் முழுமுதலே

3

முழுமுதலே ஐம்புலனுக்கும்
 மூவர்க்கும் எந்தனக்கும்
 வழிமுதலே நின் பழஅடியார்
 திரள்வான் குழுமிக்
 கெழுமுதலே அருள் தந்துஇருக்க
 இரங்குக்கொல்லோ என்று
 அமும் அதுவேஅன்றி மற்றுஎன்
 செய்கேன் பொன்னம்பலத்து அரைசே

4

அரைசே பொன்னம்பலத்து ஆடும்
 அமுதே என்றுஉன் அருள்நோக்கி
 இரைதேர் கொக்குஒத்து இரவுபகல்
 ஏசற்று இருந்தே வேசற்றேன்
 கரைசேர் அடியார் களிசிறப்பக்
 காட்சி கொடுத்துஉன் அடியேன்பால்
 பிறைசேர் பாலின் நெய்ப்போலப்
 பேசாது இருந்தால் ஏசாரே

5

ஏசா நிற்பர் என்னைஉனக்கு
 அடியான் என்று பிறர்எல்லாம்
 பேசா நிற்பர் யான்தானும்
 பேணா நிற்பேன் நின்அருளே
 தேசா நேசர் சூழ்ந்திருக்கும்
 திருவோ லக்கஞ் சேவிக்க
 ஈசா பொன்னம்பலத்துஆடும்
 எந்தாய் இனித்தான் இரங்காயே

6

இரங்கும் நமக்கு அம்பலக்கூத்தன்
 என்றுஎன்று ஏமாந்திருப்பேனை
 அருங்கற்பனை கற்பித்து ஆண்டாய்
 ஆள்வார் இலிமாடு ஆவேனோ
 நெருங்கும் அடியார்களும் நீயும்

நின்று நிலாவி விளையாடும்
மருங்கே சார்ந்துவர எங்கள்
வாழ்வே வாஎன்று அருளாயே

7

அருளாது ஒழிந்தால் அடியேனை
அஞ்சேல் என்பார் ஆர்இங்குப்
பொருளா என்னைப் புகுந்துஆண்ட
பொன்னே பொன்னம்பலக் கூத்தா
மருளார் மனத்தோடு உனைப்பிரிந்து
வருந்துவேனை வாஎன்றுஉன்
தெருளார் கூட்டங் காட்டாயேல்
செத்தே போணாற் சிரியாரோ

8

சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார்
திரண்டுதிரண்டுஉன் திருவார்த்தை
விரிப்பார் கேட்பார் மெச்சுவார்
வெவ்வேறு இருந்து உன்திருநாமம்
தரிப்பார் பொன்னம்பலத்து ஆடும்
தலையா என்பார் அவர்முன்னே
நரியாய் நாயேன் இருப்பேனோ
நம்பி இனித்தான் நல்காயே

9

நல்காது ஒழியான் நமக்கு என்றுஉன்
நாமம் பிதற்றி நயனநீர்
மல்கா வாழ்த்தா வாய்குழறா
வணங்கா மனத்தால் நினைந்துஉருகிப்
பல்கால் உன்னைப் பாவித்துப்
பரவிப் பொன்னம்பலம் என்றே
ஒல்கா நிற்கும் உயிர்க்கு இரங்கி
அருளாய் என்னை உடையானே
திருச்சிற்றம்பலம்

10

.....

22. கோயில் திருப்பதிகம்

(தல்லையில் அருளியது)

அங்போக இலக்கணம்

(எழுகீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின்று என்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலன்ஐந்தின் வழிஅடைத்து அமுதே
ஊறிநின்று என்னுள் எழு பரஞ்சோதி
உள்ளவா காண வந்தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெருமானே
திருப்பெருந்துறை உறை சிவனே
ஈறுஇலாப் பதங்கள் யாவையும் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே

1

அன்பினால் அடியேன் ஆவியோடு ஆக்கை
ஆனந்தமாய்க் கசிந்து உருக
என்பரம் அல்லா இன்அருள் தந்தாய்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறு
முன்புமாய்ப் பின்பும் முழுதுமாய்ப் பரந்த
முத்தனே முடிவிலா முதலே
தென்பெருந் துறையாய் சிவபெருமானே
சீர்உடைச் சிவபுரத்து அரைசே

2

அரைசனே அன்பர்க்கு அடியனேன் உடைய
அப்பனே ஆவியோடு ஆக்கை
புரைபுரை கனியப் புகுந்து நின்றுஉருக்கிப்
பொய்இருள் கடிந்த மெய்ச்சுடரே
திரைபொரா மன்னும் அமுதத் தெண்கடலே
திருப்பெருந்துறைஉறை சிவனே
உரையுணர்வு இறந்துநின்று உணர்வதுஓர் உணர்வே
யான்உன்னை உரைக்குமாறு உணர்த்தே

4

உணர்ந்த மாமுனிவர் உம்பரோடு ஒழிந்தார்
 உணர்வுக்கும் தெரிவரும் பொருளே
 இணங்குஇலி எல்லா உயிர்கட்கும் உயிரே
 எனைப் பிறப்புஅறுக்கும் எம்மருந்தே
 திணிந்ததோர் இருளில் தெளிந்த தூவெளியே
 திருப்பெருந்துறைஉறை சிவனே
 குணங்கள்தாம் இல்லா இன்பமே உன்னைக்
 குறுகினேற்கு இனிஎன்ன குறையே

4

குறைவுஇலா நிறைவே கோதுஇலா அமுதே
 ஈறுஇலாக் கொழுஞ்சுடர்க் குன்றே
 மறையுமாய் மறையின் பொருளுமாய் வந்துஎன்
 மனத்திடை மன்னிய மன்னே
 சிறைபெறா நீர்போல் சிந்தைவாய்ப் பாயும்
 திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
 இறைவனே நீஎன் உடல்இடங் கொண்டாய்
 இனிஉன்னை என் இரக்கேனே

5

இரந்துஇரந்து உருக என்மனத்துள்ளே
 எழுன்ற சோதியே இமையோர்
 சிரந்தனில் பொலியும் கமலச் சேவடியாய்
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
 நிரந்த ஆகாயம் நீர்நிலம் தீகால்
 ஆயவை அல்லையாய் ஆங்கே
 கரந்ததுஓர் உருவே களித்தனன் உன்னைக்
 கண்ணுறக் கண்டுகொண்டு இன்றே

6

இன்றுஎனக்கு அருளி இருள்கடிந்து உள்ளத்து
 எழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
 நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
 நீஅலால் பிறிது மற்றுஇன்மை
 சென்றுசென்று அணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந்து ஒன்றாம்

திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஒன்றும்நீ அல்லை அன்றிஒன்று இல்லை
யார் உன்னை அறியகிற்பாரே

7

பார்பதம் அண்டம் அனைத்துமாய் முளைத்துப்
பரந்ததுஓர் படர்ஒளிப் பரப்பே
நீர்உறு தீயே நினைவதேல் அரிய
நின்மலா நின்அருள் வெள்ளச்
சீர்உறு சிந்தை எழுந்ததோர் தேனே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
யாருறவு எனக்குஇங்கு யார்அயல் உள்ளார்
ஆனந்தம் ஆக்கும் என்சோதி

8

சோதியாய்த் தோன்றும் உருவமே அருவாம்
ஒருவனே சொல்லுதற்கு அரிய
ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம்
அறுக்கும் ஆனந்தமா கடலே
தீதுஇலா நன்மைத் திருவருட் குன்றே
திருப்பெருந்துறைஉறை சிவனே
யாதுநீ போவது ஓர்வகை எனக்குஅருளாய்
வந்துநின் இணைஅடி தந்தே

9

தந்தது உன்தன்னைக் கொண்டது என்தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தம்ஒன்று இல்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதுநீ பெற்றது ஒன்றுஎன்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடல்இடம் கொண்டாய்
யான்இதற்கு இலன்ஓர் கைம்மாறே
திருச்சிற்றம்பலம்

10

.....

23. செத்திலாப் பத்து

(தூபஸ்பருந்துறையில் அருளியது)

சிவானந்தம் அறவறுக்கொணாமை

(எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பொய்யனேன் அகம்நெகப் புகுந்து அமுதுஊறும்
புதுமலர் கழல் இணையடி பிரிந்தும்
கையனேன் இன்னும் செந்திலேன் அந்தோ
விழித்திருந்து உள்ளக் கருத்தினை இழந்தேன்
ஐயனே அரசே அருட்பெருங் கடலே
அத்தனே அயன் மாற்கு அறிஒண்ணாச்
செய்ய மேனியனே செய்வகை அறியேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

1

புற்றுமாய் மரமாய்ப் புனல் காலே
உண்டியாய் அண்ட வாணரும் பிறரும்
வற்றி யாரும்நின் மலரடி காணா
மன்ன என்னைஓர் வார்த்தையுள் படுத்துப்
பற்றினாய் பதையேன் மனமிக உருகேன்
பரிகிலேன் பரியா உடல் தன்னைச்
செற்றிலேன் இன்னும் திரிதரு கின்றேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

2

புலைய னேனையும் பொருள்ளை நினைந்துடன்
அருள் புரிந்தனை புரிதலும் களித்துத்
தலையினால் நடந்தேன் விடைப் பாகா
சங்கரா எண்ணில் வானவர்க்கு எல்லாம்
நிலையனே அலைநீர் விடம் உண்ட
நித்தனே அடையார் புரம் எரித்த
சிலையனே எனைச் செத்திடப் பணியாய்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

3

அன்பராகி மற்று அருந்தவம் முயல்வார்
 அயனும் மாலும்மற்று அழல்உறு மெழுகாம்
 என்பராய் நினைவார் எனைப் பலர்
 நிற்க இங்குஎனை என்றினுக்கு ஆண்டாய்
 வன்பராய் முருடு ஓக்கும் என்சிந்தை
 மரக்கண் என்செவி இருப்பினும் வலிது
 தென்பராய்த் துறையாய் சிவலோகா
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

4

ஆட்டுத் தேவர்தம் விழிஒழித்து அன்பால்
 ஐயனே என்றுஉன் அருள்வழி இருப்பேன்
 நாட்டுத் தேவரும் நாடஅரும் பொருளே
 நாதனே உனைப் பிரிவுறா அருளைக்
 காட்டித் தேவநின் கழல்இணை காட்டிக்
 காய மாயத்தைக் கழித்துஅருள் செய்யாய்
 சேட்டைத் தேவர்தம் தேவர் பிரானே
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

5

அறுக்கிலேன் உடல் துணிபடத் தீப்புக்கு
 ஆர்கிலேன் திருவருள் வகை அறியேன்
 பொறுக்கிலேன் உடல் போக்கிடம் காணேன்
 போற்றி போற்றி என்போர் விடைப்பாகா
 இறக்கிலேன் உனைப் பிரிந்து இனிதிருக்க
 என்செய்கேன் இதுசெய்க என்று அருளாய்
 சிறைக்கணை புனல் நிலவிய வயல்கூழ்
 திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

6

யாயனே மறிகடல் விடம் உண்ட
 வானவா மணி கண்டத்துஎம் அமுதே
 நாயினேன் உனைநினையவும் மாட்டேன்
 நமச்சிவாய என்று உன்அடி பணியாப்
 பேயன் ஆகிலும் பெருநெறி காட்டாய்

பிறைகுலாஞ் சடைப் பிஞ்ஞகனேயோ
சேயன் ஆகிநின்று அலறுவது அழகோ
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

7

போதுசேர் அயன் பொருங்கடல் கிடந்தோன்
புரந்தர ஆதிகள் நிற்க மற்றுஎன்னைக்
கோதுமாட்டி நின் குரைகழல் காட்டிக்
குறிக்கொள்க என்றுநின் தொண்டரில்கூட்டாய்
யாது செய்வதுஎன்று இருந்தனன் மருந்தே
அடியனேன் இடர்ப்படுவதும் இனிதோ
சீதவார் புனல் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

8

ஞாலம் இந்திரன் நான்முகன் வானவர்
நிற்க மற்றுஎனை நயந்துஇனிது ஆண்டாய்
காலன் ஆர்உயிர் கொண்ட பூங்கழலாய்
கங்கையாய் அங்கி தங்கிய கையாய்
மாலும் ஓலமிட்டு அலறும் அம்மலர்க்கே
மரக் கணைனையும் வந்திடப் பணியாய்
சேலும் நீலமும் நிலவிய வயல்குழ்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

9

வளைக் கையானொடு மலரவன் அறியா
வானவா மலைமாதுஒரு பாகா
களிப்புளலாம் மிகக் கலங்கிடு கின்றேன்
கயிலை மாமலை மேவிய கடலே
அளித்து வந்துஎனக்கு ஆவ என்றருளி
அச்சம் தீர்த்தநின் அருட்பெருங் கடலில்
திளைத்தும் தேக்கியும் பருகியும் உருகேன்
திருப்பெருந்துறை மேவிய சிவனே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

• • • • •

24. அடைக்கலப்பத்து

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

பக்குவ நிண்ணயம்

(கலவைப் பாட்டு)

திருச்சிற்றம்பலம்

செழுங்கமலத் திரள்அனநின்
சேவடி சேர்ந்தமைந்த
பழுத்தமனத்து அடியருடன
போயினர் யான் பாவியேன்
புழுக்கன்உடைப் புன்குரம்பைப்
பொல்லாக்கல்வி ஞானம்இலா
அழுக்குமனத்து அடியேன்
உடையாய் உன் அடைக்கலமே

1

வெறுப்பனவே செய்யும் என்சிறுமையை
நின் பெருமையினால்
பொறுப்பவனே அராப் பூண்பவனே
பொங்கு கங்கைசடைச்
செறுப்பவனே நின்திருவருளால்
என் பிறவியைவேர்
அறுப்பவனே உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே

2

பெரும்பெருமான் என்பிறவியை
வேர்அறுத்துப் பெரும்பிச்சுத்
தரும்பெருமான் சதுர்ப்பெருமான்
என் மனத்தினுள்ளே
வரும்பெருமான் மலரோன் நெடுமால்
அறியாமல் நின்ற
அரும்பெருமான் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே

3

பொழிகின்ற துன்பப் புயல்வெள்ளத்தில்
 நின் கழற்புணைகொண்டு
 இழிகின்ற அன்பர்கள் ஏறினர்
 வான்யான் இடர்க்கடல்வாய்ச்
 சுழிசென்று மாதர்த் திரைபொராக்
 காமச்சுறவுஎறிய
 அழிகின்றனன் உடையாய் அடியேன்
 உன் அடைக்கலமே

4

சுருள்புரி கூழையர் சூழலில்
 பட்டுஉன் திறம்மறந்திங்கு
 இருள்புரி யாக்கையிலே கிடந்து
 எய்த்தனன் மைத்தடங்கண்
 வெருள்புரி மான்அன்ன நோக்கிதன்
 பங்க விண்ணோர் பெருமான்
 அருள்புரியாய் உடையாய் அடியேன்
 உன் அடைக்கலமே

5

மாழைமைப் பாவிய கண்ணியர்
 வன்மத்துஇட உடைந்து
 தாழியைப் பாவு தயிர்போல்
 தளர்ந்தேன் தடமலர்த்தாள்
 வாழி எப்போது வந்துஎந்நாள்
 வணங்குவன் வல்வினையேன்
 ஆழியப்பா உடையாய் அடியேன்
 உன் அடைக்கலமே

6

மின்கண்ணினார் நுடங்கும் இடையார்
 வெகுளிவலையில்அகப்பட்டுப்
 புன்கணனாய்ப் புரள்வேனைப்
 புரளாமல் புகுந்துஅருளி
 என்கணிலே அமுதுஊறித்

தித்தித்து என் பிழைக்குஇரங்கும்
அங்கணனே உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே

7

மாவடு வகிர் அன்ன கண்ணிபங்கா
நின் மலர் அடிக்கே
கூவிடுவாய் கும்பிக்கே இடுவாய்
நின் குறிப்பறியேன்
பாஇடை ஆடுகுழல் போல்
கரந்து பரந்தது உள்ளம்
ஆகெடுவேன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே

8

பிரிவஅறியா அன்பர்நின் அருட்
பெய்கழல் தாள்இணைக்கீழ்
மறிவுஅறியாச் செல்வம்வந்து பெற்றார்
உன்னை வந்திப்பதோர்
நெறிஅறியேன் நின்னையே அறியேன்
நின்னையே அறியும்
அறிவு அறியேன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே

9

வழங்குகின்றாய்க்கு உன் அருளார்
அமுதத்தை வாரிக்கொண்டு
விழுங்குகின்றேன் விக்கினேன் வினையேன்
என் விதிஇன்மையால்
தழங்குஅரும் தேன் அன்ன தண்ணிர்
பருகத்தந்து உய்யக் கொள்ளாய்
அழுங்குகின்றேன் உடையாய் அடியேன்
உன் அடைக்கலமே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

25. ஆசைப்பத்து

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

ஆத்தம இலக்கணம்

(அறசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கருடக்கொடியோன் காண மாட்டாக்
கழற்சேவடி என்னும்
பொருளைத் தந்துஇங்கு என்னை ஆண்ட
பொல்லா மணியே ஓ
இருளைத் துரந்திட்டடு இங்கேவா என்று
அங்கே கூவும்
அருளைப் பெறுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

1

மொய்ப்பால் நரம்பு கயிறாக மூளை
என்பு தோல் போர்த்த
குப்பாயம் புக்கு இருக்கக் கில்லேன்
கூவிக்கொள்ளாய் கோவேயோ
எப்பாவலர்க்கும் அப்பாலாம் என்
ஆரமு தேயோ
அப்பா காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

2

சீவார்த்து ஈமொய்த்து அழுக்கொடு திரியுஞ்
சிறுகுடில் இது சிதையக்
கூவாய் கோவே கூத்தா காத்து
ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
தேவா தேவர்க்கு அரியானே சிவனே
சிறிதுஎன் முகம் நோக்கி
ஆவா என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

3

மிடைந்து எழும்பு ஊத்தைமிக்கு அழுக்குஊறல்
வீறிலி நடைக்கூடம்
தொடர்ந்து எனைநலியத் துயர் உறுகின்றேன்
சோத்தம் எம்பெருமானே
உடைந்துரைந்து உருகி உன்ஒளி நோக்கி
உன்திரு மலர்ப்பாதம்
அடைந்து நின்றிடுவான் ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

4

அழிபுண் அகத்துப் புறந்தோல் மூடி
அடியேன் உடையாக்கை
புளியம்பழம் ஒத்திருந்தேன் இருந்தும்
விடையாய் பொடிஆடி
எளிவந்து என்னை ஆண்டு கொண்ட
என் ஆரமுதேயோ
அளியேன் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

5

எய்த்தேன் நாயேன் இனிஇங்கு
இருக்க கில்லேன் இவ்வாழ்க்கை
தைத்தாய் வாங்காய் வானோர் அறியா
மலர்ச் சேவடியானே
முத்தா உன்தன் முகஒளி நோக்கி
முறுவல் நகைகாண
அத்தா சால ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

6

பாரோர் விண்ணோர் பரவி ஏத்தும்
பரனே பரஞ்சோதி
வாராய் வாரா உலகம் தந்து
வந்து ஆட்கொள்வானே
பேரா யிரமும் பரவித் திரிந்து

எம்பெருமான் எனஞத்த
ஆரா அமுதே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

7

கையால் தொழுதுஉன் கழல்சேவடிகள்
கழுமத் தழுவிக் கொண்டு
எய்யாது என்தன் தலைமேல் வைத்து
எம்பெருமான் பெருமான் என்று
ஐயா என்றன் வாயால் அரற்றி
அழல்சேர் மெழுகுஒப்ப
ஐயாற்று அரசே ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

8

செடிஆர் ஆக்கைத் திறம்அற வீசிச்
சிவபுர நகர்புக்குக்
கடிஆர் சோதி கண்டு கொண்டுஎன்
கண்ணினை களிகூரப்
படிதான் இல்லாப் பரம்பரனே உன்
பழ அடியார் கூட்டம்
அடியேன் காண ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

9

வெஞ்சேல் அனைய கண்ணார்தம்
வெகுளி வலையில் அகப்பட்டு
நைஞ்சேன் நாயேன் ஞானச் சுடரே
நான்ஓர் துணைகாணேன்
பஞ்சேர் அடியாள் பாகத் ஒருவா
பவளத் திருவாயால்
அஞ்சேல் என்ன ஆசைப் பட்டேன்
கண்டாய் அம்மானே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

26. அதிசயபத்து

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

முத்தி இலக்கணம்

(அறசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

வைப்பு மாடுஎன்று மாணிக்கத்து ஒளிஎன்று
மனத்திடை உருகாதே
செப்பு நேர்முலை மடவரலியர் தங்கள்
திறத்திடை நைவேனை
ஒப்பு இலாதன உவமனில் இறந்தன
ஒண்மலர்த் திருப்பாதத்து
அப்பன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே

1

நீதி ஆவன யாவையும் நினைக்கிலேன்
நினைப்பவரொடும் கூடேன்
ஏதமே பிறந்துஅறந்து உழல்வேன்தனை
என்அடியான் என்று
பாதி மாதொடும் கூடிய பரம்பரன்
நிரந்தரமாய் நின்ற
ஆதி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே

2

முன்னை என்னுடை வல்வினை போயிட
முக்கண் அதுஉடைஎந்தை
தன்னை யாவரும் அறிவதற்கு அரியவன்
எளியவன் அடியார்க்குப்
பொன்னை வென்றதுஓர் புரிசடை முடிதனில்
இளமதி அதுவைத்த
அன்னை ஆண்டுதன் அடியிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே

3

பித்தன் என்றெனை உலகவர்
 பகர்வதோர் காரணம் இதுகேளீர்
 ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடும்
 உபாயம் அதுஅறியாமே
 செத்துப் போய் அருநரகிடை வீழ்வதற்கு
 ஒருப்படு கின்றேனை
 அத்தன் ஆண்டுதன் அடியறிற் கூட்டிய
 அதிசயங் கண்டாமே

4

பரவு வாரவர் பாடுசென்று அணைகிலேன்
 பன்மலர் பறித்துஏத்தேன்
 குரவு வார்குழலார் திறத் தேநின்று
 குடிகெடு கின்றேனை
 இரவு நின்றுளரி ஆடிய எம்இறை
 எரிசடை மிளர்கின்ற
 அரவன் ஆண்டுதன் அடியறிற் கூட்டிய
 அதிசயங் கண்டாமே

5

எண்ணிலேன் திருநாமஅஞ்ச எழுத்தும்என்
 ஏழைமை அதனாலே
 நண்ணிலேன் கலைஞானிகள் தம்மொடு
 நல்வினை நயவாதே
 மண்ணிலே பிறந்திறந்து மண்ணாவதற்கு
 ஒருப்படு கின்றேனை
 அண்ணல் ஆண்டுதன் அடியறிற்கூட்டிய
 அதிசயங் கண்டாமே

6

பொத்தை ஊன்சுவர் புழுப்பொதிந்து உளுத்துஅசம்பு
 ஒழுகிய பொய்க்கூரை
 மெத்தை மெய்யெனக் கருதிநின்று இடர்க்கடல்
 சுழித்தலைப் படுவேனை
 முத்து மாமணி மாணிக்க வயிரத்த

பவழத்தின் முழுச்சோதி
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே

7

நீக்கி முன்னனைத் தன்னொடு நிலாவகை
குரம்பையில் புகளப்பெய்து
நோக்கி நுண்ணிய நொடியன சொற்செய்து
நுகம்இன்றி விளாக்கைத்துத்
தூக்கி முன்செய்த பொய்அறத் துகள்அறுத்து
எழுதரு கடர்ச்சோதி
ஆக்கி ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே

8

உற்ற ஆக்கையின் உறுபொருள் நறுமலர்
எழுதரு நாற்றம் போல்
பற்றல் ஆவதோர் நிலைஇலாப் பரம்பொருள்
அப்பொருள் பாராதே
பெற்றவா பெற்ற பயன்அது நுகர்ந்திடும்
பித்தர்சொல் தெளியாமே
அத்தன் ஆண்டுதன் அடியரிற் கூட்டிய
அதிசயங் கண்டாமே

9

இருள்திணிந்து எழுந்திட்டதோர் வல்வினைச்
சிறுகுடில் இதுவித்தைப்
பொருள்எனக்களித்து அருநரக்திடை
விழப்பு குகின்றேனைத்
தெருளும் மும்மதில் நொடிவரை இடிதரச்
சினப் பதத்தொடு செந்தீ
அருளும் மெய்ந்நெறி பொய்ந்நெறி நீக்கிய
அதிசயங் கண்டாமே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

27. புணர்ச்சிப்பத்து

தூர்ப்பெருந்துறையின் அருளியது

அத்துவித இலக்கணம்

(ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சுடர் பொற்குன்றைத் தோளா முத்தை
வாளா தொழும்பு உகந்து
கடைபட்டேனை ஆண்டுகொண்ட
கருணாலயனைக் கருமால் பிரமன்
தடைபட்டு இன்னுஞ் சாரமாட்டாத்
தன்னைத் தந்த என் ஆரமுதைப்
புடைபட்டு இருப்பது என்கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

1

ஆற்ற கில்லேன் அடியேன் அரசே
அவனி தலத்து ஐம்புலன்ஆய
சேற்றில் அமுந்தாச் சிந்தை செய்து
சிவன் எம்பெருமான் என்றுஏத்தி
ஊற்று மணல்போல் நெக்கு நெக்கு
உள்ளே உருகி ஓலம்இட்டுப்
போற்றி நிற்பது என்கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

2

நீண்டமாலும் அயனும் வெருவ
நீண்ட நெருப்பை விரும்பிலேனை
ஆண்டுகொண்ட என் ஆரமுதை
அள்ளுறு உள்ளத்து அடியார்முன்
வேண்டும் தனையும் வாய்விட்டு அலறி
விரையார் மலர்தூவிப்
பூண்டு கிடப்பது என்கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

3

அல்லகிக் கமலத்து அயனும் மாலும்
 அல்லாதவரும் அமர்க்கோனும்
 சொல்லிப் பரவும் நாமத்தானைச்
 சொல்லும் பொருளும் இறந்த கடரை
 நெல்லிக் கணியைத் தேனைப் பாவை
 நிறை இன்அமுதை அமுதின் சுவையைப்
 புல்லிப் புணர்வது என்கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

4

திகழத் திகழும் அடியும் முடியும்
 காண்பான் கீழ்மேல் அயனும் மாலும்
 அகழப் பறந்துங் காணமாட்டா
 அம்மான் இம்மாநில முழுதும்
 நிகழப் பணிகொண்டு என்னை ஆண்டுகொண்டு
 ஆவா என்ற நீர்மை எல்லாம்
 புகழப் பெறுவது என்கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

5

பரிந்து வந்து பரமஆனந்தம்
 பண்டே அடியேற்கு அருள் செய்யப்
 பிரிந்து போந்து பெருமானிலத்தில்
 அருமால் உற்றேன் என்றுஎன்று
 சொரிந்த கண்ணீர் சொரிய உள்நீர்
 உரோமம் சிலிர்ப்ப உகந்து அன்பாய்ப்
 புரிந்து நிற்பது என்கொல்லோ என்
 பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

6

நினையப் பிறருக்கு அரிய நெருப்பை
 நீரைக் காலை நிலனை விசும்பைத்
 தனை ஒப்பாரை இல்லாத் தனியை
 நோக்கித் தழைத்துத் தழுத்த கண்டம்
 கனையக் கண்ணீர் அருவி பாயக்

கையுங் கூப்பிக் கடிமலரால்
புனையப் பெறுவது என்கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

7

நெக்குநெக்கு உள் உருகிஉருகி
நின்றும் இருந்துங் கிடந்தும் எழுந்தும்
நக்கும் அழுதும் தொழுதும் வாழ்த்தி
நானா விதத்தால் கூத்தும் நவிறிற்
செக்கர் போலும் திருமேனிதிகழ
நோக்கிச் சிலிர்சிலிர்த்துப்
புக்கு நிற்பது என்கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

8

தாதாய் மூஏழ் உலகுக்கும்
தாயே நாயேன்தனை ஆண்ட
பேதாய்ப் பிறவிப் பிணிக்குஓர் மருந்தே
பெருந்தேன் பில்க எப்பேதும்
ஏதா மணியே என்றுஎன்று ஏத்தி
இரவம் பகலும் எழிலார்பாதப்
போதுஆய்ந்து அணைவது என்கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

9

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதும்
கண்ணார் விசும்பின் விண்ணோர்க்குஎல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனை ஆண்ட
பார்ப்பானே எம் பரமா என்று
பாடிப்பாடிப் பணிந்து பாதப்
பூப்போது அணைவது என்று கொல்லோ என்
பொல்லா மணியைப் புணர்ந்தே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

• • • • •

28. வாழாப்பத்து

(திருப்பெருந்துறைமீல் அருளியது)

முத்தி உபயம்

(எழுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பாரொடு விண்ணாய்ப் பூரந்த எம்பரனே
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
சீரொடு பொலிவாய் சிவபுரத்துஅரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஆரொடு நோகேன் ஆர்க்குஎடுத்து உரைக்கேன்
ஆண்டநீ அருளிலை யானால்
வார்கடல் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே

1

வம்பனே தன்னை ஆண்டமா மணியே
மற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
உம்பரும் அறியா ஒருவனே இருவர்க்க
உணர்வுஇறந்து உலகம் ஊடுருவும்
செம்பெருமானே சிவபுரத்துஅரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
எம்பெருமானே என்னை அருள்வானே
என்னைநீ கூவிக்கொண்டருளே

2

பாடிமால் புகழும் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேடிநீ ஆண்டாய் சிவபுரத்துஅரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
ஊடுவது உன்னோடு உவப்பதும் உன்னை
உணர்த்துவது உனக்கு எனக்கு உறுதி
வாடினேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே

3

வல்லை வாள்அரக்கர் புரம் எரித்தானே
 மறுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
 தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத்துஅரசே
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
 எல்லைமூஉலகம் உருவி அன்று இருவர்
 காணும்நாள் ஆதிசுறு இன்மை
 வல்லையாய் வளர்ந்தாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்று அருள்புரியாயே

4

பண்ணின் நேர்மொழியாள் பங்கநீ அல்லால்
 பற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
 திண்ணமே ஆண்டாய் சிவபுரத்துஅரசே
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
 எண்ணமே உடல்வாய் மூக்கொடு செவிகண்
 என்றுஇவை நின்கணை வைத்து
 மண்ணின்மேல் அடியேன் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்று அருள்புரியாயே

5

பஞ்சின் மேல்அடியாள் பங்கநீ அல்லால்
 பற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
 செஞ்செவே ஆண்டாய் சிவபுரத்துஅரசே
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
 அஞ்சினேன் நாயேன் ஆண்டுநீ அளித்த
 அருளினை மருளினால் மறந்த
 வஞ்சனேன் இங்கு வாழ்கிலேன் கண்டாய்
 வருக என்று அருள்புரியாயே

6

பரிதிவாழ் ஒளியாய் பாதமே அல்லால்
 பற்றுநான் பற்றுஇலேன் கண்டாய்
 திருஉயர் கோலச் சிவபுரத்து அரசே
 திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
 கருணையே நோக்கிக் கசிந்து உள்ளம்உருகிக்

கலந்துநான் வாழுமாறு அறியா
மருளனேன் உலகில் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே

7

பந்தனை விரலாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செந்தழல் போல்வாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
அந்தம்இல் அமுதே அரும்பெரும் பொருளே
ஆரமுதே அடியேனை
வந்துஉய்ய ஆண்டாய் வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே

8

பாவநாச உன் பாதமே அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
தேவர்தம் தேவே சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
மூஉலகு உருவ இருவர் கீழ்மேலாய்
முழங்குஅழலாய் நிமிர்ந்தானே
மா உரியானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே

9

பழுதுஇல் தொல்புகழாள் பங்கநீ அல்லால்
பற்றுநான் மற்றுஇலேன் கண்டாய்
செழுமதி அணிந்தாய் சிவபுரத்து அரசே
திருப்பெருந் துறைஉறை சிவனே
தொழுவனோ பிறரைத் துதிப்பனோ எனக்குஓர்
துணையென நினைவனோ சொல்லாய்
மழ விடையானே வாழ்கிலேன் கண்டாய்
வருக என்று அருள்புரியாயே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

29. அருட்பத்து

(தூபஸ்பருத்துறையில் அருளியது)

மகா மாயசுத்தி

(எழுவர் ஆசீர்ய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

சோதியே சுடரே சூழ்ஒளி விளக்கே
சுரிசூழல் பணைமுலை மடந்தை
பாதியே பரணே பால்கொள் வெண்ணீற்றாய்
பங்கயத்து அயனும் மால்அறியா
நீதியே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
நிறைமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
ஆதியே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே

1

நிருத்தனே நிமலா நீற்றனே நெற்றிக்
கண்ணனே விண்உளோர் பிரானே
ஒருத்தனே உன்னை ஓலம்இட்டுஅலறி
உலகுஎலாம் தேடியும் காணேன்
திருத்தமாம் பொய்கைத் திருப்பெருந்துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருந்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே

2

எங்கள் நாயகனே என்உயிர்த் தலைவா
ஏலவார் குழலிமார் இருவர்
தங்கள் நாயகனே தக்கநற் காமன்
தனதுஉடல் தழல்எழ விழித்த
செங்கண் நாயகனே திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அங்கணா அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே

3

கமல நான்முகனும் கார்முகில் நிறத்துக்
கண்ணனும் நண்ணுதற்கு அரிய
விமலனே எமக்கு வெளிப்படாய் என்ன
வியன்தழல் வெளிப்பட்ட எந்தாய்
திமிலநான் மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அமலனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருயாயே 4

துடிகொள் நேரிடையாள் சுரிசுழல் மடந்தை
துணைமுலைக் கண்கள்தோய் சுவடு
பொடிகொள் வான்தழலில் புள்ளிபோல் இரண்டு
பொங்கு ஒளிதங்கு மார்பினனே
செடிகொள் வான்பொழில்குழ் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அடிகளே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே 5

துப்பனே தூயாய் தூயவெண்ணீறு
துதைந்துஎழு துளங்குஒளி வயிரத்து
ஒப்பனே உன்னை உள்குவார் மனத்தில்
உறுசுவை அளிக்கும் ஆரமுதே
செப்பமா மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செலுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அப்பனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே 6

மெய்யனே விகிர்தா மேருவே வில்லா
மேலவர் புரங்கள் மூன்றுளரித்த
கையனே காலால் காலனைக் காய்ந்த
கடுந்தழல் பிழம்புஅன்ன மேனிச்
செய்யனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்

செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
ஐயனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே

7

முத்தனே முதல்வா முக்கணா முனிவா
மொட்டுஅறா மலர்பறித்து இறைஞ்சிப்
பத்தியாய் நினைந்து பரவுவார் தமக்குப்
பரகதி கொடுத்து அருள் செய்யும்
சித்தனே செல்வத் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அத்தனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே

8

மருனனேன் மனத்தை மயக்கற நோக்கி
மறுமையோடு இம்மையும் கெடுத்த
பொருளனே புனிதா பொங்குவாள் அரவம்
கங்கைநீர் தங்கு செஞ்சடையாய்
தெருளும் நான்மறைசேர் திருப்பெருந் துறையில்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
அருளனே அடியேன் ஆதரித்து அழைத்தால்
அதெந்துவே என்று அருளாயே

9

திருந்துவார் பொழில்குழ் திருப்பெருந் துறையிற்
செழுமலர்க் குருந்தம் மேவியசீர்
இருந்தவாறு எண்ணி ஏசறா நினைந்திட்டு
என்னுடை எம்பிரான் என்றோ என்று
அருந்தவா நினைந்தே அதரித்து அழைத்தால்
அலைகடல் அதனுளே நின்று
பொருந்தவா கயிலை புகுநெறி இதுகாண்
போதராய் என்று அருளாயே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

• • • • •

30. திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

(திருக்கழுவுக்குன்றத்தில் அருளியது)

குரு தரிசனம்

(எழுவார் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பிணக்கு இலாத பெருந்துறைப் பெருமான்
உன் நாமங்கள் பேசுவார்க்கு
இணக்கு இலாததோர் இன்பமே வரும்
துன்பமே துடைத்து எம்பிரான்
உணக்கு இலாததுஓர் வித்து மேல்
விளையாமல் என்வினை ஒத்தபின்
கணக்கு இலாத் திருக்கோலம் நீவந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

1

பிட்டு நேர்பட மண் சுந்த
பெருந்துறைப் பெரும் பித்தனே
சட்ட நேர்பட வந்தி லாத
சழக்கனேன் உனைச் சார்ந்திலேன்
சிட்டனே சிவலோகனே சிறு
நாயினும் கடையாய வெம்
கட்ட னேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

2

மலங்கினேன் கண்ணின் நீரை மாற்றி
மலம் கெடுத்த பெருந்துறை
விலங்கினேன் வினைக் கேடனேன் இனி
மேல் விளைவது அறிந்திலேன்
இலங்குகின்ற நின் சேவடிகள்
இரண்டும் வைப்பிடம் இன்றியே
கலங்கினேன் கலங்காமலே வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

3

பூண் ஒணாதஓர் அன்பு பூண்டு
பொருந்தி நாள்தொறும் போற்றவும்

நாண் ஓணாதஓர் நாணம் எய்தி
 நடுக்கடலுள் அழுந்தி நான்
 பேண் ஓணாத பெருந்துறைப் பெருந்
 தோணி பற்றி உகைத்தலுங்
 காண் ஓணாத் திருக்கோலம் நீவந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

4

கோல மேனி வராகமே குணம்
 ஆம் பெருந்துறைக் கொண்டலே
 சீலம் ஏதும் அறிந்திலாத என்
 சிந்தை வைத்த சிகாமணி
 ஞாலமே கரியா நான்உனை
 நச்சி நச்சிட வந்திடும்
 காலமே உனைஓத நீ வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

5

பேதம் இல்லாத ஓர் கற்பு அளித்த
 பெருந்துறைப் பெருவெள்ளமே
 ஏதமே பல பேச நீ எனை
 ஏதிலார் முனம் என்செய்தாய்
 சாதல் சாதல் பொல்லாமை அற்ற
 தனிச்சரண் சரண்தும் எனக்
 காதலால் உனைஓத நீ வந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

6

இயக்கி மார் அறுபத்து நால்வரை
 எண்குணம் செய்த ஈசனே
 மயக்கம் ஆயதுஓர் மும்மலப் பழ
 வல் வினைக்குள் அழுந்தவும்
 துயக்க அறுத்துஎனை ஆண்டுகொண்டு நின்
 தூய்மலர்க் கழல் தந்துஎனைக்
 கயக்க வைத்து அடியார் முனேவந்து
 காட்டினாய் கழுக்குன்றலே

7

திருச்சிற்றம்பலம்

• • • • •

31. கண்டபத்து

(தல்வையில் அருளியது)

நிருத்த தரிசனம்

(தரவு கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இந்திரிய வயம்மயங்கி இறப்பதற்கே காரணமாய்
அந்தரமே திரிந்துபோய் அருநகரில் வீழ்வேற்குச்
சிந்தைதனை தெளிவித்துத் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அந்தம்இலா ஆனந்தம் அணிகொள் தில்லைகண்டேனே

வினைப்பிறவி என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டுத்
தனைச்சிறிதும் நினையாதே தளர்வுஎய்திக் கிடப்பேனை
எனைப்பெரிதும் ஆட்கொண்டு என்பிறப்புஅறுத்த இணைஇலியை
அனைத்துலகும் தொழும் தில்லை அம்பலத்தேகண்டேனே

உருத்தெரியாக் காலத்தே உள்புகுந்துஎன் உளம்மன்னிக்
கருத்துஇருத்தி ஊன்புக்குக் கருணையினால் ஆண்டுகொண்ட
திருத்துருத்தி மேயானைத் தித்திக்கும் சிவபதத்தை
அருத்தியினால் நாய்அடியேன் அணிகொள் தில்லைகண்டேனே

கல்லாத புல்அறிவிற் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லாளனாய் வந்து வனப்புஎய்தி இருக்கும்வண்ணம்
பல்லோரும் காண எந்தன் பசுபாசம் அறுத்தானை
எல்லோரும் இறைஞ்சதில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே

சாதிகுலம் பிறப்புஎன்னும் சுழிபட்டுத் தடுமாறும்
ஆதம்இலி நாயேனை அல்லல்அறுத்து ஆட்கொண்டு
பேதைகுணம் பிறர்உருவம் யான்எனதுஎன் உரைமாய்த்துக்
கோதுஇல் அமுதானானைக் குலாவுதில்லை கண்டேனே

பிறவிதனை அறமாற்றிப் பிணிமூப்புஎன்ற இவைஇரண்டும்
உறவினோடும் ஒழிச்சென்று உலகுடைய ஒருமுதலைச்
செறிபொழில்கூழ் தில்லைநகர்த் திருச்சிற்றம்பலம் மன்னி
மறையவரும் வானவரும் வணங்கிடநான் கண்டேனே

பத்திமையும் பரிசும்இலாப் பசுபாசம் அறுத்தருளிப்
பித்தன்இவன் எனஎன்னை ஆக்குவித்துப் பேராமே
சித்தம்எனும் திண்கயிற்றால் திருப்பாதம் கட்டுவித்த
வித்தகனார் விளையாடல் விளங்குதில்லை கண்டேனே

அளவுஇலாப் பாவகத்தால் அமுக்குண்டுஇங்கு அறிவுஇன்றி
விளைவுஒன்றும் அறியாதே வெறுவியனாய்க் கிடப்பேனுக்கு
அளவுஇலா ஆனந்தம் அளித்துஎன்னை ஆண்டானைக்
களவுஇலா வானவரும் தொழும்தில்லை கண்டேனே

பாங்கினொடு பரிசுஒன்றும் அறியாத நாயேனை
ஓங்கிஉளத்து ஒளிவளர உலப்புஇலா அன்புஅருளி
வாங்கிவினை மலம்அறுத்து வான்கருணை தந்தானை
நான்குமறை பயில்தில்லை அம்பலத்தே கண்டேனே

பூதங்கள் ஐந்தாகிப் புலனாய்ப் பொருளாகிப்
பேதங்கள் அனைத்துமாய்ப் பேதமில்லாப் பெருமையனைக்
கேதங்கள் கொடுத்துஆண்ட கிளர்ஒளியை மரகதத்தை
வேதங்கள் தொழுதேத்தும் விளங்குதில்லை கண்டேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

32. பிரார்த்தனைப்பத்து

(தூபப்பெருந்துறையில் அருளியது)

சதாமுத்தி

(அறசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கலந்து நின் அடியாரோடு அன்று
வாளா களித்திருந்தேன்
புலர்ந்து போன காலங்கள்
புகுந்துநின்றது இடர்பின்னாள்
உலர்ந்து போனேன் உடையானே
உலவா இன்பச் சுடர்காண்பான்
அலந்து போனேன் அருள்செய்யாய்
ஆர்வங் கூர அடியேற்கு.

1

அடியார் சிலர் உன்அருள் பெற்றார்
ஆர்வங்கூர யான் அவமே
முடைஆர் பிணத்தின் முடிவுஇன்றி
முனிவால் அடியேன் முக்கின்றேன்
கடியேனுடைய கடு வினையைக்
களைந்துஉன் கருணைக் கடல்பொங்க
உடையாய் அடியேன் உள்ளத்தே
ஓவாது உருக அருளாயே

2

அருளார் அமுதப் பெருங்கடல்வாய்
அடியார் எல்லாம் புக்குஅழுந்த
இருளார் ஆக்கைஇது பொறுத்தே
எய்த்தேன் கண்டாய் எம்மானே
மருளார் மனத்துஓர் உன்மத்தன்
வருமால் என்றிங்கு எனைக்கண்டார்
வெருளா வண்ணம் மெய்அன்பை
உடையாய் பெறநான் வேண்டுமே

3

வேண்டும் வேண்டும் மெய்யடியார்
உள்ளே விரும்பி எனைஅருளால்

ஆண்டாய் அடியேன் இடர்களைந்த
 அமுதே அருமாமணி மத்தே
 தூண்டா விளக்கின் சுடர்அனையாய்
 தொண்டனேற்கும் உண்டாங்கொல்
 வேண்டாது ஒன்றும் வேண்டாது
 மிக்க அன்பே மேவுதலே

4

மேவும் உன்தன் அடியாருள்
 விரும்பி யானும் மெய்ம்மையே
 காவி சேரும் கயல்கண்ணாள்
 பங்கா உன்தன் கருணையினால்
 பாவியேற்கும் உண்டாமோ
 பரமஆனந்தப் பழங்கடல் சேர்ந்து
 ஆவி யாக்கை யான்னது என்று
 யாதும் இன்றி அறுதலே

5

அறவே பெற்றார் நின்அன்பர்
 அந்தம்இன்றி அகநெகவும்
 புறமே கிடந்து புலைநாயேன்
 புலம்பு கின்றேன் உடையானே
 பெறவே வேண்டும் மெய்யன்பு
 பேரா ஒழியாய் பிரிவுஇல்லா
 மறவா நினையா அளவுஇல்லா
 மாளா இன்ப மாகடலே

6

கடலே அனைய ஆனந்தம்
 கண்டார் எல்லாம் கவர்ந்துஉண்ண
 இடரே பெருக்கி ஏசற்றுஇங்கு
 இருத்தல் அழகோ அடிநாயேன்
 உடையாய் நீயே அருளிதி என்றுஉணர்த்தாது
 ஒழிந்தே கழிந்தொழிந்தேன்
 சுடர்ஆர் அருளால் இருள்நீங்கச்
 சோதீ இனித்தான் துணியாயே

7

துணியா உருகா அருள்பெருகத்
 தோன்றும் தொண்டர்இடைப்புகுந்து

திணியார் மூங்கில் சிந்தையேன்
 சிவனே நின்று தேய்கின்றேன்
 அணியார் அடியார் உனக்குஉள்ள
 அன்பும் தாராய் அருள்அளியத்
 தணியாது ஒல்லை வந்தருளித்
 தளிர்ப்பொற் பாதம் தாராயே

8

தாரா அருள்ஒன்று இன்றியே
 தந்தாய் என்று உன்தமரெல்லாம்
 ஆரா நின்றார் அடியேனும்
 அயலார் போல அயர்வேனோ
 சீர்ஆர் அருளால் சிந்தனையைத்
 திருத்தி ஆண்ட சிவலோகா
 பேரானந்தம் பேரமை வைக்க
 வேண்டும் பெருமானே

9

மான்ஓர் பங்கா வந்திப்பார்
 மதுரக் கனியே மனநெகா
 நான்ஓர் தோளாச் சுரைஒத்தல்
 நம்பி இத்தால் வாழ்ந்தாயே
 ஊனே புகுந்த உனை உணர்ந்தே
 உருகிப் பெருகும் உள்ளத்தைக்
 கோனே அருளுங் காலந்தான்
 கொடியேற்கு என்றோ கூடுவதே

10

கூடிக்கூடி உன் அடியார்
 குனிப்பார் சிரிப்பார் களிப்பாரா
 வாடிவாடி வழிஅற்றேன்
 வற்றல் மரம்போல் நிற்பேனோ
 ஊடிஊடி உடையாயொடு கலந்து
 உள்உருகிப் பெருகிநெக்கு
 ஊடிஊடி ஆனந்தம்
 அதுவேயா அருள்கலந்தே
 திருச்சிற்றம்பலம்

11

• • • • •

33. குழைத்தபத்து

(தருப்பெருந்துறையின் அருளியது)

ஆத்தும நிவேதனம்

(அறசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

குழைத்தால் பண்டைக் கொடுவினையோய்
காவாய் உடையாய் கொடுவினையேன்
உழைத்தால் உறுதி உண்டோ தான்
உமையாள் கணவா எனை ஆள்வாய்
பிழைத்தாற் பொறுக்க வேண்டாவோ
பிறைசேர் சடையாய் முறையோ என்று
அழைத்தால் அருளாது ஒழிவது
அம்மானே உன் அடியேற்கே

1

அடியேன் அல்லல் எல்லாம்முன்
அகலஆண்டாய் என்றிருந்தேன்
கொடிஏர் இடையாள் கூறாஎம்
கோவே ஆஆ என்றருளிச்
செடிசேர் உடலைச் சிதையாது
ஏத்துக்கு எங்கள் சிவலோகா
உடையாய் கூவிப் பணிகொள்ளாது
ஒறுத்தால் ஒன்றும் போதுமே

2

ஒன்றும் போதா நாயேனை
உய்யக் கொண்ட நின்கருணை
இன்றே இன்றிப் போய்த்தோதான்
ஏழை பங்கா எம்கோவே
குன்றே அனைய குற்றங்கள்
குணம்கூம் என்றே நீகொண்டால்
என்தான் கெட்டது இரங்கிடாய்
எண்தோள் முக்கண் எம்மானே

3

மான்னேர் நோக்கி மணவாளா
 மன்னே நின்சீர் மறப்பித்துஇவ்
 ஊனேபுக எந்தனை நூக்கி
 உழலப் பண்ணு வித்திட்டாய்
 ஆனால் அடியேன் அறியாமை
 அறிந்து நீயே அருள்செய்து
 கோனே கூவிக் கொள்ளும்நாள்
 என்றுஎன்று உன்னைக் கூறுவதே

4

கூறும் நாவே மதலாகக்
 கூறும் கரணம் எல்லாம்நீ
 தேறும் வகைநீ திகைப்புநீ
 தீமை நன்மை முழுதும்நீ
 வேறோர் பரிசுஇங்கு ஒன்றில்லை
 மெய்ம்மை உன்னை விரித்துஉரைக்கில்
 தேறும் வகைஎன் சிவலோகா
 திகைத்தால் தேற்ற வேண்டாவே

5

வேண்டத் தக்கது அறிவோய்நீ
 வேண்ட முழுதும் தருவோய்நீ
 வேண்டும் அயன்மாற்கு அரியோய்நீ
 வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
 வேண்டி நீயாதுஅருள் செய்தாய்
 யானும் அதுவே வேண்டின் அல்லால்
 வேண்டும் பரிசு ஒன்று உண்டுஎன்னில்
 அதுவும் உன்தன் விருப்பு அன்றே

6

அன்றே என்தன் ஆவியும்
 உடலும் உடைமை எல்லாமும்
 குன்றே அனையாய் என்னைஆட்
 கொண்டபோதே கொண்டிலையோ
 இன்றோர் இடையூறு எனக்குண்டோ

எண்தோள் முக்கண் எம்மானே
நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்
நானோ இதற்கு நாயகமே

7

நாயிற் கடைஆம் நாயேனை
நயந்துநீயே ஆட்கொண்டாய்
மாயப் பிறவி உன்வசமே
வைத்திட்டு இருக்கும் அதுவன்றி
ஆயக் கடவேன் நானோதான்
என்னதோ இங்கு அதிகாரம்
காயத்து இடுவாய் உன்னுடைய
கழற்கீழ் வைப்பாய் கண்நுதலே

8

கண்ணார் நுதலோய் கழல்இணைகள்
கண்டேன் கண்கள் களிகூர
எண்ணாது இரவும் பகலும்நான்
அவையே எண்ணும் அதுஅல்லால்
மண்மேல் யாக்கை விடுமாறும்
வந்துஉன் கழற்கே புகுமாறும்
அண்ணா எண்ணக் கடவேனோ
அடிமைசால அழகு உடைத்தே

9

அழகே புரிந்திட்டு அடிநாயேன்
அரற்று கின்றேன் உடையானே
திகழா நின்ற திருமேனி
காட்டி என்னைப் பணிகொண்டாய்
புகழே பெரிய பதம்எனக்குப்
புராணநீ தந்து அருளாதே
குழகா கோல மறையோனே
கோனே என்னைக் குழைத்தாயே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

34. உயிருண்ணிப்பத்து

(திருப்பெருந்துறையின் அருளியது)

சிவானந்தம் மேலிடுதல்

(கலிவிருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பைந்நாப்பட அரவுஏர் அல்குல் உமைபாகம் அதாய்என்
மெய்ந்நாள் தொறும்பிரியா வினைக்கேடா விடைப்பாகா
செந்நாவலர் பரசும்புகழ்த் திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
எந்நாள்களித்து எந்நாள் இறுமாக்கேன் இனியானே

நான்ஆர் அடிஅணைவான் ஒருநாய்க்குத் தவிசுஇட்டு இங்கு
ஊன்ஆர் உடல்புகுந்தான் உயிர்க்கலந்தான் உளம் பிரியான்
தேனார்சடை முடியான் மன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவான்
வானோர்களும் அறியாததோர் வளம்ஈந்தனன் எனக்கே

எனைநான் என்பதுஅறியேன் பகல்இரவுஆவதும் அறியேன்
மனவாசகம் கடந்தான் எனை மத்தோன்மத்தன் ஆக்கிச்
சினமால் விடை உடையான்மன்னு திருப்பெருந்துறை உறையும்
பனவன் எனைச் செய்த படிநு அறியேன் பரஞ் சுடரே

வினைக்கேடரும் உளரோபிறர் சொல்லீர் வியன்உலகில்
எனைத்தான் புகுந்து ஆண்டான் எனது என்பின்புரை உருக்கிப்
பினைத்தான் புகுந்து எல்லே பெருந்துறையில் உறைபெம்மான்
மனத்தான் கண்ணின் அகத்தான் மறுமாற்றத்து இடை யானே

பற்றுஆங்கு அவைஅற்றீர் பற்றும் பற்றுஆங்கு அதுபற்றி
நற்றுஆம் கதிஅடைவோம் எனின் கெடுவீர் ஓடிவம்மின்
தெற்றுஆர் சடைமுடியான் மன்னு திருப்பெருந்துறை இறைசீர்
கற்றுஆங்கு அவன்கழல் பேணிநரொடும் கூடுமின்கலந்தே

கடலின் திரைஅதுபோல்வரு கலக்கம் மலம்அறுத்துஎன்
உடலும் எனது உயிரும்புகுந்து ஒழியாவண்ணம் நிறைந்தான்
சுடரும் சுடர்மதிசூடிய திருப்பெருந்துறை உறையும்
படரும் சடைமகுடத்து எங்கள் பரந்தான் செய்த படிநீ

வேண்டேன் புகழ்வேண்டேன் செல்வம்வேண்டேன் மண்ணும்
-விண்ணும்

வேண்டேன் பிறப்பு இறப்பு சிவம் வேண்டார்தமை நாளும்
தீண்டேன் சென்று சேர்ந்தேன்மன்னு திருப்பெருந்துறை
-இறைதாள்

பூண்டேன் புறம்போகேன் இனிப் புறம்போகல் ஒட்டேனே

கோல்தேன் எனக்கு என்கோ குரைகடல்வாய் அமுதுஎன்கோ
ஆற்றேன் எங்கள் அரனே அருமருந்தே எனது அரசே
சேற்றார் வயல் புடைசூழ்தரு திருப்பெருந்துறை உறையும்
நீற்றார்தரு திருமேனி நிம்மலனே உனையானே

எச்சம் அறிவேன் நான்எனக்கு இருக்கின்றதை அறியேன்
அச்சோ எங்கள் அரனே அருமருந்தே எனதுஅமுதே
செச்சை மலர்புரை மேனியன் திருப்பெருந்துறை உறைவான்
நிச்சம் என நெஞ்சில்மன்னி யான்ஆகி நின்றானே

வான் பாவிய உலகத்தவர் தவமே செய அவமே
ஊன் பாவிய உடலைச்சுமந்து லாவி மரம் ஆனேன்
தேன்பாய்மலர்க் கொன்றைமன்னு திருப்பெருந்துறை உறைவாய்
நான் பாவியன் ஆனால் உளைநல்காய் எனலாமே

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

35. அச்சப்பத்து

தூல்கையல் அருளியது
ஆனந்தம் உறுதல்
(அறசீர் ஆசீரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

புற்றில்வாள் அரவும் அஞ்சேன்
பொய்யர்தம் மெய்யும் அஞ்சேன்
கற்றைவார் சடைஎம் அண்ணல்
கண்ணுதல் பாதம் நண்ணி
மற்றும்ஓர் தெய்வம் தன்னை
உண்டுஎன நினைந்து எம்பெம்மாற்கு
கற்றிலாதவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே

1

வெருவரேன் வேட்கை வந்தால்
வினைக்கடல் கொளினும் அஞ்சேன்
இருவரால் மாறு காணா
எம்பிரான் தம்பிரானாம்
திருவுரு அன்றி மற்றுஓர்
தேவர் எத்தேவர் என்ன
அருவரா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சுமாறே

2

வன்புலால் வேலும் அஞ்சேன்
வளைக்கையார் கடைக்கண் அஞ்சேன்
என்புளாம் உருக நோக்கி
அம்பலத்து ஆடுகின்ற
என்பொலா மணியை ஏத்தி
இனிது அருள் பருகமாட்டா
அன்பு இலாதவரைக் கண்டால்
அம்மநாம் அஞ்சுமாறே

3

கிளியனார் கிளவி அஞ்சேன்
 அவர்கிறி முறுவல் அஞ்சேன்
 வெளியநீறு ஆடும் மேனி
 வேதியன் பாதம் நண்ணித்
 துளிஉலாம் கண்ணர் ஆகித்
 தொழுதுஅழுது உள்ளம் நெக்குஇங்கு
 அளி இலாதவரைக் கண்டால்
 அம்ம நாம் அஞ்சமாறே

4

பிணிஎலாம் வரினும் அஞ்சேன்
 பிறப்பினோடு இறப்பும் அஞ்சேன்
 துணிநிலா அணியினான் தன்
 தொழும்பரோடு அழுந்தி அம்மால்
 திணிநிலம் பிளந்தும் காணாச்
 சேவடி பரவி வெண்ணீறு
 அணிகிலா தவரைக் கண்டால்
 அம்ம நாம் அஞ்சமாறே

5

வாள்உலாம் எரியும் அஞ்சேன்
 வரை புரண்டிடினும் அஞ்சேன்
 தோள்உலாம் நீற்றன் ஏற்றன்
 சொற்பதம் கடந்த அப்பன்
 தாள தாமரைகள் ஏத்தித்
 தடமலர் புனைந்து நையும்
 ஆள்அலா தவரைக் கண்டால்
 அம்ம நாம் அஞ்சமாறே

6

தகைவுஇலாப் பழியும் அஞ்சேன்
 சாதலை முன்னம் அஞ்சேன்
 புகைமுகந்து எரிகை வீசிப்
 பொலிந்த அம்பலத்துள் ஆடும்
 முகைநகைக் கொன்றை மாலை

முன்னவன் பாதம்ஏத்தி
அகம்நெகா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சமாறே.

7

தறிசெறி களிறும் அஞ்சேன்
தழல்விழி உழுவை அஞ்சேன்
வெறிகமழ் சடையன் அப்பன்
விண்ணவர் நண்ண மாட்டாச்
செறிதரு கழல்கள் ஏத்திச்
சிறந்தினிது இருக்கமாட்டா
அறிவுஇலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சமாறே

8

மஞ்சஉலாம் உருவும் அஞ்சேன்
மன்னரோடு உறவும் அஞ்சேன்
நஞ்சமே அமுதம் ஆக்கும்
நம்பிரான் எம்பிரானாய்ச்
செஞ்செவே ஆண்டு கொண்டான்
திருமுண்டம் தீட்ட மாட்டாது
அஞ்சுவார் அவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சமாறே

9

கோணிலா வாளி அஞ்சேன்
கூற்றவன் சீற்றம் அஞ்சேன்
நீணிலா அணியினானை
நினைந்து நைந்து உருகிநெக்கு
வாணிலாம் கண்கள் சோர
வாழ்த்தி நின்றாத்த மாட்டா
ஆணலா தவரைக் கண்டால்
அம்ம நாம் அஞ்சமாறே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

36. திருப்பாண்டிப் பதிகம்

(திருப்பெருத் துறையல் அருளியது)

சிவானந்த விளைவு
(கட்டளைக் கலித்துறை)

திருச்சிற்றம்பலம்

பருவரை மங்கைதன் பங்கரைப்
பாண்டியற்கு ஆரமுதாம்
ஒருவரை ஒன்றும் இல்லாதவரைக்
கழல் போது இறைஞ்சித்
தெரிவர நின்று உருக்கிப்
பரிமேற் கொண்ட சேவகனார்
ஒருவரை அன்றி உருவுஅறியாது
என்தன் உள்ளம்அதே

1

சதுரை மறந்து அறிமால் கொள்வர்
சார்ந்தவர் சாற்றிச் சொன்னோம்
கதிரை மறைத்தன்ன சோதி
கழுக்கடை கைப்பிடித்துக்
குதிரையின் மேல்வந்து கூடிடு
மேல் குடிகேடு கண்மீர்
மதுரையர் மன்னன் மறுபிறப்பு
ஓட மறந்திடுமே

2

நீர் இன்ப வெள்ளத்துள் நீந்திக்
குளிக்கின்ற நெஞ்சம் கொண்டீர்
பார்இன்ப வெள்ளம் கொளப்
பரிமேற் கொண்ட பாண்டியனார்
ஓர்இன்ப வெள்ளத்து உருக்கொண்டு
தொண்டரை உள்ளம் கொண்டார்
பேரின்ப வெள்ளத்துள் பெய்கழலே
சென்று பேணுமினே

3

செறியும் பிறவிக்கு நல்லவர்
 செல்லன்மின் தென்னன் நன்னாட்டு
 இறைவன் கிளர்கின்ற காலம்
 இக்காலம் எக்காலத்துள்ளும்
 அறிவுஒண் கதிர்வாள் உறைகழித்து
 ஆனந்த மாக்கடவி
 எறியும் பிறப்பை எதிர்ந்தார்
 புரள இருநிலத்தே

4

காலம் உண்டாகவே காதல்செய்து
 உய்மின் கருதுஅரிய
 ஞாலம் உண்டானோடு நான்முகன்
 வானவர் நண்அரிய
 ஆலம் உண்டான் எங்கள் பாண்டிப்
 பிரான்தன் அடியவர்க்கு
 மூல பண்டாரம் வழங்குகின்றான்
 வந்து முந்துமினே

5

ஈண்டிய மாயா இருள்கெட
 எப்பொருளும் விளங்கத்
 தூண்டிய சோதியை மீனவனும்
 சொல்ல வல்லன் அல்லன்
 வேண்டிய போதே விலக்கிலை
 வாய்தல் விரும்புமின் தாள்
 பாண்டியனார் அருள் செய்கின்ற
 முத்திப் பரிசுஇதுவே

6

மாயவனப் பரிமேல் கொண்டு
 மற்றுஅவர் கைக்கொளலும்
 போய்அறும் இப்பிறப்பு என்னும்
 பகைகள் புகுந்தவருக்கு
 ஆய அரும்பெருஞ் சீருடைத்
 தன்அருளே அருளும்

சேய நெடும்கொடைத் தென்னவன்
சேவடி சேர்மின்களே

7

அளிவுஇன்றி நின்றதுஓர் ஆனந்த
வெள்ளத்திடை அழுத்திக்
கழிவுஇல் கருணையைக் காட்டிக்
கடிய வினைஅகற்றிப்
பழமலம் பற்றுஅறுத்து ஆண்டவன்
பாண்டிப் பெரும்பதமே
முழுதுஉலகும் தருவான் கொடையே
சென்று முந்துமினே

8

விரவிய தீவினை மேலைப்
பிறப்ப முந்நீர் கடக்கப்
பரவிய அன்பரை என்புஉருக்கம்
பரம் பாண்டியனார்
புரவியின் மேல்வரப் புந்தி
கொள்ளப்பட்ட பூங்கொடியார்
மரஇயன் மேல்கொண்டு தம்மையும்
தாம்அறியார் மறந்தே

9

சூற்றை வென்று ஆங்குஐவர் கோக்களையும்
வென்று இருந்த அழகால்
வீற்றிருந்தான் பெருந்தேவியும்
தானும்ஓர் மீனவன்பால்
ஏற்று வந்து ஆர் உயிர் உண்ட
திறல் ஒற்றைச் சேவகனே
தேற்றம் இல்லாதவர் சேவடி
சிக்கெனச் சேர்மிகன்களே
திருச்சிற்றம்பலம்

10

.....

37. பிடித்த பத்து

(தருத்தோண்புரத்தில் அருளியது)

முத்திக்கலப்புரைத்தல்

(எழுசீர் ஆசிரியர் வித்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

உம்பர்கட்கு அரகே ஒழிவற நிறைந்த
யோகமே ஊற்றையேன் தனக்கு
வம்புஎனப் பழத்தஎன் குடிமுழுது ஆண்டு
வாழ்வுஅற வாழ்வித்த மருந்தே
செம்பொருள் துணிவே சீர்உடைக் கழலே
செல்வமே சிவபெருமானே
எம்பொருள் உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே

1

விடைவிடாது உகந்த விண்ணவர் கோவே
வினையனே னுடைய மெய்ப்பொருளே
முடைவிடாது அடியேன் முத்துஅற மண்ணாய்
முழுப்புழுக் குரம்பையில் கிடந்து
கடைபடா வண்ணம் காத்துஎனை ஆண்ட
கடவுளே கருணை மாகடலே
இடைவிடாது உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே

2

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

3

அருளுடைச் சுடரே அளிந்ததுஓர் கனியே
 பெருந்திறல் அருந்தவர்க்கு அரசே
 பொருளிடைக் கலையே புகழ்ச்சியைக் கடந்த
 போகமே யோகத்தின் பொலிவே
 தெருளிடத்து அடியார் சிந்தையுள் புகுந்த
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இருளிடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

4

ஒப்பு உனக்கு இல்லா ஒருவனே அடியேன்
 உள்ளத்துள் ஒளிர்கின்ற ஒளியே
 மெய்ப்பதம் அறியா வீறு இலியேற்கு
 விழுமியது அளித்ததுஓர் அன்பே
 செப்புதற்கு அரிய செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ
 செல்வமே சிவபெருமானே
 எய்ப்புஇடத்து உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

5

அறவையேன் மனமே கோயிலாக்கொண்டு ஆண்டு
 அளவுஇலா ஆனந்தம் அருளிப்
 பிறவிவேர் அறுத்து என்குடி முழுதுஆண்ட
 பிஞ்ஞகா பெரிய எம்பொருளே
 திறவிலே கண்ட காட்சியே அடியேன்
 செல்வமே சிவபெருமானே
 இறவிலே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
 எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

6

பாசவேர் அறுக்கும் பழம்பொருள் தன்னைப்
 பற்றுமாறு அடியனேற்கு அருளிப்
 பூசனை உகந்துஎன் சிந்தையுள் புகுந்து
 பூங்கழல் காட்டிய பொருளே
 தேசுடை விளக்கே செழுஞ்சுடர் மூர்த்தீ

செல்வமே சிவபெருமானே
ஈசனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே

7

அத்தனே அண்டர் அண்டமாய் நின்ற
ஆதியே யாதும் ஈறுஇல்லாச்
சித்தனே பத்தர் சிக்கெனப் பிடித்த
செல்வமே சிவபெருமானே
பித்தனே எல்லா உயிருமாய்த் தழைத்துப்
பிழைத்தவை அல்லையாய் நிற்கும்
எத்தனே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

8

பால்நினைந்து ஊட்டும் தாயினும்சாலப்
பரிந்து நீ பாவியேனுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ஒளி பெருக்கி
உலப்புஇலா ஆனந்தம் ஆய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறம் திரிந்த
செல்வமே சிவபெருமானே
யான்உனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

9

புன்புலால் யாக்கை புரைபுரை கனியப்
பொன்நெடுங் கோயிலாப் புகுந்துஎன்
என்புளலாம் உருக்கி எளியையாய் ஆண்ட
ஈசனே மாசிலா மணியே
துன்பமே பிறப்பே இறப்பொடு மயக்காம்
தொடக்குஎலாம் அறுத்த நற்சோதீ
இன்பமே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கு எழுந்தருளுவது இனியே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

38. திருவேசறுவு

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

சுட்டறிவு ஒழித்தல்

(கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்துஈர்த்து என்னென்பு உருக்கிக்
கரும்புதரு சுவைஎனக்குக் காட்டினை உன்கழல் இணைகள்
ஒருங்குதிரை உலவுசடை உடையானே நரிகள் எல்லாம்
பெருங்குதிரை ஆக்கியவாறு அன்றேஉன் பேரருளே

பண்ஆர்ந்த மொழிமங்கை பங்காநின் ஆளானார்க்கு
உண்ஆர்ந்த ஆரமுதே உடையானே அடியேனை
மண்ணார்ந்த பிறப்பு அறுத்திட்டு ஆள்வாய் நீ வாஎன்னக்
கண்ணார உய்ந்தவாறு அன்றேஉன் கழல்கண்டே

ஆதம்இலி யான் பிறப்புஇறப்பு என்னும் அருநரகில்
ஆர்தமரும் இன்றியே அழுந்துவேற்கு ஆவாஎன்று
ஓதம்மலி நஞ்சுண்ட உடையானே அடியேற்குஉன்
பாதமலர் காட்டியவாறு அன்றேஎம் பரம்பரனே

பச்சைத்தால் அரவுஆட்டி படர்சடையாய் பாதமலர்
உச்சத்தார் பெருமானே அடியேனை உய்யக்கொண்டு
எச்சத்தார் சிறுதெய்வம் ஏத்தாதே அச்சோஎன்
சித்தத்து ஆறு உய்ந்தவாறு அன்றேஉன் திறம் நினைந்தே

கற்றறியேன் கலைஞானம் கசிந்துஉருகேன் ஆயிடினும்
மற்றறியேன் பிறதெய்வம் வாக்குஇயலால் வர்கழல்வந்து
உற்றுஇறுமாந்து இருந்தேன் எம்பெருமானே அடியேற்குப்
பொற்தவிசு நாய்க்குஇடுமாறு அன்றே நின்பொன் அருளே

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்ப்பட்டு
நஞ்சாய துயர்கூர நடுங்குவேன் நின்அருளால்
உய்ஞ்சேன் எம்பெருமானே உடையானே அடியேனை
அஞ்சேல் என்று ஆண்டவாறுஅன்றே அம்பலத்து அமுதே

என்பாலைப் பிறப்புஅறுத்து இங்கு இமையவர்க்கும் அறிய
-ஒண்ணாத்

தென்பாலைத் திருப்பெருந்துறை உறையும் சிவபெருமான்
அன்பால்நீ அகம்நெகவே புகுந்தருளி ஆட்கொண்டது
என்பாலே நோக்கியவாறு அன்றே எம்பெருமானே

மூத்தானே மூவாத முதலானே முடிவில்லா
ஓத்தானே பொருளானே உண்மையுமாய் இன்மையுமாய்ப்
பூத்தானே புகுந்துஇங்குப் புரள்வேனைக் கருணையினால்
பேர்த்தேநீ ஆண்டவாறு அன்றே எம்பெருமானே

மருவு இனியமலர்ப்பாதம் மனத்தில் வளர்ந்து உள்ளருகத்
தெரிவுதோறும் மிகஅலறிச் சிவபெருமான் என்றுஏத்திப்
பருகியநின் பரங்கருணைத் தடங்கடலில் படிவாமாறு
அருள்ளனக்கு இங்குஇடைமருதே இடங்கொண்ட அம்மானே

நானேயோ தவம்செய்தேன் சிவாயநம எனப்பெற்றேன்
தேனாய் இன்அமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்
தானேவந்து எனத்துள்ளம் புகுந்து அடியேற்கு அருள்செய்தான்
ஊன்ஆரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தஅன்றே வெறித்திடவே

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

39. திருப்புலம்பல்

(தருவானூரில் அருளியது)

சிவானந்த முதிர்வு

(கொச்சகக் கல்ப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூங்கமலத்து அயனொடுமாலவ் அறியாத நெறியானே
கேங்குஅலர்சேர் குவிமுலையாள் கூறாவெண்ணீறு ஆடி
ஓங்குஎயில்கூழ் திருவாரூர் உடையானே அடியேன்நின்
பூங்குழல்கள் அவை அல்லாது எவையாதும் புகழேனே

சடையானே தழல்ஆடி தயங்கு மூஇலைச்சூலப்
படையானே பரஞ்சோதீ பசுபதீ மழவெள்ளை
விடையானே விரிபொழில்கூழ் பெருந்துறையாய் அடியேன்நான்
உடையானே உனைஅல்லாது உறுதுணை மற்றுஅறியேனே

உற்றாரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன்
கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனிஅமையும்
குற்றாலத்து அமர்ந்து உறையும் கூத்தா உன்குரை கழற்கே
கற்றாவின் மனம்போலக் கசிந்துஉருக வேண்டுவனே

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

40. குலாப்பத்து

(தென்னைமீன் குளியது)

அனுபவம் இடையீடுபடாமை

(கொச்சகக் கல்ப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓடுங் கவந்தியுமே உறவுஎன்றிட்டு உள்கந்து
தேடும் பொருளும் சிவன்கழலே எனத்தெளிந்து
கூடும் உயிரும் குமண்டையிடக் குனித்துஅடியேன்
ஆடுங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

துடிஏர் இடுகிடைத் தூய்மொழியார் தோள்நசையால்
செடிஏறு தீமைகள் எத்தனையும் செய்திடினும்
முடியேன் பிறவேன் என்னத்தனதாள் முயங்குவித்த
அடியேன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

என்புஉள் உருக்கி இருவினையை ஈடுஅழித்துத்
துன்பம் களைந்து துவந்துவங்கள் தூய்மைசெய்து
முன்பு உள்ளவற்றை முழுதுஅழிய உள்புகுந்த
அன்பின் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

குறியும் நெறியும் குணமும்இலார் குழாங்கள்தமைப்
பிறியும் மனத்தார் பிறிவுஅரிய பெற்றியனைச்
செறியுங் கருத்தில் உருத்த அமுதாம் சிவபதத்தை
அறியும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

பேரும் குணமும் பிணிப்புஉறும் இப்பிறவிதனைத்
தூரும் பரிசுதூரிசு அறுத்துத் தொண்டர்எல்லாம்
சேரும் வகையால் சிவன்கருணைத் தேன்பருகி
ஆரும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

கொம்பில் அரும்பாய்க் குவிமலராய்க் காயாகி
வம்ப பழுத்து உடலம்மாண்டு இங்ஙன் போகாமே
நம்புமென் சிந்தை நணுகும்வண்ணம் நான்அணுகும்
அம்பொன் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

மதிக்குந் திறல்உடைய வல்அரக்கன் தோள்நெரிய
மிதிக்கும் திருவடி என்தலைமேல் விற்றிருப்பக்
கதிக்கும் பசுபாசம் ஒன்றும்இலோம் எனக் களித்திங்கு
அதிர்க்குங் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

இடக்கும் கருமுருட்டு எனப்பின் கானகத்தே
நடக்கும் திருவடி என்தலைமேல் நடட்டமையால்

கடக்கும் திறல்ஐவர் கண்டகர்தம் வல்லாட்டை
அடக்கும் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

பாழ்ச்செய் விளாவிப் பயன்இலியாய்க் கிடப்பேற்குக்
கீழ்ச்செய் தவத்தாற் கிழியீடு நேர்பட்டுத்
தாள்செய்ய தாமரைச் சைவனுக்கு என்புன் தலையால்
ஆட்செய் குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

கொம்மை வரிமுலைக் கொம்பு அனையாள் கூறனுக்குச்
செம்மை மனத்தால் திருப்பணிகள் செய்வேனுக்கு
இம்மை தரும்பயன் இத்தனையும் ஈங்குஒழிக்கும்
அம்மை குலாத்தில்லை ஆண்டானைக் கொண்டன்றே

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

41. அற்புதப்பத்து

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

அனுபவம் ஆற்றாமை

(அறசீர் ஆசிரியர் வீத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மையலாய் இந்த மண்ணிடை
வாழ்வுஎனும் ஆழியுள் அகப்பட்டுத்
தையலார் எனும் சுழித்தலைப்
பட்டுநான் தலை தடுமாறாமே
பொய்எலாம் விடத் திருவருள்
தந்துதன் பொன்அடி இணைகாட்டி
மெய்யனாய் வெளிகாட்டி முன்
நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே.

1

ஏய்ந்த மாமலர் இட்டு முட்டாததோர்
இயல்பொடும் வணங்காதே
சாந்தமார் முலைத் தையல் நல்லாரொடும்

தலை தடுமாறாகிப்
 போந்துயான் துயர் புகாவணம் அருள்
 செய்து பொற்கழல் இணைகாட்டி
 வேந்தனாய் வெளியே என்முன்
 நின்றதோர் அற்புதம் விளம்பேனே.

2

நடித்து மண்ணிடைப் பொய்யினைப்
 பலசெய்து நான் எனது எனும்மாயக்
 கடித்த வாயிலே நின்றுமுன்
 வினைமுகக் கழறியே திரிவேனைப்
 பிடித்து முன்நின்று அப்பெருமறை
 தேடிய அரும்பொருள் அடியேனை
 அடித்து அடித்து அக்காரம் முன்தீற்றிய
 அற்புதம் அறியேனே

3

பொருந்தும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை
 நினையாது பொய்களே புகன்றுபோய்க்
 கருங் குழலினனார் கண்களால்
 ஏறுண்டு கலங்கியே கிடப்பேனைத்
 திருந்து சேவடிச் சிலம்புஅவை
 சிலம்பிடத் திருவொடும் அகலதே
 அருந் துணைவனாய் ஆண்டுகொண்டு
 அருளிய அற்புதம் அறியேனே

4

மாடும் சுற்றமும் மற்றுஉள
 போகமும் மங்கையர் தம்மோடும்
 கூடி அங்குஉள குணங்களால்
 ஏறுண்டு குலாவியே திரிவேனை
 வீடுதந்து என்தன் வெந்தொழில்
 வீட்டிட மென்மலர்க் கழல்கட்டி
 ஆடுவித்து எனது அகம்புகுந்து ஆண்டதோர்
 அற்புதம் அறியேனே

5

வணங்கும் இப்பிறப்ப இறப்புஇவை
 நினையாது மங்கையர் தம்மோடும்
 பிணைந்து வாய்திதழ்ப் பெருவெள்ளத்து
 அழுந்திநான் பித்தனாய்த் திரிவேனைக்
 குணங்களும் குறிகளும்இலாக்
 குணக்கடல் கோமளத் தொடும்சூடி
 அணைந்து வந்துஎனை ஆண்டுகொண்டு
 அருளிய அற்புதம் அறியேனே

6

இப்பிறப்பினில் இணைமலர் கொய்துநான்
 இயல்பொடு அஞ்சஎழுத்து ஓதித்
 தப்பிலாதுபொற் கழல்களுக்கு
 இடாதுநான் தடமுலையார் தங்கள்
 மைப் புலாம் கண்ணால் ஏறுண்டு
 கிடப்பேனை மலரடி இணைகாட்டி
 அப்பன் என்னைவந்து ஆண்டுகொண்டு
 அருளிய அற்புதம் அறியேனே

7

ஊசல் ஆட்டும் இவ்வுடல் உயிர்ஆயின
 இருவினை அறுத்து என்னை
 ஓசையால் உணர்வார்க்கு உணர்வு அரியவன்
 உணர்வு தந்து ஒளிஆக்கிப்
 பாசம் ஆனவை பற்றறுத்து உயர்ந்ததன்
 பரம்பெருங் கருணையால்
 ஆசை தீர்த்து அடியார் அடிக்கூட்டிய
 அற்புதம் அறியேனே

8

பொச்சைஆன இப்பிறவியில் கிடந்துநான் பு
 முத்துஅலை நாய்போல
 இச்சை ஆயின ஏழையர்க்கே செய்துஅங்கு
 இணங்கியே திரிவேனை
 இச்சகத்து அரிஅயனும் எட்டாத தன்

விரைமலர்க் கழல்காட்டி அருளிய
அச்சன் என்னையும் ஆண்டுகொண்டு
அற்புதம் அறியேனே

9

செறியும் இப்பிறப்பு இறப்புஇவை நினையாது
செறிகுழலார் செய்யும்
கிறியும் கீழ்மையும் கெண்டையங் கண்களும்
உன்னியே கிடப்பேனை
இறைவன் எம்பிரான் எல்லை இல்லாததன்
இணைமலர்க் கழல்காட்டி அருளிய
அறிவு தந்துஎனை ஆட்கொண்டு
அற்புதம் அறியேனே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

42. சென்னிப்பத்து

(தருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

சிவ விளைவு

(எழுசீர் ஆசிரியர் வீத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

தேவ தேவன்மெய்ச் சேவகன்
தென் பெருந்துறை நாயகன்
மூவராலும் அறிஒணா முதல்
ஆய ஆனந்த மூர்த்தியான்
யாவ ராயினும் அன்பர்அன்றி
அறிஒணா மலர்ச் சோதியான்
தூய மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னிச் சுடருமே

1

அட்டமூர்த்தி அழகன் இன்னமுது
ஆய ஆனந்த வெள்ளத்தான்

சிட்டன் மெய்ச் சிவலோக நாயகன்
 தென் பெருந்துறைச் சேவகன்
 மட்டு வர்குழல் மங்கையாளை ஓர்
 பாகம் வைத்த அழகன்தன்
 வட்ட மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே

2

நங்கைமீர் எனை நோக்குமின் நங்கள்
 நாதன் நம்பணி கொண்டவன்
 தெங்கு சோலைகள் சூழ் பெருந்துறை
 மேய சேவகன் நாயகன்
 மங்கைமார் கையில் வளையும் கொண்டுஎம்
 உயிரும் கொண்டு எம்பணி கொள்வான்
 பொங்கு மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னிப் பொலியுமே

3

பத்தர் சூழப் பராபரன்
 பாரில் வந்து பார்ப்பான் எனச்
 சித்தர் சூழச் சிவபிரான்
 தில்லை மூதூர் நடஞ்செய்வான்
 எந்தன் ஆகிவந்து இல்புகுந்து எமை
 ஆளுங் கொண்டு எம்பணி கொள்வான்
 வைத்த மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே

4

மாய வாழ்க்கையை மெய்என்று எண்ணி
 மதித்திடா வகை நல்கினான்
 வேய தோள் உமைபங்கன் எங்கள்
 திருப்பெருந்துறை மேவினான்
 காயத்துள் அமுதுஊற ஊறநீ
 கண்டு கொள் என்று காட்டிய
 சேய மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னித் திகழுமே

5

சித்தமே புகுந்து எம்மை ஆட்கொண்டு
 தீவினை கெடுத்து உய்யலாம்
 பத்தி தந்துதன் பொற்கழற்கணை
 பன்மலர் கொய்து சேர்த்தலும்
 முத்தி தந்துஇந்த முவுலகுக்கும்
 அப்புறத்து எமை வைத்திடும்
 அத்தன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே

6

பிறவி என்னும் இக்கடலை நீந்தத்தன்
 பேரருள் தந்தருளிநான்
 அறவை என்று அடியார்கள் தங்கள்
 அருள்குழாம் புகவிட்டுநல்
 உறவு செய்து எனை உய்யக்கொண்ட
 பிரான்தன் உண்மைப் பெருக்கமாம்
 திறமை காட்டிய சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னித் திகழுமே

7

புழுவினால் பொதிந்திடும் குரம்பையில்
 பொய் தனை ஒழிவித்திடும்
 எழில்கொள் சோதி எம்ஈசன் எம்பிரான்
 என்னுடைய அப்பன் என்றுஎன்று
 தொழுத கையினர் ஆகித் தூய்மலர்க்
 கண்கள் நீர்மல்கு தொண்டர்க்கு
 வழுஇலா மலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
 சென்னி மன்னி மலருமே

8

வம்பனாய்த் திரிவேனை வாவென்று
 வல்வினைப் பகை மாய்த்திடும்
 உம்பரான் உலகு ஊடுஅறுத்து
 அப்புறத்தனாய் நின்ற எம்பிரான்
 அன்பர் ஆனவர்க்கு அருளி மெய்

அடியார்கட்கு இன்பம் தழைத்திடும்
செம்பொன் மாமலர்ச் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே

9

முத்தனை முதல்சோதியை முக்கண்
அப்பனை முதல் வித்தினைச்
சித்தனைச் சிவலோகனைத் திருநாமம்
பாடித் திரிதரும்
பக்தர்காள் இங்கே வம்மின்றீர் உங்கள்
பாசம் தீர்ப் பணிமினோ
சித்தம் ஆர்தரும் சேவடிக்கண் நம்
சென்னி மன்னித் திகழுமே
திருச்சிற்றம்பலம்

10

.....

43. திருவார்த்தை

குருப்பெருந்துறையில் அருளியது
அறிவித்து அன்புறுதல்
(எண்சீர் ஆசிரியர் விருத்தம்)
திருச்சிற்றம்பலம்

மாதுஇவர் பாகன் மறைபயின்ற
வாசகன் மாமலர் மேயசோதி
கோதில் பரங்கருணை அடியார்
குலாவும் நீதிகுணம் ஆகநல்கும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறைஎம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வழிந்தமிழந்து
ஆதிப் பிரமம் வெளிப்படுத்த
அருள்அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே

1

மால்அயன் வானவர் கோனும்வந்து
வணங்க அவர்க்கு அருள்செய்தாசன்

ஞாலம் அதனிடை வந்திழிந்து
 நல்நெறி காட்டி நலந்திகழும்
 கோல மணிஅணி மாடநீடு
 குலாவும் இடைவை மடநல்லாட்குச்
 சீலமிகக் கருணை அளிக்கும்
 திறம்அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே 2

அணிமுடி ஆதி அமரர்கோமான்
 ஆனந்தக் கூத்தன் அறுசமயம்
 பணிவகை செய்து படவதேறிப்
 பாரொடு விண்ணும் பரவிஏத்தம்
 பிணிகெட நல்கும் பொருந்துறைஎம்
 பேரருளாளன் பெண்பால் உகந்து
 மணிவலை கொண்டு வான்மீன் விசிறும்
 வகைஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே 3

வேடுருஆகி மகேந்திரத்து
 மிகுகுறை வானவர் வந்துதன்னைத்
 தேட இருந்த சிவபெருமான்
 சிந்தனை செய்து அடியோங்கள் உய்ய
 ஆடல் அமர்ந்த பரிமாஏறி
 ஐயன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
 ஏடர்களை எங்கும் ஆண்டுகொண்ட
 இயல்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே 4

வந்து இமையோர்கள் வணங்கிஏத்த
 மாக்கருணைக் கடலாய் அடியார்
 பந்தனை விண்டுஅற நல்கும்எங்கள்
 பரமன் பெருந்துறை ஆதிஅந்நாள்
 உந்து திரைக்கடலைக் கடந்து அன்று
 ஓங்குமதில் இலங்கை அதனில்
 பந்தனை மெல்விரலாட்கு அருளும்
 பரிசு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே 5

வேவத் திரிபுரஞ் செற்றவில்லி

வேடுவனாய்க் கடிநாய்கள் சூழ
ஏவற் செயல்செய்யும் தேவர்முன்னே
எம்பெருமான் தான்இயங்கு காட்டில்
ஏஉண்ட பன்றிற்கு இரங்கி ஈசன்
எந்தைபெருந்துறை ஆதிஅன்று
கேவலம் கேழலாய்ப் பால்கொடுத்த
கிடப்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே

6

நாதம் உடையதோர் நற்கமலப்

போதினில் நண்ணிய நல்நுதலார்
ஓதிப் பணிந்து அலர் தூவிஏத்த
ஒளிவளர் சோதிஎம் ஈசன்மன்னும்
போதலர் சோலைப் பெருந்துறைஎம்
புண்ணியன் மண்ணிடை வந்துதோன்றிப்
பேதங் கெடுத்து அருள் செய்பெருமை
அறியவல்லார் எம்பிரான் ஆவாரே

7

பூஅலர் கொன்றைஅம் மாலைமார்பன்

போர்உகிர் வன்புலி கொன்றவீரன்
மாதுநல்லாள் உமைமங்கை பங்கன்
வன்பொழில் சூழ்தென் பெருந்துறைக்கோன்
ஏதில் பெரும்புகழ் எங்கள்ஈசன் இருங்கடல்
வாணற்குத் தீயில்தோன்றும்
ஓவிய மங்கையர் தோள்புணரும்
உருவுஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே

8

தூவெள்ளை நீறுஅணி எம்பெருமான்

சோதி மகேந்திர நாதன்வந்து
தேவர் தொழும் பதம்வைத்த ஈசன்

தென்னன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
காதல் பெருகக் கருணைகாட்டித்
தன்கழல் காட்டிக் கசிந்துஉருகக்
கேதம் கெடுத்துஎன்னை ஆண்டருளும்
கிடப்பு அறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே

9

அங்கணன் எங்கள் அமரர்பெம்மான்
அடியார்க்கு அமுதன் அவனிவந்த
எங்கள் பிரான் இரும்பாசம்தீர்
இகபரம் ஆயதுஓர் இன்பம்எய்தச்
சங்கம் கவர்ந்து வண்சாத்தினோடும்
சதுரன் பெருந்துறை ஆளிஅன்று
மங்கையர் மல்கும் மதுரைசேர்ந்த
வகைஅறிவார் எம்பிரான் ஆவாரே

10

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

44. எண்ணப்பதிகம்

(தில்லையில் அருளியது)

ஒழியா இன்பத்து உவகை

(ஆசிரிய வீருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பார்உரு ஆய பிறப்புஅறவேண்டும்
பத்திமையும் பெற வேண்டும்
சீர்உரு ஆய சிவபெருமானே
செங்கமல மலர் போல்
ஆர்உரு ஆயஎன் ஆரமுதேஉன்
அடியவர் தொகை நடுவே
ஓர்உரு ஆய நின்திருவருள் காட்டி
என்னையும் உய்யக் கொண்டருளே

1

உரியேன் அல்லேன் உனக்கு அடிமை
 உன்னைப் பிரிந்து இங்கு ஒருபொழுதும்
 தரியேன் நாயேன் இன்னது என்று
 அறியேன் சங்கரா கருணையினால்
 பெரியோன் ஒருவன் கண்டுகொள்
 என்றுஉன் பெய்கழல் அடிகாட்டிப்
 பிரியேன் என்றுஎன்று அருளிய அருளும்
 பொய்யோ எங்கள் பெருமானே

2

என்பே உருக நின்அருள் அளித்துஉன்
 இணைமலர் அடிகாட்டி
 முன்பே என்னை ஆட்கொண்ட
 முனிவா முனிவர்முழுமுதலே
 இன்பே அருளி எனை உருக்கி
 உயிர் உண்கின்ற எம்மானே
 நண்பே அருளாய் என் உயிர்
 நாதா நின்அருள் நாணாமே

3

பத்துஇலன் ஏனும் பணிந்திலன் ஏனும்
 உன்உயர்ந்த பைங்கழல் காணப்
 பித்துஇலன் ஏனும் பிதற்றிலன் ஏனும்
 பிறப்பு அறுப்பாய் எம்பெருமானே
 மத்து அனையானே மணி அனையானே
 முதல்வனே முறையோ என்று
 எத்தனை யானும் யான் தொடர்ந்து உன்னை
 இனிப் பிரிந்து ஆற்றேனே

4

காணும் அதுஒழிந்தேன் நின்திருப்பாதம்
 கண்டு கண் களிகூரப்
 பேணும் அதுஒழிந்தேன் பிதற்றும்
 அதஒழிந்தேன் பின்னை எம்பெருமானே
 தானுவே அழிந்தேன் நினிநினைந்துருகும்

தன்மை என் புன்னகைகளால்
காணும் அதுழிந்தேன் நீ இனி
வரினும் காணவும் நாணுவனே

5

பால் திருநீற்று எம்பரமனைப்
பரங் கருணையோடும் எதிர்த்து
தோற்றி மெய் அடியார்க்கு அருள்துறை
அளிக்கும் சோதியை நீதி இலேன்
போற்றி என்அமுதே எனநினைந்து ஏத்திப்
புகழ்ந்து அழைத்து அலறி என்னுள்ளே
ஆற்றுவன் ஆக உடையவனே எனை
ஆவ என்று அருளாயே

6

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

45. யாத்திரைப் பத்து

(தூய்மையில் அருளியது)

அனுபவாதீதம் உரைத்தல்

(அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

பூவார் சென்னி மன்னன்எம்
புயங்கப் பெருமான் சிறியோமை
ஓவாது உள்ளம் கலந்து உணர்வாய்
உருக்கும் வெள்ளக் கருணையினால்
ஆவா என்னப் பட்டு அன்பாய்
ஆட்பட்டிர் வந்து ஒருப்படுமின்
போவோம் காலம் வந்தது காண்
பொய்விட்டு உடையான் கழல்புகவே

1

புகவே வேண்டா புலன்களில்நீர்
புயங்கப் பெருமான் பூங்கழல்கள்
மிகவே நினைமின் மிக்கஎல்லாம்

வேண்டா போக விடுமின்கள்
 நகவே ஞாலத்து உள்புகுந்து
 நாயே அனைய நமைஆண்ட
 தகவே உடையான் தனைச்சாரத்
 தளராது இருப்பார் தாம்தாமே

2

தாமே தமக்குச் சுற்றமும்
 தாமே தமக்கு விதிவகையும்
 யாமார் எமதார் பாசமார்
 என்ன மாயம் இவைபோகச்
 கோமான் பண்டைத் தொண்டரோடும்
 அவன்தன் குறிப்பே குறிக்கொண்டு
 போம்ஆறு அமைமின் பொய்நீக்கிப்
 புயங்கன் ஆள்வான் பொன்அடிக் கே

3

அடியார் ஆனீர் எல்லீரும்
 அகல விடுமின் விளையாட்டைக்
 கடிசேர் அடியே வந்துஉடைந்து
 கடைக்கொண்டு இருமின் திருக்குறிப்பைச்
 செடிசேர் உடலைச் செலநீக்கிச்
 சிவலோகத்தே நமை வைப்பான்
 பொடிசேர் மேனிப் புயங்கன்தன்
 பூவார் கழற்கே புகவிடமே

4

விடுமின் வெகுளி வேட்கைநோய்
 மிகஓர் காலம் இனிஇல்லை
 உடையான் அடிக்கீழ்ப் பெருஞ்சாத்தோடு
 உடன் போவதற்கே ஒருப்படுமின்
 அடைவோம் நாம்போய்ச் சிவபுரத்துள்
 அணியார் கதவுஅது அடையாமே
 புடைபட்டு உருகிப் போற்றுவோம் புயங்கன்
 ஆள்வான் புகழ்களையே

5

புகழ்மின் தொழுமின் பூப்புனைமின்
 புயங்கன் தாளே புந்திவைத்திட்டு
 இகழ்மின் எல்லா அல்லலையும்
 இனிஓர் இடையூறு அடையாமே
 திகழும் சீர்ஆர் சிவபுரத்துச்
 சென்று சிவன்தாள் வணங்கிநம்
 நிகழும் அடியார் முன்சென்று
 நெஞ்சம் உருகி நிற்போமே

6

நிற்பார் நிற்க நில்லாஉலகில்
 நில்லோம் இனிநாம் செல்வோமே
 பொற்பால் ஒப்பாம் திருமேனிப்
 புயங்கன் ஆள்வான் பொன்அடிக்கே
 நிற்பீர் எல்லாம் தாழாதே
 நிற்கும் பரிசே ஒருப்படுமின்
 பிற்பால் நின்று பேழ்கணித்தால்
 பெறுதற்கு அரியன் பெருமானே

7

பெருமான் பேரானந்தத்துப்
 பிரியாது இருக்கப் பெற்றீர்காள்
 அருமால் உற்றுப் பின்னைநீர்
 அம்மா அழுங்கி அரற்றாதே
 திருமா மணிசேர் திருக்கதவம்
 திறந்த போதே சிவபுரத்துத்
 திருமால் அறியாத் திருப்புயங்கன்
 திருத்தாள் சென்று சேர்வோமே

8

சேரக் கருதிச் சிந்தனையைத்
 திருந்த வைத்துச் சிந்திமின்
 போரில் பொலியும் வேற்கண்ணாள்
 பங்கன் புயங்கன் அருளமுதம்
 ஆரப் பருகி ஆராத

ஆர்வம் கூர அழுந்துவீர்
 போரப் புரிமின் சிவன்கழற்கே
 பொய்யில் கிடந்து புரளாதே

9

புரள்வார் தொழுவார் புகழ்வாராய்
 இன்றே வந்துஆள் ஆகாதீர்
 மருள்வீர் பின்னை மதிப்பாரார்
 மதியுட் கலங்கி மயங்குவீர்
 தெருள்வீர் ஆகில் இச்செய்ம்மின்
 சிவலோகக் கோன் திருப்புயங்கன்
 அருள்ஆர் பெறுவார் அகல்இடத்தே
 அந்தோ அந்தோ அந்தோவே
 திருச்சிற்றம்பலம்

10

.....

46. திருப்படை எழுச்சி

(தல்கையல் அருளியது)

பிரபஞ்சப் போர்

(கலவீருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

ஞானவாள் ஏந்தும்ஐயர் நாதப் பறைஅறைமின்
 மானமா ஏறும்ஐயர் மதிவெண் குடைகவிமின்
 ஆன நீற்றுக்கவசம் அடையப் புகுமின்கள்
 வானஊர் கொள்வோம்நாம் மாயப்படை வாராமே

1

தொண்டர்காள் தூசிசெல்லீர் பக்தர்காள் சூழப்போகீர்
 ஒண்திறல் யோகிகளே பேரணி உந்தீர்கள்
 திண்திறள் சித்தர்களே கடைக்கூழை செல்மின்கள்
 அண்டர்நாடு ஆள்வோம்நாம் அல்லற்படை வாராமே

2

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

47. திருவெண்பா

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

அணைந்தோர் தன்மை

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிறம்பலம்

வெய்ய வினைஇரண்டும் வெந்துஅகல மெய்உருகிப்
பொய்யும் பொடியாகாது என்செய்கேன் - செய்ய
திருவார் பெருந்துறையான் தேன்உந்து செந்தீ
மருவாது இருந்தேன் மனத்து.

1

ஆர்க்கோ அரற்றுகோ ஆடுகோ பாடுகோ
பார்க்கோ பம்பரனே என்செய்கேன் - தீர்ப்பரிய
ஆனந்த மால்ஏற்றும் அத்தன் பெருந்துறையான்
தான்என்பார் ஆர்ஒருவர் தாழ்ந்து

2

செய்த பிழைஅறியேன் சேவடியே கைதொழுதே
உய்யும் வகையின் உயிர்ப்பு அறியேன் - வையத்து
இருந்து உறையுள் வேல்மடுத்துஎன் சிந்தனைக்கே கோத்தான்
பெருந்துறையில் மேய பிரான்

3

முன்னை வினைஇரண்டும் வேர்அறுத்து முன்நின்றான்
பின்னைப் பிறப்புஅறுக்கும் பேராளன் - தென்னன்
பெருந்துறையில் மேய பெருங்கருணை யாளன்
வரும்துயரம் திர்க்கும் மருந்து

4

அறையோ அறிவார்க்கு அனைத்துலகும் ஈன்ற
மறையோனும் மாலும் மால்கொள்ளும் - இறையோன்
பெருந்துறையுள் மேய பெருமான் பிரியாது
இறைந்துறையுள் என்னெஞ்சத்து இன்று

5

பித்துஎன்னை ஏற்றும் பிறப்புஅறுக்கும் பேச்சுஅரிதாம்
மத்தமே ஆக்கும் வந்து என்மனத்தை - அத்தன்
பெருந்துறையான் ஆட்கொண்டு பேருளால் நோக்கும்
மருந்துஇறவாப் பேரின்பம் வந்து 6

வாரா வழிஅருளி வந்துஎனக்கு மாறின்றி
ஆராஅமுதாய் அமைந்தன்றே - சீரார்
திருத்தென் பெருந்துறையான் என்சிந்தை மேய
ஒருத்தன் பெருக்கும் ஒளி 7

யாவர்க்கும் மேலாம் அளவிலாச் சீருடையான்
யாவர்க்கும் கீழாம் அடியேனை - யாவரும்
பெற்றுஅறியா இன்பத்துள் வைத்தாய்க்கு என்எம்பெருமான்
மற்றுஅறியேன் செய்யும் வகை 8

மூவரும் முப்பத்து மூவரும் மற்றுஒழிந்த
தேவரும் காணாச் சிவபெருமான் - மாஏறி
வையகத்தே வந்திழிந்த வார்கழல்கள் வந்திக்க
மெய்யகத்தே இன்பம் மிகும் 9

இருந்துஎன்னை ஆண்டான் இணைஅடியே சிந்தித்து
இருந்து இரந்துகொள் நெஞ்சே எல்லாம் - தரும்காண்
பெருந்துறையில் மேய பெருங் கருணையாளன்
மருந்ததுஉருவாய் என்மனத்தே வந்து 10

இன்பம் பெருக்கி இருள் அகற்றி எஞ்ஞான்றும்
துன்பம் தொடர்வு அறுத்துச் சோதியாய் - அன்புஅமைத்துச்
சீரார் பெருந்துறையான் என்னுடைய சிந்தையே
ஊர்ஆகக் கொண்டான் உவந்து 11

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

48. பண்டாய நான்மறை

(திருப்பெருந்துறையில் அருளியது)

அனுபவத்துக்கு ஐயமின்மை உரைத்தல்

(நேரிசை வெண்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டாய நான்மறையும் பால்அணுகா மால்அயனும்
கண்டாரும் இல்லை கடையேனைத் - தொண்டாகக்
கொண்டருளுங் கோகழிஎம் கோமாற்கு நெஞ்சமே
உண்டாமோ கைம்மாறு உரை

1

உள்ளமல மூன்றும் மாயஉகு பெருந்தேன்
வெள்ளம் தரும்பரியின் மேல்வந்த - வள்ளல்
மருவும் பெருந்துறையை வாழ்த்துமின்கள் வாழ்த்தக்
கருவும் கெடும்பிறவிக் காடு

2

காட்டகத்து வேடன் கடலில் வலைவாணன்
நாட்டில் பரிப்பாகன் நம்வினையை - வீட்டி
அருளும் பெருந்துறையான் அங்கமல பாதம்
மருளும் கெடநெஞ்சே வாழ்த்து

3

வாழ்ந்தார்கள் ஆவாரும் வல்வினையை மாய்ப்பாரும்
தாழ்ந்துஉலகம் ஏத்தத் தகுவாரும் - சூழ்ந்துஅமரர்
சென்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் திருவார் பெருந்துறையை
நன்றிறைஞ்சி ஏத்தும் நமர்

4

நண்ணிப் பெருந்துறையை நம்இடர்கள் போய்அகல
எண்ணி எழுகோகழிக்கு அரசைப் - பண்ணின்
மொழியாளொடு உத்தர கோசமங்கை மன்னிக்
கழியாது இருந்தவனைக் காண்

5

காணும் கரணங்கள் எல்லாம் பேரின்பம்எனப்
பேணும் அடியார் பிறப்புஅகலக் - காணும்
பெரியானை நெஞ்சே பெருந்துறையில் என்றும்
பிரியானை வாயாரப் பேசு

6

பேசும் பொருளுக்கு இலக்கிதம்ஆம் பேச்சுஇறந்த
மாசில் மணியின் மணிவார்த்தை - பேசிப்
பெருந்துறையே என்று பிறப்பு அறுத்தேன் நல்ல
மருந்தின்அடி என்மனத்தே வைத்து

7

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

49. திருப்படையாட்சி

(தல்லையில் அருளியது)

சீவோபாதி ஒழிதல்

(பன்னிருசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கண்கள்இரண்டும் அவன்கழல் கண்டு களிப்பன ஆகாதே
காரிகையார்கள் தம்வாழ்வில் என்வாழ்வு கடைப்படும் ஆகாதே
மண்களில் வந்து பிறந்திடு மாறு மறந்திடும் ஆகாதே
மால்அறியா மலர்ப்பாதம் இரண்டும் வணங்குதும் ஆகாதே
பண்களி கூர்தரு பாடலொடு ஆடல் பயின்றிடும் ஆகாதே
பாண்டிநல் நாடுடையான் படைஆட்சிகள் பாடுதும் ஆகாதே
விண்களி கூர்வதுஓர் வேதகம் வந்து வெளிப்படும் ஆகாதே
மீன்வலை வீசிய கானவன் வந்து வெளிப்படும் ஆயிடிவே

ஒன்றினொடு ஒன்றும் ஓர்ஐந்தினொடு ஐந்தும் உயிர்ப்பறும்

-ஆகாதே

உன்அடியார் அடியார் அடியோம்என உய்ந்தன ஆகாதே
கன்றை நினைந்துஎழு தாய்என வந்த கணக்கு அது ஆகாதே
காரணம் ஆகும் அனாதி குணங்கள் கருத்துஉறும் ஆகாதே

நன்றுஇது தீதுஎன வந்த நடுக்கம் நடந்தன ஆகாதே
நாமும் எலாம் அடியாருடனே செல நண்ணுதும் ஆகாதே
என்றும்என் அன்பு நிறைந்த பராஅமுது எய்துவது ஆகாதே
ஏறுஉடையான் எனைஆளுடை நாயகன் என்னுள் புகுந்திடிலே

பந்த விகார குணங்கள் பறிந்து மறிந்திடும் ஆகாதே
பாவனை ஆய கருத்தினில் வந்த பராஅமுது ஆகாதே
அந்தம் இலாத அகண்டமும் நம்முள் அகப்படும் ஆகாதே
ஆதி முதல் பரமாய பரஞ்சுடர் அண்ணுவது ஆகாதே
செந்துவர் வாய் மடவார் இடர் ஆனவை சிந்திடும் ஆகாதே
சேல்அன கண்கள் அவன்திரு மேனி திளைப்பன ஆகாதே
இந்திர ஞால இடர்ப்பிறவித் துயர் ஏகுவது ஆகாதே
என்னுடைய நாயகன் ஆகிய ஈசன் எதிர்ப்படும் ஆயிடிலே

என் அணியார் முலைஆகம் அளைந்துடன் இன்பறும் ஆகாதே
எல்லைஇல் மாக்கருணைக்கடல் இன்றினிது ஆடுதும் ஆகாதே
நன்மணி நாதம் முழங்கி என் உள்ளுற நண்ணுவது ஆகாதே
நாதன் அணித் திருநீற்றினை நித்தலும் நண்ணுவது ஆகாதே
மன்னிய அன்பரில் என்பணி முந்துற வைகுவது ஆகாதே
மாமறையும் அறியா மலர்ப்பாதம் வணங்குதும் ஆகாதே
இன்னியல் செங்கழுநீர் மலர்எந்தலை எய்துவது ஆகாதே
என்னை உடைப்பெருமான் அருள்ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே

மண்ணியல் மாயை மதித்துவகுத்த மயக்குஅறும் ஆகாதே
வானவரும் அறியா மலர்ப்பாதம் வணங்குதும் ஆகாதே
கண்ணிலிகாலம் அனைத்தினும் வந்த கலக்குஅறும் ஆகாதே
காதல்செயும் அடியார்மனம் இன்றுகளித்திடும் ஆகாதே
பெண்அலிஆணென நாமென வந்த பிணக்குஅறும் ஆகாதே
பேரறியாத அனேகபவங்கள் பிழைத்தன ஆகாதே
எண்இலிஆகிய சித்திகள்வந்துஎனை எய்துவதும் ஆகாதே
என்னைஉடைப்பெருமான் அருள்ஈசன் எழுந்தருளப் பெறிலே

பொன்இயலும் திருமேனி வெண்ணீறு பொலிந்திடும் ஆகாதே
 பூமழை மாதவர் கைகள் குவிந்து பொழிந்திடும் ஆகாதே
 மின்இயல் நுண் இடையார்கள் கருத்து வெளிப்படும் ஆகாதே
 வீணை முரன்றுஎழும் ஓசையில் இன்பம் மிகுத்திடும் ஆகாதே
 தன்அடியார்,அடியென் தலைமீது தழைப்பன ஆகாதே
 தான் அடியோமுடனே உய வந்து தலைப்படும் ஆகாதே
 இன்இயம் எங்கும்நிறைந்து இனிதாக இயப்பிடும் ஆகாதே
 என்னைமுன் ஆளுடை ஈசன் என்அத்தன் எழுந்தருளப்பெறலே

சொல் இயலாதுஎழு தூமணி ஓசை கவைதரும் ஆகாதே
 துன்ன எனஉளம் மென்னியசோதி தொடர்ந்துஎழும் ஆகாதே
 பன்இயல்பு ஆயப் பரப்புஅற வந்த பராபரம் எழும் ஆகாதே
 பண்டு அறியாத பரனு பவங்கள் பரந்து எழும் ஆகாதே
 வில்இயல் நன்னுதலார் மயல் இன்று விழைந்திடும் ஆகாதே
 விண்ணவரும் அறியாத விழுப்பொருள் இப்பொருள் ஆகாதே
 எல்லை இலாதன எண்குணம் ஆனவை எய்திடும் ஆகாதே
 இந்து சிகாமணி எங்களை ஆள எழுந்தருளப் பெறிலே

சங்கு திரண்டு முரன்றுஎழும் ஓசை தழைப்பன ஆகாதே
 சாதி விடாத குணங்கள் நம்மோடு சலித்திடும் ஆகாதே
 அங்கு இதுநன்று இதுநன்று எனும்மாயை அடங்கிடும் ஆகாதே
 ஆசைஎலாம் அடியார் அடியோம் எனும் அத்தனை ஆகாதே
 செங்கயல் ஒண்கண் மடந்தையர் சிந்தை திளைப்பன ஆகாதே
 சீர் அடியார்கள் சிவானு பவங்கள் தெரிந்திடும் ஆகாதே
 எங்கும் நிறைந்து அமுதுஊறு பரஞ்சுடர் எய்துவது ஆகாதே
 ஈறு அறியா மறையோன் எனை ஆள எழுந்தருளப் பெறிலே

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

50. ஆனந்தமாலை

(தல்லையில் அருளியது)

சிவாராபவ விருப்பம்

(அறசீர் ஆசிரிய விருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

மின்றேர் அனைய பூங்கழல்கள்
அடைந்தார் கடந்தார் வியன்உலகம்
பொன்றேர் அனைய மலர்கொண்டு
போற்றா நின்றார் அமரர்எல்லாம்
கல்தேர் அனைய மனக்கடையாய்க்
கழிப்புண்டு அவலக் கடல்வீழ்ந்த
என்றேர் அனையேன் இனிஉன்னைக்
கூடும் வண்ணம் இயம்பாயே

1

என்னால் அறியாப் பாதம்தந்தாய்
யான்அது அறியாதே கெட்டேன்
உன்னால் ஒன்றும் குறைவுஇல்லை
உடையாய் அடிமைக்கு ஆர்என்பேன்
பன்னாள் உன்னைப் பணிந்து ஏத்தும்
பழைய அடியாரொடுங் கூடாது
என் நாயகமே பிற்பட்டு இங்கு
இருந்தேன் நோய்க்கு விருந்தாயே

2

சீலம் இன்றி நோன்புஇன்றிச்
செறிவே இன்றி அறிவுஇன்றித்
தோலின் பாவைக் கூத்தாட்டாய்ச்
சுழன்று விழுந்து கிடப்பேனை
மாலும் காட்டி வழிகாட்டி
வார உலக நெறிஏறக்
கோலம் காட்டி ஆண்டானைக்
கொடியேன் என்றோ கூடுவதே

3

கெடுவேன் கெடுமா கெடுகின்றேன்
 கேடு இலாதாய் பழிகொண்டாய்
 படுவேன் படுவது எல்லாநான்
 பட்டால் பின்னைப் பயன்என்னே
 கொடுமா நரகத்து அழுந்தாமே
 காத்து ஆட்கொள்ளும் குருமணியே
 நடுவாய் நில்லாது ஒழிந்தக்கால்
 நன்றோ எங்கள் நாயகமே

4

தாயாய் முலையைத் தருவானே
 தாராது ஒழிந்தால் சவலையாய்
 நாயேன் கழிந்து போவேனோ
 நம்பி இனித்தான் நல்குதியே
 தாயே என்றுஉன் தாள்அடைந்தேன்
 தயாநீ என்பால் இல்லையே
 நாயேன் அடிமை உடன்ஆக
 ஆண்டாய் நான்தான் வேண்டாவோ

5

கோவே அருள வேண்டாவோ
 கொடியேன் கெடவே அமையுமே
 ஆவா என்னாவிடில் என்னை
 அஞ்சேல் என்பார் ஆரோதான்
 சாவார் எல்லாம் என்அளவோ
 தக்கவாறு அன்று என்னாரோ
 தேவே தில்லை நடம்ஆடி
 திகைத்தேன் இனித்தான் தேற்றாயே

6

நரியைக் குதிரைப் பரிஆக்கி
 ஞாலம் எல்லாம் நிகழ்வித்துப்
 பெரிய தென்னன் மதுரைஎல்லாம்
 பிச்சுஅது ஏற்றும் பெருந்துறையாய்
 அரிய பொருளே அவ்நாசி
 அப்பா பாண்டி வெள்ளமே
 தெரிய அரிய பரஞ்சோதி
 செய்வது ஒன்றும் அறியேனே
 திருச்சிற்றம்பலம்

7

• • • • •

51. அச்சோப்பதிகம்

(தல்லையில் அருளியது)

அண்பவவழி அறியாமை

(கலிவருத்தம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

முத்திநெறி அறியாத முக்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவம்ஆக்கி எனைஆண்ட
அத்தன்னனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

நெறிஅல்லா நெறிதன்னை நெறியாக நினைவேனைச்
சிறுநெறிகள் சேராமே திருவருளே சேரும்வண்ணம்
குறிஒன்றும் இல்லாத கூத்தன்தன் கூத்தைஎனக்கு
அறியும்வண்ணம் அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

பொய்எல்லாம் மெய்என்று புணர்முலையார் போகத்தே
மையலுறுக் கடவேனை மாளாமே காத்தருளித்
தையல் இடம் கொண்டபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஐயன்னனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

மண்அதனில் பிறந்தெய்த்து மாண்டுவிழக் கடவேனை
எண்ணம்இலா அன்பருளி எனையாண்டிட்டு என்னையும்தன்
சுண்ண வெண்நீறு அணிவித்துத் தூய்நெறியே சேரும்வண்ணம்
அண்ணல் எனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

பஞ்சாய அடிமடவார் கடைக்கண்ணால் இடர்பட்டு
நெஞ்சாய துயர்கூர் நிற்பேன்உன் அருள்பெற்றேன்
உயஞ்சேன்நான் உடையானே அடியேனை வருகஎன்று
அஞ்சேல் என்று அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

வெந்துவிழும் உடல்பிறவி மெய்என்று வினைபெருக்கிக்
கொந்துகுழல் கோல்வளையார் குவிமுலைமேல் வீழ்வேனைப்
பந்தம்அறுத்து எனைஆண்டு பரிசுஅறஎன் துரிகம்அறுத்து
அந்தம்எனக்க அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

தையலார் மையலிலே தாழ்ந்துவிழக் கடவேனைப்
பையவே கொடுபோந்து பாசம்எனும் தாழ்உருவி
உய்யுநெறி காட்டுவித்திட்டு ஓங்காரத்து உட்பொருளை
ஐயன்னெக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

சாதல் பிறப்புஎன்னும் தடஞ்சுழியில் தடுமாறிக்
காதலின்மிக்கு அணிஇழையார் கல்வியிலே விழுவேனை
மாதஒருகூறு உடையபிரான் தன்கழலே சேரும்வண்ணம்
ஆதிஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

செம்மைநலம் அறியாத சிதடொடுந் திரிவேனை
மும்மைமலம் அறிவித்து முதல்ஆய முதல்வன்தான்
நம்மையும்ஓர் பொருளாக்கி நாய்சிவிகை ஏற்றுவித்த
அம்மைஎனக்கு அருளியவாறு ஆர்பெறுவார் அச்சோவே

திருச்சிற்றம்பலம்

.....

52. திருவாசகப் பதிக வரிசை

வெண்பா அந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவகவல் நான்கின் திறங்கேளாய் நெஞ்சே
அருவமாய் எங்கும் அமர்ந்தோன் - ஒருவன்
சிவபுரா ணங்கீர்த்தி சீரண்டம் போற்றி
அவைபிரான் என்றெண்ணி யாய்.

1

எண்ணுஞ் சதகம் திருநீத்தல் விண்ணப்பம்
அண்ணலார் எம்பாவை அம்மானை - சுண்ணமொடு
கோத்தும்பி தெள்ளேணம் கொண்டாடுஞ் சாழலுடன்
ஏத்தும்பு வல்லியென் றேத்து

2

ஏத்தரிய உந்தி எழிலாருந் தோணாக்கம்
பாத்தாடும் பொன்னாசல் பண்பினுடன் - கூத்தனுவரை
அன்னை குயிலும் அழகார்த சாங்கமுடன்
பன்னியநா லேபரிந்து பார்

3

பாராரும் பள்ளி யெழுச்சியுடன் பண்கோயிற்
சீராரும் மூத்த திருப்பதிகம் - ஏராரும்
கோயிற் திருப்பதிகம் கொண்டாடி நெஞ்சமே
நீயிறையை வாழ்த்தாய் நெகிழ்ந்து

4

நெகிழாதே நெஞ்சமே நீசெத்தி லாப்பத்து
இகழா தடைக்கலமென் றேத்தி - புகழுடைய
ஆசைப்பத் தோதி அதிசயத்தை இப்பொழுதே
பாசத்தை விட்டுநீ பற்று

5

பற்றற்று நெஞ்சமே பகராய் புணர்ச்சிப்பத்து
உற்றொருவா வாழாப்பத் தோதியபின் - மற்றை
அருட்பத்தை ஒதி அகற்றாய் வினையை
மருட்புத்தி ஏது மறந்து

6

மறவாத நீகழுக்குன் றத்தனையே வாழ்த்தி
இறவாதே கண்டபத் தேற்றி - உறவாம்
பிரார்த்தனைப் பத்தைப் பிதற்றிப்பே ணாய்பிரமன்
அரார்த்தலையோன் காணா அடி

7

காணாய் குழைத்தஉயி ருண்ணி கவல்அச்சம்
பேணாய் திருப்பாண்டி பேணியபின் - கோணார்
பிறைகுடி தாளைப் பிடித்தபத் தென்றும்
கறைபோம் மனமே கருது.

8

கருதே சறவுபுலம் பல்காண் குலாப்பத்து
அரிதேயும் அற்புதமே சென்னி - பெரிதாம்
திருவார்த்தை எண்ணமுடன் யாத்திரையும் தேறி
ஒருவார்த்தை யாயிருந்தே ஓது

9

ஓதும் பழையெழச்சி ஓங்குந் திருவெண்பா
நாதனுறை பண்டாய நான்மறையே - ஆதியதாய்
நற்படைய தாட்சிசிவா னந்தம்அச் சோவையே
செப்புடையும் முத்தித் திரு.

10

திருச்சிற்றப்பலம்

.....

53. திருவாசகப் பதிகத் தொகை

ஆசிரிய விருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுரா ணங்கீர்த்தி திருவண்டம் போற்றித்
 திருவகவல் முதநான்காம் சதகம் நூறாம்
 இவை நீத்தல் விண்ணப்பம் ஐம்ப தாகம்
 எம்பாவை அம்மாணை சுண்ணங் கோத்தும்பி
 புவனமகிழ் தெள்ளேணஞ் சாழல்இரு பஓதாம்
 பூவல்லி திருவுந்தி பத்தொன்ப தாகும்
 உவமையிலாத் தோணோக்கம் பதிநான் காகும்
 ஊசல்ஒன்ப தாகுமென உரைத்த வாறே

1

திருவன்னை குயிற்பத்துத் திருத்த சாங்கம்
 திருப்பள் ளியொடு கோயின்மூத்த திருப்பதிகம்
 அருள்கோயிற் றிருப்பதிகம் செத்தில் அடைக்கலமே
 ஆசைஅதி சயம்புணர்ச்சி வாழாப்பத்து அருட்பத்து
 ஒருபதென வுரைசெய்வர் கழுக்குன்றம் ஏழாம்
 ஒருபதாங் கண்டம் பிரார்த்தனை பதினொன்றே திருமருவு
 குழைத்தபத்து உயிருண்ணி அச்சம்
 திருப்பாண்டி பிடித்தபத்தோ டேசறவும் பத்தே

2

திருப்புலம்பல் மூன்றாகும். குலாப்பத் தற்புதமே
 சென்னிதிரு வார்த்தை பத்து எண்ணப் பத்தாறாம்
 பரற்குரிய யாத்திரைப்பத் தொருப தாகும்
 படையெழுச்சி இரண்டாகும் பதினொன்று வெண்பா
 இரட்டவாம் பண்டாய நான்மறை ஏழாம்
 எட்டாகும் படையாட்சி மின்னே ரேழாகும்
 அருட்பெறும்அச் சோவொன்பான் நாற்பத்தேழ் பதிகம்
 அகவலுடன் பாட்டறுநூற் றைம்பத் தாறே

3

திருச்சிற்றம்பலம்

(திருப்புவல்லியில் 20வது பாடல் ஒன்றும், திருவுந்தியாரில் 20வது பாடல் ஒன்றும் நீக்கிப்பார்க்கின் திருவாசகப்பாடல் அறுநூற்று ஐம்பத்தாறு ஆகும்)

54. திருவாசக மிகைப் பாடல்கள்

திருத்தோணோக்கம்

பிணக்கற்று அவாவற்றுப் பேதைமையும் பிணியுமற்று
உணக்கிப் பசையறுத் தானுயிர் ஒன்றிநின்ற
குணக்குண்டு வந்தென்னை ஆண்டலுமே என்னுடைய
கணக்கற்ற வாபாடித் தோணாக்கம் ஆடாமோ

திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்

விடையனே விடமுண்டு வேதம் விளைந்த
விண்ணவர் வேந்தனே
இடையிலே உனக்கன்பு செய்து பெருந்துறைக்
கன்று இருந்திலேன்
சடையனே சைவ நாதனே உனைச்சாருந்
தொண்டரைச் சார்கிலாக்
கடைய னேனையும் ஆட்கொள்வான் வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே.

நரியெலாம் தெரியா வணம்இந்த
நாடெலாம் அறியும்படி
பரிகளாகப் படைத்துநீ பரிவாக
வந்துமெய்க் காட்டிடும்
புரிகொள் நூலணி மார்பனே புலியூர்
இலங்கிய புண்ணியா
கரிய மாலவன் தேடநீ வந்து
காட்டினாய் கழுக்குன்றிலே

.....

அச்சோப் பதிகம்

செத்திடமும் பிறந்திடமும் இனிச்சாவா திருந்திடமும்
அத்தனையும் அறியாதார் அறியுமறிவு எவ்வறிவோ
ஒத்தநில மொத்தபொருள் ஒருபொருளாம் பெரும்பயனை
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே

படியதனிற கிடந்திந்தப் பகபாசந் தவிர்ந்துவிடும்
குடிமையிலே திரிந்தடியேன் கும்பியிலே விழாவண்ணம்
நெடியவனும் நான்முகனும் நீர்கான்றுங் காணவொண்ணா
அடிகளெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே

பாதியெனும் இரவுநங்கிப் பகலெமக்கே இரைதேடி
வேதனையில் அகப்பட்டு வெந்துவிழக் கடவேனைச்
சாதிசூலம் பிறப்பறுத்துச் சகமறிய எனையாண்ட
ஆதியெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே

அன்னையும் ஆயுழம் கேண்மின் களேனது
ஆருயிர் ஆயசிவ பெருமான்
என்னது யான்என் னும்இவ் விரண்டும்
என்னுளனாய் இருந்தே கவர்ந்தான்
முன்னை உறவும் பிறவும் காணேன்
மூவுலகும் பரந்தெங்கும் தானாய்
இன்ன தளவென் றியம்ப ஒண்ணா
இன்பவெள் ளத்தெனை இட்டனனே

வானும் நிலனும் அடையக் கேண்மோ
வள்ளல்பெருந் துறைமேய பெம்மான்
தானும்தன் தையலும் ஆகி என்றன்
சதுரை யழித்துமால் தந்தபோதே
ஊனும் உயிரும் உணர்வும் ஒன்றாய்
உரோமமெல்லாம் சிலிப்பித்த தென்னே
யானும் எனைஅறி யாத வண்ணம்
இன்பவெள் ளத்தெனை இட்டனனே.

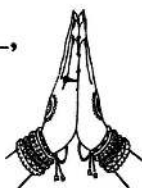
இவ்விரண்டு பாடல்களும் சிவப்பிரகாசப் பெருந்திரட்டில் திருவாசகப் பாடல்கள் என்று உள்ளன. ஆனால் எப்பதிகங்களில் அமைந்தவை என்று புலப்படவில்லை.

நன்றி நவிலல்

“செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானமும் ஆற்றல் அரிது”

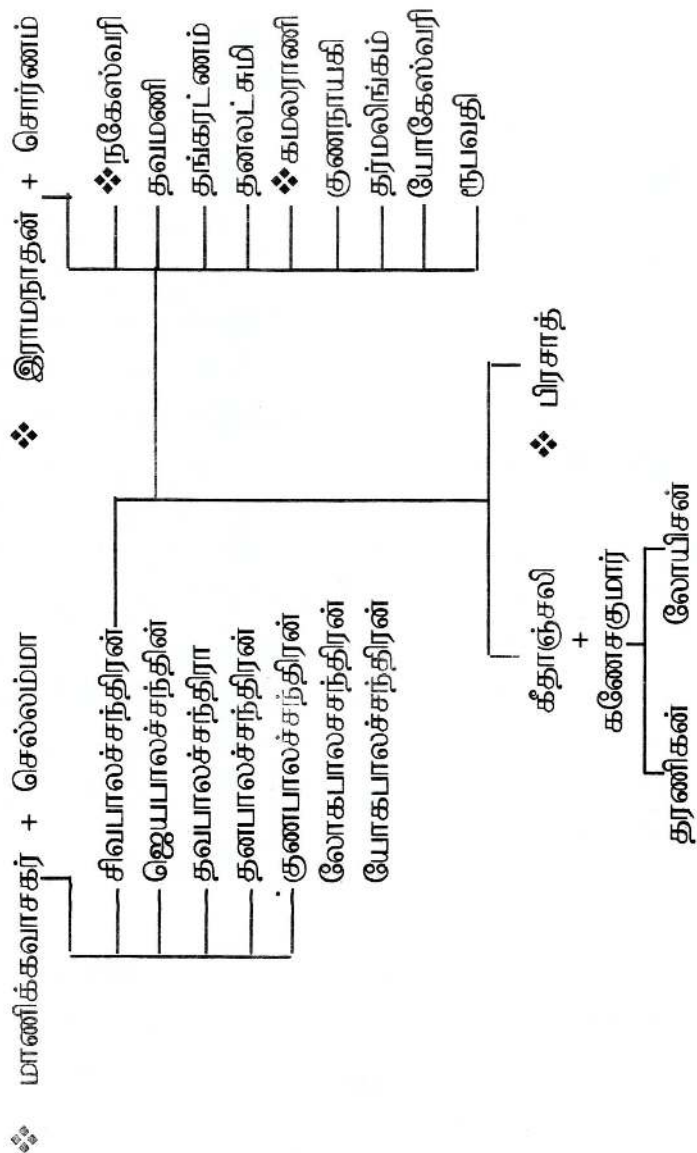
எமது குலத்தின் ஒளிவிளக்கான அன்புத்தெய்வம் நோயுற்ற வேளைகளில் மருந்தகம் கொண்டு செல்ல உதவிய அன்பர்கள், மருத்துவமனையில், அனுமதிக்கப்பட்ட வேளைகளில் அவ்வப்போது உதவிய மருத்துவர்கள், தாதிமார்கள், வைத்தியசாலையின் உத்தியோகத்தார்கள் ஏனைய உதவியாளர்கள், மரணச்செய்தி கேட்டு எமது இல்லம் நாடிவந்து உதவிபுரிந்த அயலவர்கள், நண்பர்கள், அன்பர்கள், அனுதாபச் செய்திகளைத் தெரிவித்த அன்பர்கள், துண்டுப்பிரசுரம், பதாதைகள், மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்த அன்பர்கள், ஆத்மா சாந்திக்கிரியைகளை நடத்திய குருமார்கள், இறுதிச்சடங்கிலும், இறுதி ஊர்வலத்திலும் கலந்துகொண்டவர்கள் மற்றும் பல்வேறு வகையிலும் உதவி புரிந்த அயலவர்கள், நண்பர்கள், உறவினர்கள், அந்தியேட்டிக் கிரியைகளை நடத்திய அந்தணக் குருமார்கள், ஆத்மாசாந்திப் பிரார்த்தனையில் கலந்துகொண்ட உற்றார் உறவினர்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இல 32/3, முரசுமோட்டை,
பரந்தன்.

அன்புடன்
குடும்பத்தினர்

வம்ச விருட்சம்

❖ அமரரைக் குறிக்கும்

மரவிட்டபுரம் கத்தகவரர் ஆலயம்